

4557/2018 , ξέπλυμα – νομιμοποίηση. Όταν αδύνατη η δίωξη για βασικά τετελεσμένα κακουργήματα πχ πάροδος αποσβεστικής προθεσμίας που αφορούσε σε υπουργούς κλπ βασική είναι η καταφυγή στον ανωτέρω ν. Η στον ν. 3691/2018 ή σε άλλους ειδικούς νόμους. Άρα, σωτηρία ο νόμος για νομιμοποίηση, κάποιες φορές σωστά κάποιες φορές λάθος.

2928/2001-> θύελλα συζητήσεων. Πλέον α187 επ ΠΚ. Είναι διατάξεις που διακρίνονται από μια κάποια αυτονομία, αποφασίστηκε να ενταχθεί κ αυτός ο νόμος στη μελέτη.

Άρα ξέπλυμα κ οργανωμένο έγκλημα.

Τι διαβάζω: μια δέσμη με βασική αρθρογραφία όχι πολύ εκτεταμένη.

N 4557/2018 συνεχώς υπό αναθεώρηση, οικονομικό έγκλημα.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα οικονομικού ποινικού δικαίου ο νόμος για ξέπλυμα. Ξενόφερτος, από αγγλοσαξονικό δίκαιο. Κανένα έννομο αγαθό στο θεμέλιο που να αναγνωρίζεται από ηπειρωτικό ποινικό δίκαιο. Διπλή τιμωρηση υπαιτίων ξεπλύματος, δηλ κ βασικού εγκλήματος από το οποίο προέρχεται το προϊόν που ξεπλένεται κ για το αυτοτελές αυτό έγκλημα. Ρίζες στις ΗΠΑ για την νομιμοποίηση. Υιοθέτηση σύμβασης ΗΕ για τα ναρκωτικά, η πρώτη νομοθεσία με διατάξεις για το ξέπλυμα. Ομοίως για οργανωμένο έγκλημα (όπως και για ξέπλυμα/νομιμοποίηση). Οι οργανωμένες εγκληματικές ομάδες δεν ήταν κάτι που απασχολούσε το ευρωπαϊκό κ εθνικό ποινικό δίκαιο. Εισήχθη στο πλαίσιο καταπολέμησης ναρκωτικών κ οργανωμένων ομάδων στις ΗΠΑ (μαφία). RICOA(?)

Ηνωμένες Έθνη και Συμβούλιο Ευρώπης. Σύμβαση Πατέρμο για οργανωμένο έγκλημα 2000, ν. 3975/2011 αλλά είχε περάσει ήδη πιο πριν στη νομοθεσία μας.

Νομοθετήματα που εισήχθησαν από άλλες χώρες λοιπόν το οργανωμένο έγκλημα που πάει χέρι χέρι με ξέπλυμα/ νομιμοποίηση.

Επίσης, η τρομοκρατία που δεν ήταν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος , περιθωριακό ζήτημα δλδ. Επίσης, η νομοθεσία περί διαφθοράς.

➤ Ναρκωτικά, ξέπλυμα, οργανωμένο έγκλημα, τρομοκρατία, διαφθορά.

Διαφθορά: εξωποινική έννοια, οικονομική προέλευση για συγκεκριμένο φαινόμενο – σε επίπεδο κόστους-οφέλους. 1970 -> ποινικοποίηση στις ΗΠΑ για δωροδοκία δημοσίων υπαλλήλων από αλλοδαπούς. Εξαναγκασμός και λοιπών κρατών να λάβουν μέτρα.

Διευθύνσεις ήδη υφιστάμενων νομικών πλαισίων. Πχ για διαφθορά, υπήρχε πυρήνας για δωροδοκία κ περιφερειακά εγκλήματα (επιρροή, νόμος περί μεσαζόντων). Επόμενος δεν ήταν κάτι συστημικά ξένο στην έννομη τάξη μας. Το ίδιο ισχύει κ για ναρκωτικά, οργάνωση. Εκεί ίσως περισσότεροι προβληματισμοί. Την τρομοκρατία κλπ.

Ασύμβατη συστημικά επιρροή αγγλοσαξονικού δικαίου; Υπερβολή.

Ειδικά για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, περισσότερα προβλήματα. Εδώ πραγματι δυσαρμονία. Διπλασιασμός ποινικής απ αξιολόγησης κάποιων συμπεριφορών ή και αυστηρότερης τιμωρησης έναντι της εγκληματικής πράξης που βρισκόταν στον πυρήνα του εγκλήματος. Ακόμη, περιπτώσεις αυτουποθαλψης να μετατρέπονται σε αδίκημα. Αυτοξέπλυμα. Πχ προϊόν απάτης το κρύβω στο σπίτι μου. Αυθόρμητα λέμε και αυτονόητα εδώ ότι ο δράστης θα κρατήσει το όφελος κάπου που θα είναι ασφαλές. Εδώ λοιπόν που αυτό ήταν τίποτα σε επίπεδο στοιχειοθέτησης εγκλήματος αλλά και κοινού νου, αυτονόητης δηλ. Αντίδρασης κάποιου αλλιώς θα ήταν σαν να ομολογεί

έγκλημα, πλέον κατέστη από μόνο του έγκλημα που τιμωρείται ΕΠΙΠΛΕΟΝ του εγκλήματος από το οποίο προήλθε το βρώμικο χρήμα. Εξ ου το ότι κακοφάνηκε.

Συνοπτική ιστορική παράθεση εξέλιξης ξεπλύματος: αρχή νομιμότητας- αναδρομικά επιεικέστερη διάταξη. Να εντοπιστεί αυτή μεταξύ πάμπολλων τροποποιήσεων. Οι τελευταίες οφείλονται στη διαρκή κινητικότητα. 1990, πρώτη σύμβαση για καταπολέμηση εσόδων. Ταυτόχρονα, οργανισμός για έλεγχο ξεπλύματος (ομάδα χρηματοοικονομικής τάξης, financial action task force) + Ο.Ο.Σ.Α (οργανισμός των πλουσίων στο πλαίσιο του οποίου δημιουργήθηκε η fatf g8. Τα φτωχότερα κράτη συμβουλίου Ευρώπης κάνουν άλλον οργανισμό (υπο-οργανισμό). Σύμβαση 1990. Δήμευση κ δέσμευση προϊόντων, τρομοκρατικά χτυπήματα κ ένταξη χρηματοδότησης τρομοκρατίας πλέον. Δεν διαπλέκονται βέβαια τα ανωτέρω, ωστόσο έχουν να κάνουν με χρηματοροές οπότε αντιμετωπίζονται κοινά.

Έξι οδηγίες ΕΕ, 2-3 αποφάσεις πλαίσιο. Ο ν. 4557 ήταν προϊόν της 4^{ης} οδηγίας. Οδηγία 2015 – αναθεωρήθηκε με 5^η οδηγία, τώρα περνιέται η 6^η οδηγία. Ο ν 4734/2020 ενσωμάτωσε 5^η οδηγία. Ο νόμος 4557/2018 έχει την εξής βασική δομή: στο άρθρο 2 έχει ορισμό ξεπλύματος, στο άρθρο 4 τα λεγόμενα βασικά αδικήματα των οποίων τα προϊόντα μπορούν να θεωρηθούν ξέπλυμα. Επίσης διάταξη σκουπα που καλύπτει κ τα περισσότερα αλλά εγκλήματα. Ν. 4734 (νομοσχέδιο κ οδηγία που δεν αφορούν ποινικό τομέα). Αντικαθίσταται τελευταία ώρα η διάταξη ια Α4 κ πλέον θα λει «κάθε άλλο αδίκημα από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος κ τιμωρείται με ποινή φυλάκισης» για λόγους διεύρυνσης του αξιόποινου. Διευρύνει όμως αυτή η διατύπωση το πεδίο εφαρμογής ξεπλύματος ή το περιορίζει; Ο όρος φυλάκιση είναι τεχνικός. Αντί να χρησιμοποιήσει τη στέρηση της ελευθερίας. Αυτό σήμαινει ότι μένουν απ έξω όλα τα εγκλήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη. Γκάφα!!!

Η χώρα μας αξιολογείται συστηματικά από τους οργανισμούς της ένωσης (θα γίνουμε ρεζίλι).

21/10

Οργανωμένο έγκλημα: να έχω αναπτύξει ορισμένες δεξιότητες, να λάβω μέτρα για να μη με πιάσουν, δεν είναι οργάνωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων είναι κάτι άλλο. Η πατρίδα του εγκλήματος αυτού είναι η Αμερική. Προσωποπαγές χαρακτηριστικό, προσωπικές γνωριμίες πίσω από τη σύσταση κ διάπραξη τον 19^ο αιώνα. Στην Ελλάδα προνεωτερικές μορφές πάνω σε προσωπική βάση και στις δεξιότητες (ζωοκλοπές), σπείρες ή συμμορίες.

Μοντέρνα αντίληψη: εποχή ποτοαπαγόρευσης, παράνομη μαύρη αγορά – ίδια μορφή δικτύου. Δυο κοινωνικές μεταναστευτικές κατηγορίες (Ιταλοί και Ιρλανδοί).

Δεν γνώριζαν οι μεν τους δε μέσα στη συμμορία. Ανώνυμες εταιρίες πλέον οι επιχειρήσεις. Money laundering και διαφθορά. Η ζήτηση δεν παύει. Αν τα απαγορεύω όλα τότε δίνω δύναμη στη μαύρη αγορά.

31/10

Ζήτημα νομιμοποίησης εσόδων από εγκλ δραστηριότητες κ συναφείς συμπεριφορές. Ειδικά με 4557/18κ κάποια εισαγωγικά στοιχεία γ το αδίκημα αυτό κ για τροπο εισαγωγής στην εθνική νομοθεσία. Μιλήσαμε έτσι για γεγονός ότι πρόκειται για εισαγόμενη νομοθεσία, χαρ περίπτωση εισαγωγής συστημικά προβληματικού δικαίου, κτ που χαρακτηρίζει σε κπ βαθμό κ άλλες εκφάνσεις οικονομικού ποινικού δικ. Ειδικά η νομιμοποίηση εσόδων εμφανίζει τα περισσότερα προβλήματα σε σχέση μ άλλες μορφές αδικημάτων που εισήχθησαν από πρωτοβουλία διεθνών οργανισμών ή οργάνων. Έχοντας λοιπόν πει αυτά ας μιλήσουμε λίγο για την εισαγωγή στο ελληνικό ποινικό δίκαιο, μετα με τροπο ερμηνείας κ έννομο αγαθό υπο προστασίας. Η εμφάνιση του αδικήματος έγινε αμήχανα στην αρχη μετα την ψήφιση απόφασης 1990 συμβουλίου Ευρώπης κατά νομιμοποίησης εσόδων και την 1^η νομοθετική

πρωτοβουλία ΕΕ το 1991, έτσι το 1993 προσετέθη το πκ394α. Η πρώτη λοιπον προσπάθεια για την ποινικοποίηση έγινε συστημικά ορθά με την προσθήκη αυτού του άρθρου, κτ όμως που έγινε αντιληπτό ήταν ότι δεν αρκούσε διότι οι νομοθετικές πρωτοβουλίες δεν απαιτούσαν απλώς αδίκημα αλλά ολόκληρο θεσμικό πλαίσιο. Και θα δούμε πως ο ν. Προσπαθεί να ρυθμίσει ένα ζήτημα κ να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα μέσω αυτοτελών διατάξεων που αφορούν ως πούμε σε μέτρα διοικητ ή και σε μέτρα που αφορούν στον οικονομία. Θα δούμε πως έχει διαμορφωθεί ο ν αυτός (αφορά κ σε ζητήματα κανονιστικής διευθέτησης, τράπεζες κ χρηματοπιστωλ οργ). Πολύ γρήγορα έγινε αντιληπτή η ανεπάρκεια ενός κ μόνο άρθρου και το 1995 εισήχθη αυτοτελής νομος 2331/95 που είναι κ ο πρώτος συγκροτημένος νομος για αντιμετώπιση ξεπλύματος κ ακολουθούσε τότε τις εξελίξεις των συστάσεων της ομάδας χρηματοπιστωτικής δράσης (φάτφ) αλλά κ τις χρονικές εξελίξεις μέχρι εκείνο το σημείο. Κάθε φορά π έβγαιναν οδηγίες υπήρχε προσαρμογή του εθνικού πλαισίου, 2001 2005 και 2015 -> τροποποίηση κάθε φορά θεσμικού πλαισίου κ αδικήματος ξεπλύματος. Ομοίως κ με υιοθέτηση σύμβασης συμβούλιου ευρωπης (κατά ξεπλύματος κ πλεον χρηματοδότησης τρομοκρατίας) 2005, υπαριθ198. Πραγματι, το γεγονός ότι η εθνική νομοθεσία επηρεάστηκε σε κυρίαρχο βαθμό από τις εξαιρέσεις αυτές φαίνεται σε μεγάλο βαθμό κ από διατάξεις αυτές. Η στόχευση είναι η συμμόρφωση της χώρας απ τις εκάστοτε δεσμεύσεις. Αν ξεκινήσουμε να τον βλέπουμε αυτόν τον νόμο, το πρώτο άρθρο του συγκεκριμένα, θα δούμε ότι στο άρθρο 1 αποτυπώνεται ο σκοπος που δεν είναι άλλος από ενσωμάτωση οδηγίας. Αυτό βέβαια αρμόζει να ανευρισκεται στην αιτιολογική έκθεση κ όχι στο σώμα του νόμου. Μετα λοιπον από ένα πρώτο διάστημα, που εισήχθη το νομοθέτημα αυτό έγινε αντιληπτή η υπαρκτή του. Η ελληνική νμλγ κατέβαλε πολλές προσπάθειες αρχικά να αντιμετωπίσει τα πολλά προβλήματα, με δεδομένο ότι ήταν κάτι νέο. Διαβάστε το ισχύον πκ 394 και θα δείτε πως εκεί υπάρχει αδίκημα με μεγάλη νμλγ επεξεργασία κ εφαρμογή. Ο διαφορισμός των 2 αδικημάτων (βασικά εγκλήματα) – θα αναφερθούμε προσεχώς σ αυτά- ήταν κάτι που αρχικά απασχόλησε την εθνική νμλγ. Έκανε λοιπον προσπάθειες επεξεργασίας θεμάτων αλλά από τον ν3424/2004 κ έπειτα ο ίδιος ο νομοθέτης βάσει δεσμεύσεων έπλευσε αυθεντικά τα ζητήματα που απασχολούσαν. Και αυτές οι λύσεις που δόθηκαν σχεδόν πάντα δίνονταν με τροπο προς στην κατεύθυνση της σκλήρυνσης προς τον ύποπτο. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι ήταν πάντα αυθαίρετες οι πρωτοβουλίες αυτές (δικαιολογούνταν από διεθνείς τάσεις κ κείμενα). Ένα απ τα βασικά ζητήματα λύθηκε σε βάρος κατηγορουμένου κ είναι το αν το αξιόποινο του δράστη για βασικό εγκλ αποκλείει τη δυνατότητα τιμωρησης νομιμοποίησης. Με άλλα λόγια, έλεγαν πολλοί αν κπς εξαπατά, βάσει προιον σε λογαριασμό, αγοράζει μτχ ομόλογα, ακίνητο, επενδύει κλπ για εκμετάλλευση προϊόντος εγκλήματος κ για νομιμοποίηση υπο την εννοια εισαγωγής του στο νομιμο χρημ,συστημα. Αυτό είναι εύλογο αποτελεσμα τα πράξης. Η μη εκμετάλλευση είναι παράλογη, η δε αποκάλυψη προϊόντος θα οδηγούσε σε τιμωρηση για βασικό εγκλημα. Επομένως, δεν μπορεί κνς να απαιτεί κάτι άλλο από δραση που ούτως η άλλως αντιμετωπίζει βαρύτατη ποινή. 2^η φορά με βαρύτατο κακούργημα; Μεγάλη διχογνωμία. Ετέθη ακόμη κ υπο την εννοια της αυτουποθαλψης. Αφού δεν την τιμωρούμε γνκ, θα τιμωρηθεί 2^η φορά εδώ; Η θεωρία ακολούθησε σε μεγάλο βαθμό την αρνητική απάντηση. Η νμλγ ερμήνευσε, τελικά όμως όλα εγκαταληφθηκαν μετα από ρητή θέση νομοθετη ότι το βασικό εγκλ δεν αποκλείει τιμωρηση κ για νομ. Με την πάροδο των ετών υπήρξε συνεχής συνεργασία, εμπλουτισμός, αυστηροποίηση κ τελικά φτάσαμε στο σημείο ο ν. Να χρησιμοποιηθεί ώστε να καλύπτονται κενά κ να αντιμετωπίζονται συμπεριφορές που δν μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με τη λίστα των βασικών. Φτάσαμε δηλ σε τέτοιο σημείο με τον ν αυτόν. Είναι σανίδα σωτηρίας σε κπ περιπτώσεις προκειμένου να επιτευχθεί η τιμωρηση που καθόσον αφορά στο βασικό εγκλ τη γλίτωσαν (πχ περιπτώσεις υπουργών που εμπίπτουν στα Σ86 και κατ εξουσιοδότηση αυτού εκδοθέντος ν. Μέχρι την πρόσφατη τροποποίηση από συνταγματικό νομοθετη, η τιμωρηση υπουργών -ποινική διαδικασία- εντός πολύ σύντομου πλαισίου, αποσβεστική προθεσμία με στενά περιθώρια για δίωξη, για πράξεις που τέλεσαν κατά την άσκηση καθηκόντων, χαρακτηριστικό

παράδειγμα Τσοχατζόπουλου τέως υπουργού εθνικής άμυνας, αλλά κ πράξεις δωροληψίας. Εδώ λοιπον τιμωρηση για νομιμοποίηση εσόδων για παράνομες δραστηριότητες). Τι επιδιώκει η τιμωρηση νομ.; Στοχεύει σε κτ παραπάνω απ απλή προστασια εννόμου αγαθού στο οποίο αφορα το βσκ εγκλημα; Επιπρόσθετο έννομο αγαθό ή εμβάθυνση προσβολής του ήδη προσβληθεντος; Σε αυτην την περ θεωρείται νόμιμη η τιμωρηση της νομ. Ακόμη κι αν παρα την προθεσμία αυτή μπορούσε να διωχθεί κνς. Για το βασικό αδίκημα, δυνατή παραγραφή ούτως η άλλως. Και πραγματι για πολλα αδικήματα κπ στιγμή μεσολάβησαν φάσεις που ήταν πλημμελήματα. Σε όλες λοιπον αυτές τις περ τη διέξοδο δίνει το ξέπλυμα, δίνει ένα νέο εργαλείο για την ποινική κάλυψη. Τελείται πολύ αργότερα, σ χρονο που απέχει δεκαετίες από τέλεση βασικού αδικήματος. Επίσης ανοίχτηκε δρόμος κ για εκμετάλλευση ενός επιπλέον εργαλείο που είναι η δήμευση. Μέχρι τότε ήταν αναποτελεσματική. Ως παρεπόμενη ποινή (κ μέτρο ασφαλείας) υπήρχε αλλά σπάνια εφαρμοζόταν. Αρα στόχευση νόμου η ικανοποίηση διεθνών δεσμεύσεων και από άποψη προστασιας το έννομο αγαθό είναι: α2- χρηματοπιστωτικό συστημα (εθνικό; διεθνες;). Αλλα όχι πάντα αυτό.

Άρθρο 2 παρ 2=>αναφέρει αυ νομιμοποίησης, για πλήρωση στοιχείων όμως πρέπει να χω κπ περιουσία που νομ,όλες οι επιμέρους εκφάνσεις κ τρόποι τελεσης αναφέρονται στη μεταχείριση κπς περιουσίας. Το τι είναι αυτή ορίζεται στο αρθρο 3 περ 1 (κάθε είδους ε σώματα, ασώματα, κινητά, ακίνητα, υλικά, άυλα, έγγραφα κάθε μορφής σύμφωνα με επιμέρους τρόπους τελεσης 2^2 κ προέλευση από κπ βασικό αδίκημα-εγκλημα. Παντως δεν μπορούν όλα να ναι πηγή τέτοια, ορίζονται όσα είναι περιοριστικά στο αρθρο 4. precedent offence, έτσι αλεπάλληλες εσωτερικές παραπομπές σε αυτόν τον νόμο- ενώ είδαμε πού βρίσκεται η αυ(2^2), ο ορισμός περ (3^1), ο ορισμός βασικών αδικημάτων απ τα οποία μπορεί να προέλθει αυτή (4) δεν είδαμε ακόμα ποιες ποινές απειλούνται (πολύ παρακάτω, α39- από τα πιο δύσκολα του ποινικού δικαίου- αλλα και στο α40 περι δήμευσης και α41 που εχει να κν με τη λεγόμενη εκτεταμένη δήμευση που στη χώρα μας εχει ενσωματωθεί ως δυνατότητα αποζημίωσης υπέρ δημοσίου). 2,3,4,39. Αυτό δείχνει τον χαρακτήρα του 4557/18 ως λευκού ποινικού νόμου, πολλές συστημικές παραπομπές κ εσωτερική αλληλεξάρτηση επιμέρους διατάξεων που σε μεγάλο βαθμό αφορα κ σε παραπομπες εξωτερικές, σε αλλα νομοθέτηματα όπου η αναγωγή αναγκαία γι κατανόηση περιεχομένου σχετικής νομοθεσίας.

Θέμα εννόμου αγαθού- νεζτ ταίμ. Μας ενδιαφέρει για να δούμε σε ποια έκταση και με ποιον τροπο ερμηνεία κ εφαρμογή σχετικών διατάξεων, εξάρτηση αυτών σε κπ βαθμό από αντικείμενο προστασιας τους (έννομο αγαθό) αλλα και για άλλους λόγους, αφού από αυτό εξαρτάται η δυνατότητα υποστήριξης κατηγορίας (ενεργητική νομιμοποίηση δηλούντος, εχει υποστεί κπ υλική ζημιά ή ηθική βλάβη;).

2/11

Επιμέρους θεωρίες που αφορούν στο έννομο αγαθό- τι προστατεύει το σχετικό αδίκημα α2 παρ 2 ν 4557/18. Περιγραφή σκοπού ν. Δοκιμάστηκαν ιδιαίτερα με τον νόμο για ξέπλυμα. Ενώ σε άλλες νομοθεσίες προσαρμογή στην έννομη τάξη, στο ξέπλυμα τεράστια σύγχυση ως προς αντικείμενο προστασίας. Όχι λόγω φοβικού συνδρόμου. Η θέσπιση ποινικών διατάξεων δεν συνοδεύτηκε από στοιχειώδη κοινή αντίληψη. Αυτό το φαινόμενο δεν παρατηρείται σε άλλες αντίστοιχες πρωτοβουλίες και γι αυτό το λόγο είναι μοναδική. Όλοι στην αρχή δοκιμαστήκανε.

1.υπονομευση εξιχνιασης βασικού εγκλήματος κ επιτυχέστερης απονομής δικαιοσύνης βασικού εγκλήματος. Σύνδεση με οργανωμένο έγκλημα- ήδη από 2^η οδηγία 2001 έπαψε να γίνεται αναφορά για οργανωμένο έγκλημα και άρχισε να μιλάει κανεις για σοβαρό έγκλημα, ένα από τα οποία είναι κ το οργανωμένο. Το ίδιο κ στη 2^η σύμβαση συμβουλίου Ευρώπης αναφέρεται για εγκληματικότητα. Αποσύνδεση ξέπλυματος και οργανωμένου εγκλήματος. Α4 ν για ξέπλυμα, αναφορά στην έγκλημ. Οργάνωση. Σημασία της δηλ για δογματική

θεμελίωση, ωστόσο πλέον υπολείμματα διότι σωρεία κ άλλων που συνδέονται. Επόμενως είναι φανερό ότι δεν αρκεί για ποινικοποίηση ξεπλύματος.

2.Μετά την εγκατάλειψη αυτής της προσέγγισης, δυνητικά απομένει ως έννομο αγαθό η απονομή δικαιοσύνης, η κατοχύρωση της. Διότι εμποδίζεται με το ξέπλυμα(νομιμοποίηση με εισαγωγή στο νόμιμο σύστημα ροής- χρηματοπιστωτικό σύστημα & απόλαυση νόμιμα προϊόντος).

Αρθρο 2 παρ 2 «αποφυγή έννομων συνεπειών πράξεων»

3.Δήμευση: ένας από τους σκοπούς της ως παρεπόμενες ποινής είναι η αποστέρηση εγκληματία από παράνομα έσοδα. Ματαίωση απόλαυσης.

Δεν είναι φανερό το έγκλημα όταν γίνεται, όταν το προϊόν εισρέει στην περιουσία. Η προέλευση περιουσίας είναι σκοτεινή(γκαραζ , offshore). Στην πράξη όμως εάν κάποιος το νομιμοποιήσει, αυτό που πετυχαίνει είναι να κινητοποιήσει αρχές. Περίπτωση Τσοχατζόπουλου.

Στη διάταξη περί ποινών ν 2018, αυτό που αποτελεί η όχι κριτήριο είναι η αξία περιουσίας προς νομιμοποίηση, δεν φαίνεται να ναι κρίσιμη για αύξηση ποινής για δράστες. Α39. Ενσωμάτωση οδηγίας νο6 που θα φέρει σημαντικές αλλαγές.

Οικονομία

4.οικονομική σκοπιά- οικονομία & διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αποτυπώνεται σε άλλο σημείο του νόμου, α2 παρ 1 « προστασία χρ.συστ.». Παρ2 δ'ως τρόπος τέλεσης εγκλήματος.

5. Στην πραγματικότητα έχουμε μια απόπειρα συνδεόμενη με καταπολέμηση βασικού εγκλήματος, όχι όμως με προσπάθεια βελτίωσης απονομής δικαιοσύνης καθόσον αφορά στο βασικό έγκλημα, υπό την εννοια της παρεμπόδισης αναχρηματοδότησης παρόμοιας έγκλ. δραστηριότητας. Ναι μεν δεν έχω προσβολή απονομής δικαιοσύνης (αυτό δεν είναι σωστό) έχουμε όμως προσβολή της όταν αναχρηματοδοτηση εγκληματικής δραστηριότητας προσώπου που προέβη στο έγκλημα κ παρήγαγε παράνομο χρήμα.

Σε κάθε περίπτωση , καταλήγουμε στο ότι έχουμε μια επιμήκυνση της παράνομης κατάστασης που διαμόρφωσε η βασική πράξη, του στίγματος, σε πολύ μεγαλύτερο βάθος χρόνου. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι εξαιτίας αυτής, το έννομο αγαθό είναι το ίδιο με το έννομο αγαθό βασικού εγκλήματος. Άρα απόρριψη σκέψης βάσει 5.

Άρα: θεωρία ότι η νομοθεσία προστατεύει απονομή δικαιοσύνης υπό την εννοια της προστασίας από πράξεις που υπονομεύουν εξιχνίαση βασικού εγκλήματος από την οποία προήλθε παράνομη περιουσία, θεωρία για διατάξεις που προστατεύσουν οικονομία, σύστημα κλπ, θ ως υπονόμηση εννόμου αγαθού βασικού εγκλήματος – εμβάθυνση βλάβης αυτού, θ προς το μέλλον – επιδιώκεται ο αποκλεισμός της ανατροφοδότησης εγκλήματος κ αξιοποίησης για επανάληψη εγκληματικών συμπεριφορών στις οποίες υπέπεσε ήδη μια φορά ο δράστης (με αυτή συμφωνεί ο Α).

4/11

Το οργανωμένο έγκλημα είναι σούπερ μάρκετ. Διαφορά από ληστές του 19^{ου} αι. Όχι προμήθεια δηλ σε αγορά. Τι εννοια είναι για να ξέρουμε αν ο νομοθέτης πέτυχε την καταπολέμησή του. Σχέση εγκληματολογίας – ΠΚ.

Είναι εκείνη η υποδομή που εφοδιάζει στην αγορά με προϊόντα κ υπηρεσίες που δεν επιτρέπει ο ν. vicious crime. Αμφισβητεί νόμιμη εξουσία κρ. Νεολογισμός η λέξη, το ποινικό ασχολείται με ομάδες προσώπων (πχ συμμετοχή), πρόβλημα γενικού ποινικού. Μαύρη και γκρίζα αγορά. Αλκοόλ, τσιγάρα χωρίς σήμανση, νόμιμη δομή επιχείρησης. Παράνομο χρήμα. Υπάρχουν και πλήρως παράνομες επιχειρήσεις. Παράνομο εμπόριο κυρίως η μαύρη αγορά. Παρανομία που αναφέρεται στα προϊόντα. Το ότι εγώ ως υποδομή έχω εκτελεστικό πυρήνα, αυτό είναι άλλο ζήτημα.

Εάν όχι περιστασιακός χαρ στη συμμετοχή, κτήση μονιμότητας (περ απάτης, κλοπής). Μονιμοποίηση λόγω επιτυχίας, τότε αυτό το πρόβλημα από γενικού μέρους ως συμμετοχή αρχίζει να γίνεται πρόβλημα ειδικού ποινικού δικαίου. Όχι συμμετοχή, υποδομή πλεον και ομάδα. Το εγκληματικό βεληνεκές συνεχίζει αντί για ένα, ένα ΚΑΤ εξακολούθηση, ένα ΚΑΤ επάγγελμα κλπ. Άλλο έννομο αγαθό. Ιδιοκτησία – κλοπή. Εδώ δημόσια τάξη. Προσβάλλεται η προσδοκία που έχουν οι πολίτες ότι έννομα αγαθά δεν θα προσβληθούν. Ευταξία, δεν αναμένουμε προσβολή. Δημόσια διοτι είναι κοινό αγαθό. Ένωση προσώπων (αξιολογικά ουδέτερη εννοια) που ο ποινικός κ. Απαγορεύει και απαγόρευε. Εσχάτη προδοσία, κάθε φορά που ένωση συνασπιζόταν για ανατροπή πολιτεύματος, ετιμωρειτο ως Συνομωσία. Προπαρσκευαστική πράξη σήμερα έσχατης προδοσίας σήμερα στο ΠΚ135 παρ 2. Στον προ ίσχυσαντα κώδικα τα έλεγε καλύτερα, η ένωση λεγόταν εκεί Συνομωσία. Τ φιλοβασιλικά σωματεία επιτρέπονται εφόσον δεν είναι ένοπλα. ΠΚ187-> παλιά λεγόταν σύσταση και συμμορία. Ήταν διαφορετικά εγκλήματα. Η σύσταση ως δβ πλεον δεν ενδιαφέρει, μόνο η συμμορία. Παρ 3: ένωση προσώπων που δεν μοιάζει με εκείνη της παρ.1- αιτιολογική έκθεση & ονόματα. Εγκληματική οργάνωση & συμμορία + ΠΚ374. Πλεον έχουμε πολλές αξιόποινες ενώσεις προσώπων, με παλιά ονομασία ως εξής: (ο νεος πκ λει μόνο οργάνωση) Συνομωσία- συμμορία – οργάνωση τέλεσης κλοπών- εγκληματική οργάνωση παρ1 – τρομοκρατική οργάνωση 187Απαρ4. Άρα σήμερα 5 είδη οργάνώσεων στο ειδικό μέρος. Όταν περισσότερα πρόσωπα όχι συμπράττουν αλλά σε μόνιμη βάση ενώνονται για να τελέσουν περισσότερα εγκλήματα, ο νομοθέτης τα τιμωρεί είτε ως Συνομωσία κλπ παντως ο νομοθέτης εξακολουθεί στην αντίληψη του να τις έχει όλες αυτές. Αυτούς τους τύπους δηλ εγκληματικής δράσης αντιμετωπίζει στο ειδικό μέρος. Το ενα μέρος είναι οργανωμένο έγκλημα και το άλλο οι ενώσεις προσώπων (τρομοκρατία, εσχάτη προδοσία, κλοπές=εγκληματική οργάνωση , παρ 1) και αξιόποινη δράση προσώπων, η σύμπραξη και η υποδομή (εφοδιασμός κλπ). Άρα αξιόποινες ενώσεις προσώπων: Συνομωτική οργάνωση (135 παρ2), συμμορίτικη οργάνωση (187 παρ 3), οργάνωση για διάπραξη κλοπών (374 παρ1 περ δ), εγκληματική οργάνωση (187παρ1), τρομοκρατική οργάνωση (187^α παρ 4) -> αυτά για τον πκ.

Έχουν διάφορες μεταξύ τους; Κριτήριο διάκρισης ανάλογα με ρόλο που παίζει κάθε πρόσωπο σε αυτή και με το αν ο ρόλος αυτός είναι θεσμικός και δεν παίζει ρόλο το άτομο που το κανί αλλά το τι είναι στην οργάνωση, ή εάν αντίθετα οι δεξιότητες σημαντικές για λειτουργία της ένωσης ως τέτοιας, πχ εγώ εφοδιάζω αγορα – άνοιξα μαγαζί, κλέβω ως νεότερος. Εάν αυτός πάθαινε κόρωνοιο, θα συνέχιζε η λειτουργία; Εφόσον παγιωμένοι ρολοί και πρόσωπα αντικαταστατά, έχουμε υποδομή – οι δεξιότητες δεν μετράνε. αλλιως έχουμε προσωποπαγεια. Το βασικό χαρακτηριστικό στις ενώσεις είναι το αν τα πρόσωπα είναι ρολοί ή πρόσωπα σκέτα. Επικίνδυνη η ένωση που συνεχίζει να λειτουργεί πάντοτε . Πραγματοπαγής 187 παρ 1- προσωποπαγής 374.

Άρα παρ 3 187 σε όλες τις περ που ως γενική διάταξη συρρέει πάντοτε φαινομενικά, και όχι την ειδικότερη κ αυστηρότερη της παρ1.

Μιλήσαμε για το μεγάλο μέγεθος των αξιόποινων ενώσεων προσώπων στο ειδικό μέρος ως υποδομής, ως ένωσης προσώπων με διαρκή και μόνιμο χαρ για τέλεση εγκλημάτων και είπαμε ότι αυτές εκτος από το έννομο αγαθό που προσβάλλουν με τα επιμέρους εγκλήματα, θιγούν περαιτέρω λόγω σύστασης με δημόσια τάξη. Άρα αληθής συρροή του οικείου εννόμου αγαθού και εκείνου της δημόσιας τάξης. Αυτές οι ενώσεις προσώπων είναι 2 ειδών εγκληματολογικά, είναι αυτές που λειτουργούν επι τη βάση προσωπικών σχέσεων, δεσμού, γνωριμιών έτσι ώστε αν κπ πρόσωπο δεν λειτουργεί μειώνεται βεληνεκές ενώσεων (προσωποπαγής – γενικό χαρακτηριστικό συμμορίας_ ή αντίθετα ο ρόλος των προσώπων στην υποδομή – ένωση είναι υποβαθμισμένος και αναβαθμισμένος ο ρόλος τους, αυτό δηλ που πρέπει να γίνεται ανεξάρτητως προσώπου, αν το πρόσωπο αντικαταστατό έχει μικρή βαρύτητα και επομένως πραγματοπαγής οργάνωση, ο ρόλος είναι αναβαθμισμένος- η θέση/ όχι το πρόσωπο. Άρα θα έλεγα σύμφωνα με παλιό πκ, 2 είδη ενώσεων : προσωποπαγείς (συμμορία) και στις πραγματοπαγής (οργάνώσεις-ρόλος σημαντικός). Ορολογικό ανακάτεμα

με νέο πκ: δίωξη μόνο όταν χαρακτηριστικά οργάνωσης, όχι συμμορίας. Όταν μιλάει παντού πλέον για αυτή στα άρθρα- μερικές φορές τους ξεφεύγει πχ παρ 3, 2° εδάφιο, 187- ένωση και όχι οργάνωση ... είναι φανερό ότι ο πκ εξακολουθεί έστω κ άθελα του να διακρίνει ενώσεις σε προσωποπαγείς κ πραγματοπαγείς, αυτό όμως είναι πρόβλημα διότι αν η λέξη οργάνωση (374,187παρ3α κλπ) προϋποθέτει παντού πραγματοπαγή ένωση προσώπων και όχι προσωποπαγή. Αυτό σημαίνει ότι παντού αποποινικοποίηση συμμορίας!! Είναι σωστό αυτό; Θα το δούμε στη συνέχεια. Έχει πολλά πλεονεκτήματα αυτό που έκανε ο νομοθέτης διότι ήταν δύσκολο. Ο νομοθέτης με υιοθέτηση όρου οργάνωση φαίνεται να αποποινικοποιεί συμμορία και άφησε να τιμωρείται ένωση προσώπων πραγματοπαγούς χαρ.

9/11

Δωροδοκία, Ν2003, ν 2928/2001 (ΠΚ187, τρομοκρατία), κύρωση σύμβασης ΟΗΕ με ν. 3666/2008. Τάση αλεπάλληλης διεύρυνσης καταλόγου βασικών εγκλημάτων ν 1995 για να φτάσουμε στην πρώτη μεγάλη μεταρρύθμιση νομοθεσίας για ξέπλυμα που επήλθε με ν.2005. Ο νομοθέτης προβληματίστηκε ως προς το ποια εγκλήματα θεωρούνται ξέπλυμα. Πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη πολλές εκδοχές του άρθρου 4 προκειμένου να μιλήσουμε τελικά για μια πράξη νομιμοποίησης. Με τον ν 2005 προσετέθη μια γενική ρήτρα, οπότε και φύγαμε από σύστημα απλού καταλόγου και μπήκαμε σε μικτό σύστημα (κατάλογος & γενική ρήτρα). Η ρήτρα έλεγε ότι έχω νομιμοποίηση όταν και το βασικό έγκλημα είναι κάθε αξιόποινη πράξη π τιμωρείται με ποινή στερητική μιν 6 μήνες κ περιουσία 15000 ευρώ τουλ. Αυτό ήταν μια πολύ μεγάλη διεύρυνση. Από κει και περα είχαμε πλήθος πλημμελημάτων που καλύπτονταν μαζί με κακουργήματα. Η αρχική πρόβλεψη του νομοθέτη δεν περιλάμβανε τόσο μεγάλη διεύρυνση, το νομοσχέδιο προέβλεπε τουλ.2 έτη συν 15000 ευρώ συν ότι έπρεπε να ναι Κατεπαγγελημα ή κατά συνήθεια. Και διεθνώς η ίδια τάση. 3424/2004 & 3691/2008 —> σημαντικοί, αντικατέστησαν (ειδικά ο 2008) τον ν.1995.

Ν 2008: αφαίρεσε γενική ρήτρα απαίτηση περιουσιακού οφέλους (αυτή είχε δώσει πάτημα σε πολλούς θεωρητικούς για περιστολή κάπως του καταλόγου βασικών εγκλημάτων, να ισχυριστούν ότι όταν ο ν έλεγε για ύψος, τότε το ποσό αυτό ή τουλ. Μεγαλύτερο ποσό θα έπρεπε να περιλαμβάνεται ως στοιχείο κ στη νομοτυπικά - αντικειμενική- υπόσταση εγκλήματος πχ απάτη όπου υπάρχει περ αναφορά. Εκεί έλεγαν θα έπρεπε να γίνεται λόγος στην υπόσταση εγκλ περί ζημιάς άνω 15κ ευρώ, ώστε να μιλήσουμε για βασικό αδίκημα του ξεπλύματος). Η ρήτρα αφορούσε σε όλα τα εγκλ ανεξάρτητα από αυ. Τέλος πάντων κ αυτή είναι μια συζήτηση που απασχόλησε θεωρία, σε κάθε περ πλέον δεν υπάρχει αυτή η πρόβλεψη. Πλέον και άσχετα αδικήματα χωρίς περιουσιακό χαρακτήρα, χαρ που να συνάδει σώνει κ καλά με παραγωγή περ ωφέλειας κ ΚΑΤ επέκταση εσόδων προσφορών για ξέπλυμα. Ωστόσο εν τοις πράγματι πρπ να παράγεται από αυτά περ ωφέλεια

Καταλήγουμε: ως προερχόμενη από έγκλημα περιουσία νοείται αυτή π προκύπτει ανεξάρτητα από αυ εγκλήματος. Θα δούμε μετα τι σημαίνει περιουσία κλπ.

Άρα ο νέος ν δεν υπάρχει ελάχιστη περιουσία, αυτο που υπάρχει (Α4 ν4557/2018 ~ ν2008) είναι μια μικτή διάταξη χωρίς αναφορά σε ελάχιστο όριο περιουσίας από βασικό αδίκημα.

Εύλογο ερώτημα: γτ τελικά έχουμε παραμείνει σ αυτό το σύστημα; Γιατί αυτός ο κατάλογος είναι χρήσιμος; Δεν θέλουμε να έχουμε όλα τα εργ κλήματα ως προσφορά για παραγωγή αντικ ξεπλύματος γιατί όμως να μην ξεφορτωθούμε πχ περίπτωση Ιζ κ ν μένουμε με ιη;

2 λόγοι -> πρώτον μας ενδιαφέρει (δύσκολη νομοθεσία), αρα αναγκαία η ορατότητα για εφαρμοστή ν., να μη χρειαστεί να αναρωτιέται κλπ. Δεύτερον, η Ελλάδα εποπτεύεται από διεθνείς οργανισμοί που ασχολούνται με τα ζητήματα αυτά κ εξετάζουν συμμόρφωση με σχετικές συμβατικές υποχρεώσεις κ οδηγίες εε- αρα πρακτική σημασία, συμπίεση αυτού του καταλόγου μαζί με γενικ ρήτρα διότι όταν τίθεται ερώτημα εάν έχουμε συμμορφωθεί με διεθνείς κ ευρωπαϊκές υποχρεώσεις να παραπέμπουμε στον κατάλογο αυτόν.κ οι οδηγίες εε

με καταλόγους λειτουργούν (οδηγία Α2 1673/2018-> ορισμός εγκλ δραστηριότητας). 22 εγκληματικές κατηγορίες που πρέπει οπωσδήποτε να εντάσσονται στον ν.4557.

Σ συμβουλίου Ευρώπης ,Ο.Ο.Σ.Α, συμφωνίες εε- οδηγίες εε.

Διάβασε γενική ρήτρα κ κατάλογο αλλά θα αλλάξουν τώρα με την 6^η οδηγία (θα ενσωματωθεί λίαν συντόμως). Η γενική ρήτρα θα επανέλθει με το νέο νομοσχέδιο στη διατύπωση που υφίστατο πριν την αστοχία αλλά για να εκλείψει κ ο λόγος που επέβαλε την επέμβαση αυτή θ διευρυνθεί σημαντικά ο κατάλογος του άρθρου 4 ώστε να περιλαμβάνονται κ αδικήματα π φαίνεται να λείπουν (πλημμ απάτη, παραχάραξη, 208 ΠΚ, πλαστογραφία κατάχρηση ενσήμων 208γ, 216, 380, 385 κλπ κλπ κλπ).

Νομιμοποίηση = εξαρτημένο έγκλημα. Απαιτείται η αναφορά όλων των στοιχείων όμως της βασικής εγκλ δραστηριότητας από δικαστήριο κ διαπίστωση τέλεσης όλων των στοιχείων αυ; Με άλλα λόγια πρέπει η αιτιολογία δικ να περιλαμβάνει χρόνο, τόπο,δράστες, δηλ απόλυτη εξατομίκευση βασικού αδικήματος ή αρκεί μια γενικότερη αναφορά σ αυτή; Πχ διαπίστωση ορισμένων στοιχείων; Τι συνιστά εν τελεί έσοδο από παράνομη δραστηριότητα;

4 προσεγγίσεις: όλα τα εγκλήματα στο δίκαιο αποτελούν δυνητικά βασικό έγκλημα για νομιμοποίηση εσόδων/ να έχω κατάλογο περιοριστικό βασικών αδικημάτων/ να έχω μια ελάχιστη ποινή άνω της οποίας αν επαπειλείται, μπορούμε να θεωρήσουμε συγκ έγκλημα ως βασικό – κατώφλι = ελάχιστη ποινή που επαπειλείται για να έχω βασικό αδίκημα/ μικτή μέθοδος(αυτή εφαρμόζουμε) όπου έχουμε κ κατάλογο και κατώφλι (γενική ρήτρα) που τώρα κ αυτό κάπως καταργείται —> να τις θυμάμαι όλες.

Επόμενο μάθημα: τι είναι η περιουσία που προέρχεται από αδίκημα, ποια είναι η εννοια κλπ;

11/11 > δεξ αρχή στ ο βίντεο

Συναυτουργική τέλεση απάτης ή συμμορία; Στη δίωξη. Η νομοθεσία τους μπουζουριάζε αυτούς τους χαρ. Είχε στη διάθεση της τις ειδικές ανακριτικές πράξεις, ασκούσε ποινική δίωξη για 2 κακ κ έβρισκε εύκολα αποδεικτικά μέσα για να την ασκήσει μέσω ανάκρισης. Πρέπει να ασκείται δίωξη γι αυτό γ το οποίο βρήκες αποδείξεις, όχι για κτ που σε διευκολύνει ως διωκτική αρχή. Εργαλεία για να κάνουμε σαφείς διαχωρισμούς συναυτουργίας- συμμορίας (συν ή προς-πραγ ένωση προσώπων). 187 παρ1-> συμμορία αλλά κ παρ 3 συμμορίτικη οργάνωση, να διακριθούν κ να μην τα μπουζουριάζω.

Τρομοκρατία – τρομοκρατική οργ -> κομμάτι που θα μείνει εκτος ύλης.

Τελείως διαφορετικό φαινόμενο από οργ έγκλημα. Συναφές διoti εκδήλωση από ενώσεις προσώπων, χρηματοδότηση από επιχειρήσεις οργ εγκλ. Μεταπολίτευση, τρομ οργάνωσης, πώς θα αντιμετωπιστούν; Έβαλαν κατά πολιτεύματος; Άρα 1^ο πρόβλημα ήταν κατοχύρωση δημοκρατίας. Ο πρώτος νόμος π θεσπίστηκε (δεν θα ζητηθεί στις εξετ) ο ν. 774/1978.

Κατάργηση στη συνέχεια. Διotti θεωρήθηκε ότι αναδείκνυε δεξιά. Δριμύτατη εμφάνιση τρομ, 17 Νοέμβρη. 187 τότε σύσταση κ συμμ (πλημμέλημα).1989-> Παύλος Μπακογιάννης και 2^{ος} ν που αφορούσε τρομ δράση (δεν θα ζητηθεί:ν. 1916/1990, σύγχυση 2 εγκλημάτων). 2928/2001. Δεν τον ενδιέφεραν οι ταμπέλες, τον ενδιέφεραν οι εγκλ οργ + αιτιολογική έκθεση. Τρομονομος.

Διεθνής αποτυχία, δεν αντιμετώπιζε τρομοκρατία ως διεθνικό φαινόμενο.

Νέος νόμος -> εθνικό, διεθνές, ευρωπαϊκό φαινομενο. Η πρόληψη είναι παρα πολύ προβληματική. Το ποινικό δίκαιο είναι καταστολή, η πρόληψη είναι αντικείμενο διοικ δικ.

Μικτός χαρ νομοθεσίας, δίκαιο ασφαλείας (Γερμανία). 187^α – διάβασε γράμμα. Όχι γενική διακινδύνευση. Εξτρεμιστές isis, σεξοτουρισμού -> απαγόρευση ταξιδιών! Παράγονται φρούτα μεταξύ πρόληψης κ καταστολής. Άρα σήμερα έχουμε 2 διατάξεις: 187 + 187α

Αυτά για τρομοκρατία. Σ οργανισμού ΗΕ (σύμβαση Παλέρμo) για μαφιόζικο έγκλημα. Όμως αιτιολογική έκθεση νόμου 2928/2001 που έλεγε ότι δεν κυρώνεται η Σ αλλά ότι απλώς τη

λαμβάνει υπόψη. Μετά από 10 χρ ψηφίστηκε ο ν. 3875/2010 (ΦΕΚ α158- κύρωση. Αλλαγή μορφής 187. Η τελ αλλαγή στα 187 και 253 έγινε με τελευταίο ΠΚ. Άρα προϊστορία 187 και ιστορία ισχυουσων διατάξεων π τέθηκαν σε ισχύ για καταπολέμηση τρομ/ οργ εγκλ.

Αέανο εχε νέο 187 κ αιτιολ έκθεση. Τοπικά όρια ισχύος ποιν νόμων 5-11 πκ ->συναντίληψη για καταπολέμηση διεθνικού εγκλ. Κατάρτιση θεωρητικών εργαλείων για να υπάρχει κράτος δικαίου. Δεν είναι υπόθεση κάθε κράτους να αποφασίζει πώς θα χειριστεί κάθε έγκλημα. Κύπρος- θέλει μαύρα. Υπάρχει μια παρα πολύ απλή λύση: επιτόκια δανεισμού κλπ. Εργαλεία πίεσης. Ενιαίες διατάξεις, να μην αγοράζουμε φόρουμ. Και το οργ εγκλ είναι διεθνικό έγκλημα, δεν παράγεται στις επιμέρους κοινωνίες αλλά το σοβαρότερο οργ εγκλ εχει πάντοτε διεθνικό χαρ, δηλ πολίτες περισσότερων κρατών συσπειρώνονται να το κάνουν. Παράδειγμα είναι τα ναρκωτικά.

Αιτιολογικές έκθ 2928, Πατέρμο, ΠΚ είναι εντός ύλης.

16/11 —> δεξ την αρχή στο βίντεο

Όταν εχω διακ πλαστογρ, δεν τίθεται θέμα ότι εκπληρώνει προέλευση από περιουσία κ αρα Αντίκ νομιμοποίησης. Εάν όμως δεν αναφέρει κάτι η αυ;σε ποιες περ εχω νομιμοποίηση εδώ;κρατούσα γν -> προϊόν είναι οτιδήποτε παράγεται άμεσα, εχει περ αξία.

Δωροληψία ναι ,δωροδοκία ;

Ναι μεν δήμευση μέσων τέλεσης αλλά αυτό δεν τα καθιστά προϊόντα βασικού εγκλ κ αρα Αντίκ νομιμοποίησης. Και αντίθετα. Οι δυνατότητες δήμευσης είναι ευρύτερες από εκείνες της νομιμοποίησης περιουσίας. Κλοπή, υπεξαίρεση. Έχουμε προβλήματα όταν υπάρχουν προϊόντα π παράγονται από έγκλημα (ένσημα, έγγραφα) τα οποία όμως δεν είναι προσφορά για τέλεση ξεπλύματος (όχι περιουσία, άμεσο προϊόν εγκλ). Άμεση προέλευση και προσφοροτητα εισόδου στην νόμιμη οικονομίας κ νομιμοποίηση υπό την εννοια αυτή. Έτσι αποκλείονται κ κπ προϊόντα.

Άμεσα είναι όλα τα περ στοιχεία π παράγονται από βασικό έγκλημα κ ανεξάρτητα απ το αν συνιστούν στοιχείο νόμοτυπικής υπόστασης η όχι(βλ δωροληψία- όχι αυ). Αντίθετα, εξαιρούνται προϊόντα π δεν είναι προσφορά για εισέλευση & τα μέσα τέλεσης. Αυτά μπορούν μεν να δημευτούνε ωστόσο δεν είναι προϊόντα νομ.

286/2019 ΑΠ-> κρατούσα διατύπωση στη νμλγ πως δεν χρειάζεται προσδιορισμός ταυτότητας δράστη, 1054/2017 , οδηγία που θα τροποποιήσει 4557/18 -> περιορίζει ,καθώς λει στο α3^3 περ β' ότι τα κμ λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίσουν πως καταδίκη γ τα ανωτέρω αδικήματα (Α4) είναι δυνατή όταν στοιχειοθετείται η προέλευση χωρίς να χρειάζονται όλα τ αλλά πχ ταυτότητα δράστη. Πλεον νομοθετική πρόβλεψη, όχι μόνο νμλγ αλλά και νόμος.στοιχεία π απαιτούνται για προσδιορισμό αδικήματος , σε ποιο βαθμό θα χαλαρώσει ο προσδιορισμός των περιστάσεων υπό τις οποίες έλαβε χώρα το βασικό έγκλημα; Σγρ δεν πρπ να χαθεί ο χρόνος κ ο τόπος τέλεσης βασικού εγκλήματος (σημασία για δυνατότητα δίωξης πράξης ξεπλύματος – διττό αξιόποινο, εξωτερικό // παραγραφή βασικού εγκλ). Κπς βοηθά στην κατάρτιση πλαστού κ αμοιβή-> θεωρείται ως προϊόν εγκλ 216 ή τίμημα γ πώληση θύματος σωματεμπορίας -> ομοίως, νομιμοποίηση.

299, μπορεί να αποτελεί βασικό έγκλημα ξεπλύματος; Δεν είναι στον κατάλογο α4, μηπβς δεν είναι επειδή δεν υπάρχει προϊόν; Αν κίνητρο είναι η κληρονομιά, βεβαίως προϊόν εγκλ κ νομιμοποίηση. Αρα βασικό εγκλ και ΜΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ!

Αν δεν εχω άμεσα αλλά έμμεσα προϊόντα τι γντ; Δυνατή η θεώρηση τους ως περ που μπορεί να νομ; Βεβαίως κ είναι, 4557/18 -> διάταξη περ δήμευσης, α40^1 «...αμέσως ή εμμέσως». Μπορούμε δε σε πλείστες περ να συναντήσουμε κ αλλαγή περ νομιμοποιούμενων προσώπων κ ειδών (;) που καθιστούν δύσκολη διαλεύκανση προέλευσης. Πχ δημυπ λαμβάνει δώρο για ενέργεια που εξασφαλίζει περ όφελος δώροδοτη. Ποσό δώρου δωρολήπτη = άμεσο περ όφελος, προϊόν εγκλ δωροληψίας. Με αυτά τ χρήματα αγοράζει ακίνητο π πωλεί μετα στον αδερφό τ, ο οποίος γνωρίζει κ τοποθετεί χρήματα σε μια υπεράκτια εταιρεία- εξωχώριος λογ/μος κ αγοράζει μτχς άλλης. Κ ο δωροδοτης αποκομίζει

όμως όφελος. Εδώ ανοίγει νέα βεντάλια παράνομων πράξεων νομιμ. Εστιάζουμε στο αρχικό προϊόν δράστη ή και σου 2ογενες προϊόν εγκλ, ήτοι μετατροπή αρχικού ή προϊόντος π απέκτησε τρίτος. Μας νοιάζει η ευθεία πορεία προϊόντος, η ευθεία γραμμή ; Χρήμα -> ακίνητο -> μτχ ή ασχολούμαστε κ με τυχόν μισθώματα εκμίσθωσης ακινήτου; Απάντηση: ασφαλώς κ μας ενδιαφέρουν. Αρα αδιάφορη η διατήρηση μορφής περιουσίας, μπορεί να προέρχεται 2/3-γενως αρκεί να υπαρχει σύνδεση με αρχική αξιόποινη συμπεριφορά. Αυτό καταρχήν δίνει εύλογη λύση δίκαιοπολιτικά. Πρέπει να τεθεί όριο στα έμμεσα οφέλη; Ες ΑΕΙ μια περιουσία μπορεί να αποτελεί προϊόν νομιμοπ κ ν μεταλλάσσεται (κ αύξηση αξίας) κ όλα να ναι στο διηνεκές δύναμενα να νομιμοποιηθούν; Δυνητικά απείρως αριθμός ξεπλυματιων κ ατελείωτη περιουσία προς νομιμοποίηση στον βαθμό που χω γνώση/δόλο. Ποιο το κριτήριο; Θ1: μήπως θα πρπ να μην εχει παραγραφεί βασικό έγκλημα κατά τη χρονική στιγμή τέλεσης νομιμοποίησης; Δηλ μήπως η διαχείριση έμμεσου προϊόντος θα πρπ να ναι αδιάφορη για τον ποινικό νομοθέτη στο μέτρο π το βασικό έγκλημα εχει ήδη παραγραφεί; Αυτό είναι το πιο ενδιαφέρον + τρόποι τέλεσης ξεπλύματος. Ευρεία σύλληψη έννοιας περιουσίας κ νομιμοποίησης: σύμφωνα με γενική ρήτρα ΟΛΑ τα εγκλήματα δυνητικά αποτελούν βασικό έγκλημα και ΟΛΑ μπορούν να ναι περιουσία. Δεν εχω όμως αοριστία, απλώς ευρεία ειδική υπόσταση.

18/11

Φαινομενο οργ εγκλ + εγκλ οργ (επαλληλες, τεμνομενες αλλα όχι ταυτοπλατεις – περ μιας όχι περ αλλης, θελει προσοχη στην εξεταση τους). Όταν μελεταμε οργ εγκλ προσεχουμε μην το μπερδεουμε μ αλλα του πκ187 (πχ με τρομοκρατια- αλλα φαινόμενα, άλλη στοχευση) ακομη κ αν ο ιστορικός νομοθετης με αλληπαλληλα νομοθετηματα θελησε να εξυπηρετησει κ τους 2 στοχους με μια διαταξη. Σωστοτερο θα ταν να χαμε πολλαπλες διαταξεις. Επισης διακριση από εγκλ οργανωσεις (αξιποινες ενωσεις προσωπων με διαφορετικη στοχευση κάθε φορα αναλογα με μελη, πχ αν σκοπευει σε ανατροπη πολιτευματος = συνωμοτικη οργανωση => 135 πκ ή συμμοριτικη οργανωση για τελεση 374 περισσοτερων ή για εγκλ οργανωση (εδώ ειμαστε).

Όχι λοιπον ταυτοπλατεις εννοιολογικα, εναλλασσουσες. Μπορει να χω οργ εγκλ κ να μην το καταπολεμω με εγκλ οργ αλλα μ εκεινη της παλιας συμμοριας (187^3 συμμορητικη οργανωση). Εδώ περιγραφεται η συμ. Οργ. Γιατι μπορει να συμβαινει αυτό; Διοτι αν πχ εγω διαπραττω πολλες απατες ή κλοπες πλημμεληματικες. Τότε όχι ^1 αλλα ^3, μπορει να χω υποδομη για διοχέτευση στην αγορα. Επισης μπορει να χω εγκλ οργ π να εξυπηρετει αλλους σκοπους κ όχι καταπολεμηση οργ εγκλ (πχ δικη χρυσης αυγης). Εχω οργ εγκλ π δν καταπολεμαται με εγκλ οργ κ τουμπαλιν. Όχι ταυτοπλατεις εννοιες, απαλλασσουσες (:)

Ψευδεπιγραφα νομοθετηματα, λεγοντας πχ για οργ εγκλ καταπολεμουσε εγκλ οργ. Δεν ηθελε ο νομοθετης να λεει κάθε φορα τι πράγματα καταπολεμα. Και αρα σμρ πολλα προβληματα. Επισης, θεματα π αφορουν όχι μονο εθνικο αλλα κ ευρωπαικο ποιν. Δικ. (οηε, συμβαση παλερμο – εχε την στις εξετ!!!!!! Ν. 3875/2010 σος). +αιτιολογικες εκθ.

Α187,περιεχομενο, βεληνεκες. Μας νοιαζουν οι ^1-4. Όχι η 5 για εξετ.1,2,4,5 αφορουν εγκλ οργ. Η 3 αφορα μια άλλη ενωση προσωπων, παλια λεγοταν συμμορια, τωρα λεγεται συμμοριτικη οργ. Αυτή ειχε προβλημα. Σχημα οξυμωρο, 2 λεξεις π δεν ταιριαζουν μεταξυ τους. Οργανωση =πραγμ ενωση, συμμορια = ενωση προσωπων. Προσωποπαγης πραγματοποιαγης οργ!! ~ 380 πκ. Επικουρικοτητα, συρροη νομων. Η ^1 φαινεται να ναι η διακ παραλλαγη ^3 (συγκρουση διαταξεων, αν 1+3, ποια απ τις 2; Ο νομοθετης λεει «θα κοιταξετε αν εφ. 1 αλλιως εφ 3) πχ 372. Όχι οπως βασικο κ διακ. παραλλαγη, η εκβιαση δν είναι διακ παραλλαγη ληστειας, 2 διαφ φαινομενα, όχι γενικο- ειδικο, 2 συγγενη όμως φαινομενα,

όπως είναι η ληστρική εκβ(ληστέα δλδ) κ ληστροειδής εκβ. Συγγενή μεν αλλά προσεξτε, αν όχι 1 τότε 3. Μεγάλη σημασία της φράσουλας “ εάν δεν υπαγονται στο” της ^3. Αρα ποια σχέση των 2 παρ; Εχω συρροή νομών, ρυθμίζεται μια φαινομενική συρροή κ ότι ο νομοθέτης σ αυτά εκάνε ο,τι κ στο 385 σε σχέση με 380 δλδ έδωσε προτεραιότητα στην ^1 σε σχέση με ^3.

Εγκλ οργ: τροποί τελεσης 2, υπαλλακτικώς μικτο~ πκ216 εάν δηλ έχω ή όχι εγκλ οργ, το μικτο εγκλημα περιγραφεται με διαζευξη. Δεν είναι διαζευξη σημαντική, το μυστικό είναι το υλικό αντικείμενο. Όταν έχω ίδια οργάνωση κ στην οργάνωση π ήδη υπάρχει στρατολογώ, υπαλλακτικώς (1 ή 4) θα τιμωρηθώ γ ένα από τα 2 (είμαι μέλος/έχω οργ, στρατολογώ). Εδώ είναι υπαλλακτικώς μικτο. 1 ή 2 εγκλ οργ; Αν έχω μια ετοιμη οργ κ συγκροτώ κ άλλη, τότε τιμωρούμαι γ 2 εγκλ διότι όχι υπαλλαγή αλλά 2 διαφορετικά υλικά α = σωρευτικό ~216! συγκροτήση : στρατολόγηση, 2 μέλη π κάνουμε 374 + φέρνω κ έναν φίλο, συμβολή από πλευράς μελών. Μπορεί να έχω 5 μέλη, να έχω συμμορίτικη οργάνωση αλλά διαπραξή κλοπών σε βαθμό πλημ (^3). Προβλήμα όμως στο 374, συρροή με 187. Υπέξ και απατες πλημ(^3), ηθική αυτοουργία για κακ μορφή. Αυτός διαπραττει ^1, συγκροτεί εγκλ οργ. Αρα συγκροτήση είτε όταν καθόλου ενώση κ το πρώτον στρατολόγηση με αναγκαιό αριθμό κ προθεση είτε υπάρχει κπ ένωση αλλά όχι χαρ/κα εγκλ οργ, χαρ/κα άλλης πχ συμμορίτικης κ γω μεταλλάσσω, πειθώ να μην τελούν φερεϊπειν πλημ αλλά κακ, οπότε πάλι καταρτίζω εγκλ οργ.

«συγκροτήση ή ενταξη»=> αυ (περισσότερα χαρ.) αριθμ χαρ/κο 3+ πρόσωπα/ χρονικό χαρ/κο – διαρκής δράση όχι ευκαιριακή- Περισσότερα κακ όχι λόγω συρροής αλλά λόγω εξαπλώσεως στον χρόνο, σε βάθος χρ. Όχι με έννοια συρροής, ποιοτικό χαρ/ Επιχειρησιακά δομημένη (ένωση προσώπων χτισμένη με συγκ τρόπο κατ’ αποκλεισμόν άλλων δράση, δεν υπάρχει ιεραρχία. Υπάρχει κ ένα 4ο (η θεωρία έδωσε τα 3). Μοιάζει με πραγματοπαγή, Στην πραγματοπαγή μοιράζω ρόλους (διακριτούς, καθήκοντα κ εάν τυχόν ιεραρχία ακόμη καλύτερα. Εδώ όμως ο πκ δεν αρκείται στην υπααρχή αλλά κ στο είδος «επιχειρησιακά» κ αυτό δημιουργεί πρόβλημα. Όχι επιχειρηματικά (business right) αλλά να φέρνουν εις πέρας επιχειρήσεις. Γι αυτό ο νομοθέτης θεώρησε αναγκαιό γι αυτόν το νεοπαγή ορο να τον ορίσει. Αιτιολογική εκθ. (α7, β’). άλλον στόχο μπορεί να έχει η οργ και άλλον τα μέλη που δρουν (πχ 299). Δεν χρειαζόμαστε γενικό στόχο, ούτε τα μέλη να γνωρίζουν συγκ καθήκοντα ή τους άλλους συμμετεχόντες γνκ. Εδώ περιγράφεται κατά κάποιον τρόπον η δομή οργ συνωμοτικού χαρ (διότι αυτές ως πραγματ πρέπει να χουν 2 χαρ/κα ητοι στεγανότητα δηλ. αυστηρή δομή ώστε να μην επιτρεπεται εξωθεν διείσδυση προσώπων στην οργάνωση κ επικοινωνιακός κωδικός για κατοχύρωση της στεγανότητας, γι αυτό οι μν μπορεί ν μην ξέρουν τι κάνουν οι δε. Έτσι είναι λοιπόν επιχ δομημένη κ πραγματοπαγες στοιχείο. Επίσης αντικαταστάτα τα μέλη. Έτσι διακρίνεται από προσωποπαγεις ομάδες. Ο νομοθέτης μιλάει για κάθε εγκλ οργ όχι μόνο για οργ εγκλ. Παντως αυτά τα 3 χαρακτηριστικά.

Αλλά εμείς στο πλαίσιο του μαθήματος εξετάζουμε οργ εγκλ αρα αδιαφορο τι ορίζει ο ν. ως εγκλ οργ στην ^1. Ειδικότερα όμως εστιάζουμε στν εγκλ οργ του οργ εγκλ, στην οργ π ναι έτσι δομημένη π ν παρέχει στην αγορά παρανόμα προϊόντα κ υπηρεσίες. Δεν μας νοιάζει κάθε εγκλ οργ αλλά μόνο εκείνες του οργ εγκλ. Οργ εγκλ είναι η παρανόμη διάθεση και η εγκλ οργ είναι ένωση προσώπων. Αν αυτά τα 2 συνδυαστούν τότε κτλβ ότι στόχος τα μέλη να διαθέτουν παρανόμα. Για 1η φορά προσεγγίζουμε το φαινόμενο κ θέλουμε να μάθουμε τι σημαίνει εφοδιασμός. Με τον ίδιο τρόπο π οι νομιμες εταιρίες κ ενώσεις πρ εφοδιάζουν. Υπάρχει υποδομή εφοδιασμού = εφοδιαστική αλυσίδα, καιρία έννοια για να καταλάβουμε την επιχ δομή εγκλ οργ. Logistics από allongaire, επιμελητία- εφοδιαστική, σωστό: προϊόν, κατάσταση, χρόνος, τόπος, τρόπος. Αυτά λέει η εφοδιαστική αλυσίδα/ επιστημη. Σκεψη διάθεσης στην αγορά δλδ. Α1 στοιχείο α ν.4302/2014 -> εντός υλής φέκ α 225. Ρυθμίση θεμάτων εφοδιαστικής κ.α’. ορίζει την έννοια : εφοδιαστική (...) σύνολο διεργασιών για

σχεδιασμο, υλοποίηση, έλεγχο κλπ ροής (διαμεταφοράς, μετα-, αποθηκ.). αυτή η εννοια οριζει κ το επιχειρησιακα δομημενο! Το δομημενο επι τη βαση εφοδιαστικής επιστημης (criminal logistics, διακινηση παρανομων προιοντων/ υπηρεσιων)

23/11

Δυνατότητα να θεωρήσει κπς ως περιουσία πρόσφορη προ νομ. Ακόμη κ περιουσία π προέρχεται εμμέσως απ το έγκλημα. Γντ να μιλάμε κ γ έμμεσα προϊόντα απ το έγκλημα. Γντ επίσης δεκτό ότι μπορούμε ν μιλάμε για έμμεση προέλευση σχετικά μ αλυσίδα εναλλαγών στη μορφή περιουσίας (πχ κτ α μορφή, μεταλλάσσεται στη β, χρήματα -> μτχ -> τραπεζικός λογ. Αλλά κ οριζόντια μετατροπή προϊόντος, δηλ αλλαγή του προσώπου π κατέχει περιουσία δηλ μεταβίβαση σ άλλο πρόσωπο). Κ μ αυτό το δεδομένο (κάθετες + οριζόντιες μετατροπές , εναλλαγή κιάλας, αυτό συνίσταται κυρίως όταν δεν συνίσταται σ χρήμα το περιουσιακό στοιχείο) καταλήγουμε ν χούμε ολόκληρη αλυσίδα μεταβολών προς όλες τις κατευθύνσεις κ αφενός ν συσκοτίζεται αφενός η προέλευση κ αφετέρου ν δημιουργείται ατελείωτη αλυσίδα πράξεων νομιμοποίησης (ατέρμονη ποινικοποίηση) στο διηνεκές θα ακολουθεί τη βρώμικη περιουσία. Οποίος κ να την έχει, οποία μορφή κ να χει απ τη στιγμή π θα ναι βρώμικη θα συνεχίζει να ναι τέτοια. Πολλαπλασιασμός κ της αξίας τν προϊόντων κ προσώπων (υπαιτίων) με την ίδια αρχή κ αφετηρία. Προϊόντα μπορούν να ναι σύμφωνα με κρ γν όχι μόνο το απευθείας μετατρεπόμενος προϊόν της βρώμικος περιουσίας αλλά κ οι καρποί αυτής, κτ το οποίο είναι επίσης έμμεσο προιον της ενδεχομένως έμμεσης προέλευσης περιουσίας (πχ νοίκια, μερίσματα. Διάταξη δήμευσης: Α40 ^1 ν4557.αντιθετα, οι συντηρητικοί π θέλουν συσταλτική ερμηνεία λένε ότι τέτοια αναφορά δεν γίνεται στο α2^2 εκεί π λει για πράξεις ποινικοποίησης, μόνο για περιουσία π προέρχεται γνκ από δραστηριότητα δεν διευκρινίζει αμέσως ή εμμέσως. Αυτό λένε λοιπόν ορισμένοι ότι θ πρπ να εκληφθεί ως στοιχείο πως ΔΕΝ ήταν η βούληση νομοθετη ναι μεν να ναι αντικείμενο δήμευσης ΟΧΙ όμως κ για συμπερίληψη τους στα προϊόντα νομιμοποίησης. 9631, τελική μορφή ν. Δεν έχει ρητή αναφορά. Αφού λοιπόν ελήφθη η απόφαση να διαγραφεί η αναφορά στα έμμεσα περιουσιακά στοιχεία, λένε πως θα πρπ να εκληφθεί ως λόγος αποκλεισμού. Ανδρου: αμφιβολίες γ την ορθότητα της οπτικής αυτής. Η προσπάθεια διαχωρισμού ποινής δήμευσης από νομοτυπική μορφή αδικήματος ξεπλύματος ΔΕΝ είναι ορθή διοτι στην πραγματικότητα το στοιχείο αυτό(40) αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο κ δεν μπορεί να ιδωθεί χωριστά από τη διάταξη. Είναι εκείνη η διάταξη π προσδιορίζει πραγματικό σκοπό νόμου για ξέπλυμα. Λένε πολλοί πως σκοπός νομοθετη (έννομο αγαθό) ήταν εξαρχής η στέρηση προϊόντος εγκλ (αμ/εμ). Απονομή δικαιουσύνης υπό την εννοια, επιδιώκεται η μη χρησιμοποίηση για νέες εγκληματικές πράξεις κ εν γενεί η μη χρήση καθ οιανδήποτε τροπο απ τον δράστη. Υπό ευρεία εννοια γενικό προληπτική λειτουργία με βασικό συστατικό τη δήμευση. Μήπως θα πρπ να βρούμε κπν τροπο να περισταλεί η ευρύτητα της έννοιας της προερχόμενης απ το έγκλημα περιουσίας ώστε τουλ να μη θεωρεί κνς καρπούς κ έμμεσα οφέλη ως προσφορά γ τέλεση νομιμοπ. Αλλά να μην επεκτείνεται στο διηνεκές η τέλεση, να μη λέμε δλδ πως μετα από 50 χρονια εξακολουθεί να ναι μολυσμένο το προιον. Ποτε απολυμαινεται το προιον ; 2 βασικές απόψεις: α) αποσύνδεση βασικού εγκλ από περιουσία π έχει κτηθει κ χρησιμοποιείται χρονια μετα, ειδικά όταν καλόπιστη κτήση. Συν τοις άλλοις στοιχείο συ. Αν μεσολαβήσει ένας καλόπιστος τρίτος κ στη συνέχεια αποκτήσει το περιουσιακό στοιχείο κπς κακόπιστος, τότε δεν θα πρέπει να θεωρήσουμε την εν συνέχεια κτήση ως νομιμοποίηση διοτι ακριβώς απολυμανθηκε το στοιχείο. Κ στο Α40 υπαρχει ρυθμιση ειδικά γ καλόπιστο τρίτο ^1 τέλος. Κρίσιμος ο χρόνος κτήσης. Ο επιγενόμενους δόλος δεν μας νοιάζει. Αρα γτ να θεωρήσουμε κάτι διαφορετικό κ εδώ; Τίθενται κπ όρια λοιπόν. Κ για ασφάλεια συναλλαγών κ διοτι είναι ανέφικτο το ατέρμονο.το πρόβλημα είναι ωστόσο ότι το όριο αυτό δεν είναι αξιόπιστο, ούτε λειτουργεί πάντοτε. Θα μπορούσε ν γν δεκτό ως είδος μεθόδου συσταλτικής ερμηνείας,

ωστόσο μάλλον δεν μπορεί να θεωρηθεί ασφαλές για οριοθέτηση κ για αποκλεισμό κπν περιπτώσεων όπου πραγματικά η μολυσμένη περιουσία θ πρπ ν θεωρηθεί πρόσφορη προς νομιμοποίηση. Κ αυτό διοτι η μεσολάβηση είναι πολλές φορές μέρος σχεδίου. Θέση φραγμού στη μολυσματική λειτουργία βρώμικη περιουσίας. Έχοντας κπν αυτό στο μυαλό μας, πάμε στην παραγραφή β) η παραγραφή μπορεί να σταθεί ως εμπόδιο στην προσφοροτητα νομιμοποίησης κ δήμευσης. Η σκέψη αυτή είναι ότι τη στιγμή π παραγράφεται το βασικό έγκλημα, επέρχεται η απολύμανση του προϊόντος, αποσυνδέεται από βασικό έγκλημα κ οι πράξεις π τελούνται εν συνέχεια δεν έχουν ποινικό ενδιαφέρον. Χρονικό σημείο π μπορεί ν λειτουργήσει ξεκάθαρα εδώ. Α39^3 στις περ εξαλείψης...αίρεται αξιόποινο. Εδώ προσοχή, η εξαλείψη αξιόποινου δεν εννοεί κ το ξέπλυμα. Αν πχ τέλεσα το 2000 βασικό αδίκημα κ2015 παραγραφή πριν προλάβει να εκδικαστεί, αυτό δεν σημαίνει πως ξέπλυμα δεν θα αποτελέσει αντικείμενο διερεύνησης. Αυτός είναι ο λόγος ποινικής δίωξης σε βάρος υπουργών γ τους οποίους τ βασικά αδικήματα θεωρούνται παραγεγραμμένα. Το ξέπλυμα όμως συνεχίστηκε να θεωρείται αξιόποινο. Εδώ όμως μιλάμε γ κτ άλλο, δεν λέμε γ παραγραφή στο μεσοδιάστημα τέλεσης-εκδίκησης. Για την περ αυτή, εμπόδιο δεν υπάρχει, το λει ρητά ο ν. Μιλάμε γ περ. Όπου η τέλεση γντ σε χρόνο ΜΕΤΑ παραγραφή βασικού εγκλ.ο ,τι κ ν γν δεν θα θεωρηθεί νομιμοποίηση εσόδων από εγκλ δραστηριότητες. Δεν μπορεί δηλ να διωχθεί. Όσο αν μεταξύ της τέλεσης ξεπλύματος κ εκδίκησης πράξης μεσολαβήσει παραγραφή βασικού εγκλ (πχ απάτης/δωροδοκίας) το ξέπλυμα παραμένει ενεργό κ συνεχίζεται η διερεύνηση υπόθεσης κ δεν αλλάζει κτ σε σχέση με δυνατότητα τιμρωσης. Αντιθετα, το όριο γ το οποίο μιλάμε αφορά στο σημείο απ το οποίο κ μετα μπορεί να στοιχειοθετηθεί ξέπλυμα. Φραγμός γ θεώρηση μιας μετατροπής περιουσίας ως ξεπλύματος. Λει λοιπόν η άποψη αυτή πως δεν θα θεωρηθεί μολυσμένη κ επιτέλους ένταξη στη νόμιμη οικονομία. Υποστηρικτικό στοιχείο: α2^2 περ'α. Όσο δεν υπάρχουν αποδεικτικά, άλλο τόσο δεν γντ κ απόδειξη βασικού εγκλ. Τουλ ως προς βασικές παράμετρος -> είναι προϋπόθεση θεμελίωσης της νομιμοποίησης. Αρα αν ενσωματώσανε θεσμό παραγραφής στο δίκαιο, πώς να μιλάμε για νομ. Όταν το βασικό έγκλημα έχει προ πολλού παραγραφεί. Οδηγούμαστε κ σ ακραίες θεωρίες. Α394 πκ για υποστήριξη. Πρέπει να παρέμβει ο νομοθέτης, στο νέο νομοσχέδιο δεν δίνεται ακόμα λύση. Ανάμιξη καθαρής κ μικτής: όχι το σύνολο, μόνο το υπόλοιπο Αφαίρεση νόμιμων εσόδων προκειμένου ν πετύχει ο δράστης τέλεση εγκλ. Σε άλλες νομοθεσίες γντ. Σε εμάς δήμευση. Επόμενη φορά τρόποι τέλεσης εγκλ.

25/11

187 πκ, 2 τρόποι τέλεσης, είδαμε. Τι θα πει συγκρότηση κ στη συνέχεια μελετάμε την εννοια μέλους. Ποτε έχω απόπειρα ; Αυτή η εγκλ οργ όπως περιγράφεται, τι στοιχεία έχει;

3 τουλ μέλη- διάκριση από συμμορίτικη οργάνωση, να δω τι δομή έχουμε, να μάθουμε αν έχουμε να κάνουμε περισσότερο με ^1 ή ^3 (εγκλ ή συμ). Το κριτήριο το αριθμητικό είναι εντελώς τυπικό, καμίας σοβαρή οργάνωση δν έχει 3 μόνο πρόσωπα. Όμως ο νομοθέτης δν μπορεί να μην το κάνει, πρέπει να διακρίνει τις 2 οργανώσεις. Εχω να κάνω περισσότερο με προσωποπαγή ή πραγματοπαγή οργ; Ποια είναι ακριβώς η δομή; Πρώτα απ όλα εισαγωγή αριθ. Κριτηρίου σύμφωνα μ το οποίο τουλ 3 πρόσωπα, αυτά τα πρόσωπα δεν περιγράφουν την εννοια αλλά αντιδιαστέλλουν τη βαθμίδα απ την οποία κ πάνω επιτρέπει ο ν. Να εξετάσουμε εάν έχουμε εγκλ οργ σε σχέση με συμ οργ. Αν έχω 2 πρόσωπα δν με απασχολεί ποτε η ^1. Αν έχω 3, τότε ψάχνω σε σχέση κ με υπόλοιπα κριτήρια εάν έχω πρόσωπ ή πραγμ οργ. Δεν αρκεί από μόνο του το αριθμ κριτήριο για να έχω εγκλ οργ αλλά αρκεί για να τη διακρίνω κ να αποκλείσω την συμ οργ.

Διαρκής εγκλ δράση, όχι σύσταση ευκαιριακά. Σε βάθος χρόνου, όχι υποδομή εφοδιασμού αγοράς σε πάγια βάση. Δουλειά του ποδαριού. Ευκαιριακό στήσιμο π δεν αποσκοπεί σε βάθος χρόνου αλλά την εκμετάλλευση μιας ευκαιρίας. Συνήθως ακόμη κ αν 4+ πρόσωπα, διάλυση, οπότε όχι ^{^1}. Ο νομοθέτης εδώ δν μιλάει γ πράξη αλλά δράση. Κατ'επαγγελμα έγκλημα. Εδώ δεν με ενδιαφέρουν όμως οι επιμέρους πράξεις αλλά η λειτουργία οργ που χάνουν νοηματική αυτοτέλεια, σταματούν να ναι πράξεις χ ψ ω, εντάσσονται υπό τον θολό εγκλ οργ κ αποκτούν νόημα δράσης εγκλ οργ. Η εννοια λοιπόν της δράσης της εγκλ οργ είναι ο θόλος υπό τον όποιον νόηματοδοτούνται οι επιμέρους αυτές πράξεις, έτσι χάνουν την εννοια της αυτοτελούς πράξης. Όλες μαζί συμποσούνται σε ΔΡΑΣΗ ΕΓΚΛ ΟΡΓ, αποκτούν νέο νόημα. Όχι πράξεις Χ ψ ω, αλλά είναι παραρτήματα μιας υποδομής εφοδιασμού η οποία χορηγεί προϊόντα κ επομένως χάνουν νοηματοδότηση τους. Αρα συσχέτιση πράξεων επιμέρους, οι οποίες χάνουν νοηματοδότηση εγκλ πράξεων μεμονωμένων προς κ αποκτούν το πολύ βαρύτερο νόημα δράσης εγκλ οργ. Συμπονούμενες, συσχετιζόμενες παράγουν ένα σημαντικότερο για το ποινικό δίκαιο νόημα. Η εγκλ οργ δεν πράττει αλλά ΔΡΑ, αναπτύσσει δραστηριότητα, είναι συλλογικό υποκ. Είναι μια επιχ.αλλιως αλλάζει η εννοια ποινικού δικ. Τιμωρούμε τα πρόσωπα όχι γιατί έπραξαν αλλά διοτι οι πράξεις τους συνιστούν δράση συλλογικού υποκ. Κάτι πολύ σημαντικότερο! Είμαι παράρτημα χταποδιού. Πλαστογραφίες πλημμεληματικές, τα περισσότερα αυτά πλημ μολονότι παρέχουν υπηρεσίες πχ πλάστα έγγραφα, αυτή η δράση δν είναι εγκλ οργ διοτι δεν διαπράττονται εγκλ κακ χαρ που θέλει η διάταξη. Θελω εφοδιασμό αγοράς με παράνομες υπηρεσίες χωρίς αυτό όμως να εντάσσεται στην εγκλ οργ. Αρα συμ οργ ^{^3}. Τυπικά μολονότι ανήκουν στο οργ εγκλ, δεν ανήκουν στην εγκλ οργ. Και ανάποδα. Μπορεί να χω εγκλ οργ (ΧΑ) και όχι οργ εγκλ (δεν εφοδιάζει αγορα). Εμείς λοιπόν μιλάμε για εκείνο το σημείο π συμπίπτουν. Όταν δηλ εχω εγκλ οργ του οργ εγκλ. Αυτό είναι το κυρίως αντικείμενο αυτών των παραδόσεων.

Νοηματοδότηση 2ας τάξεως. Δράση συλλογικού υποκ εγκλ οργ. Όπως λέμε γενοκτονία, βασανιστήρια, δάσος έτσι έχουμε κ δω την εννοια της δράσης = άθροισμα επιμέρους πράξεων π συσχετίζονται κ ανανοηματοδοτούνται σε 2^ο επίπεδο, εκεί αποκτούν το πραγματικό τους νόημα ήτοι τη δράση εγκλ οργ. Εφοδιαστική αλυσίδα εγκλ οργ οργ εγκλ μόνο. Η χα δεν εχει εφ αλυσίδα, αρα εδώ η εννοια επιχ δομημένου αλλάζει χαρακτήρα. Αρα οι οργ είτε είναι οργανώσεις που ανάλογα με στόχευση έχουν κ επιχ δομημένο. Τι πρπ να ψάχνω δηλ με ανακριτικές πράξεις γ να τις εξαρθρωσω. Παντως εδώ η δομή είναι crimi-logistics!

Αριθμητικό, χρονικό, ποιοτικό (δομή)

Νέο στοιχείο: παλιά προσδιόριζε κακουργήματα, η κρίσιμη φράση ήταν το «και». Σύμβαση Παλέρμο vs πκ: κι εκεί κάτι τέτοιο θέλει, η δράση πρπ να ναι απο κοινού π δεν το λειει ο πκ αλλά κ εκεί θέλει τέλεση αυτοτελών κακ, δεν είναι όμως σαφές ΠΟΙΟΣ το επιδιώκει. Σε κάθε περ, στη χώρα μας στην αρχική εκδοχή όπως γίνεται παντού στον πκ αυτό το υπερχειλες υποκ στ άδικου αφορούσε τα μέλη της οργ. Αυτό το «και» το αφαίρεσε ο νόμος μ τον οποίο κυρώθηκε η Σ Παλέρμο (ν.3875/2010). Σε αυτόν λοιπόν αν κοιτάξετε αίτ. Έκθεση θα δείτε ότι εκεί αναφέρεται αυτή η αντικατάσταση από το «που». Δεν έγινε αμέσως κατανοητό αν αυτό αλλάζει τπτ, στην αρχη ειπώθηκε ήδη από την επιστημονική εκθ Βουλής ότι οκ αν το επιδιώκει το συλλ υποκ οργ παει να πει ότι το επιδιώκουν κ τα μέλη, δεν αλλάζει συνεπώς τπτ (δόλος ά' β;). Η διαγραφή & αντικατάσταση δν αλλάζει τπτ. Συλλογικό = περισσότερα μέλη, αν αλλάξεις κ πεις κάθε μέλος εχει επιδίωξη κ αλλάξεις κ πεις συλλ υποκ εχει ... δν αλλάζει τπτ. Αυτή ήταν η αρχική εντύπωση. Όπως θα δείτε όμως (το επέκρινε ο Λίβος) δεν είναι σωστό, διοτι το που αναφέρεται στην εγκλ οργ/ συλλ υποκ κ ως αναφορικό εχει ως συνέπεια να εισάγεται μια ποιότητα/ χαρακτηριστικό κ ενώ έχουμε μάθει ότι ο σκοπός ανήκει στην υυ εγκλ, εδώ επειδή είναι αναφορικό κ αφορα εγκλ οργ φαίνεται να κατεβάζει το στοιχείο αυτό από υυ στην αυ. Εδώ περιγράφεται στοιχείο οργ όχι ο σκοπός των μελών της. Και δεν το κτλβ κανεις αμέσως αλλά αυτή η ανάλυση δεν επιτρέπει κάποιο άλλο συμπέρασμα. Μπορεί κανεις να εχει κ ενδεχόμενο δόλο με αυτό το σκεπτικό, αφού πλεον

2 ερμηνείες: 1^η => η αλλαγή του γράμματος δεν άλλαξε σε τίποτα το στοιχείο άδικου, ζητάμε από τα μέλη αυτό που ζητούσαμε από συλλυγία (αυτό λείπει η νύξη, in bonam partem και μπράβο της, ζητάει απόδειξη για καθένα απ' τα μέλη). Έτσι όμως όπως έχει διατυπωθεί πλέον η 2^η γνώμη είναι καλύτερη, έγιναν χειρότερα τα πράγματα διότι το που αναφέρεται στην οργάνωση. Το Παλέρμο διατυπώνεται συλλυγία για τον δράστη, γιατί το πας με την αλλαγή στο συλλυγία; Δίνεις πάτημα για πολλαπλές ερμηνείες λόγω αμφισημίας εθνικού νομοθετη.

Αρκεί να γνωρίζω ότι ενεργούς ως μέλη συγκεκριμένης ομάδας, όχι αναγκαίο να ξέρω τι γίνεται γενικότερα.

Αποκλειστική, αθροιστική, διαζευκτική ποινή. Πρόκριση αθροιστικού εδώ. Περιθώριο στον δικαστή μόνο στη διαζευκτική ποινή.

Next (thank u): προσοχή για διεύθυνση εγκλ οργ που είναι
ΣΟΣΣΟΣΟΣΟΟΣΟΣΟΣΟΣΣΟΣΟΣΟΣΟΣΟΣΟΣΟΣΟΣΣΟΣΟΣΟΣΟ

Οδηγία προς ενσωμάτωση: 1673/18

Βασικό εγκλ άρθρου 4, περιουσία κλπ, τρόποι τέλεσης

Άρθρο 2 ^2 : ξεπερνά κατά πολύ ενωσιακά κ διεθνή κείμενα. Ο νομοθέτης εθνικός έχει επιδείξει πλέον αστική τάση προς αυστηρότερη Αντιμετώπιση φαινομένου ξεπλύματος (σύνηθες, βασιλικότερος βασιλέως). Αιτίες πίσω από πληθωριστική τάση πολλές, παντως το ξέπλυμα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Οι πράξεις που συνιστούν νομιμοποίηση είναι 6, ξεκινάμε από τελευταία π είναι έκφραση αυτής της αυστηρής αντιμετώπισης πράξεων προς υποχρεωτική ποινικοποίηση.

6:Ratio η μη κατανόηση ακριβώς υποχρέωσης. Νομιμοποίηση δν συνιστούν μόνο οι πράξεις π προηγούνται στις περ α-ε αλλά κ η απόπειρα, υποβοήθηση, παροχή συμβούλων κλπ για διάπραξη α-δ. Αντιληπτά 2 πράγματα: α) νομιμοποίηση = πράξεις στις α-δ περ της συγκ διάταξης και β) ο Έλληνας νομοθέτης επιλέγει την εξίσωση αυτοουγκικής συμπεριφοράς νομιμοποίησης κ απόπειρας κ συμμετοχής σ αυτές τις πράξεις, τιμωρούνται δηλ κ αυτές ως αυτοουγκικές. Αρα όχι μειωμένη ποινή & επιεικέστερη μεταχείριση αλλά πλαίσιο ποινής ίδιο με εκείνο αυτοουγκού εγκλ. Αυτό θα ήταν ίσως δικαιολογημένο εάν συνειδητή επιλογή. Κοινή όμως πεποίθηση ότι δν συνιστά κτ τέτοιο αλλά ότι στην πραγματικότητα ο νομοθέτης επηρεάστηκε από πρόβλεψη διεθνή ποινικοποίησης. Από ανασφάλεια λπν αντί να μην προβλέψει τπτ (αφού πκ για συμμετοχή κ απόπειρα ευρύ πεδίο εφαρμογής) σκέφτηκε να προσθέσει κ αυτή εδώ την περ.αποτελεσμα: υψηλότερο πλαίσιο ποινής για εν απόπειρα ή συμμετέχοντες. Καταλήγουμε στην πρόταση π έχει γν τώρα στο εκκρεμές νομοσχέδιο. Που είναι η κατάργηση της περ 6 της 2^{ης}. Αν περάσει θα ισχύει ο,τι ισχύει για όλα τα εγκλήματα. 1,περ β': Περ. συγκάλυψης αλήθειας (διακίνηση κλπ) . Πχ μετατροπή περιουσίας σε άλλη μορφή, συγκάλυψη προελευσης/ τόπου κτήσης (ίσως κ αυτοτελώς αξιόποινες πχ 216πκ) εισαγωγή στη νόμιμη οικονομία χωρίς αποκάλυψη αλήθειας τρόπου εισαγωγής/προελευσης/τόπου απόκτησης/κυρίου περιουσίας κ.ο.κ. Δημιουργία μιας offshore εταιρίας πχ. Μεταβίβαση περ στοιχείων σε αυτή. Εδώ συγκάλυψη πραγματικού δικαιούχου περ στοιχείων π χει στην κυρ η συγκεκριμένη εταιρία & η επένδυση από εξωχωρία εταιρία σε τίτλους ώστε πλ δύσκολη διαπίστωση προελευσης κ δικαιούχου (εναλλαγή αγοραπωλησιών). Γνωρίζετε για παράδειγμα ότι πέραν των ποινικών μέτρων γ τιμωρηση, υπάρχει πλήθος για αποτροπή/ δυσχέραση απόκρυψης ή συγκάλυψης αλήθειας. Πχ προσπάθεια για έλεγχο εξωχώριων εταιριών, υποταγή τους κ εισαγωγή υποχρέωσης αποκάλυψης πραγματικού δικαιούχου. Μαζί με Αντίκ αυτό στοιχείο της συσκότισης της περιουσίας, χρειάζεται κ η γνώση γεγονότος πως η περιουσία προέρχεται από παράνομη δραστηριότητα ή συμμετοχή σ αυτήν. Όπου ο πκ ή κπς νόμος αναφέρεται σε γνώση, αποτελείται ο ενδεχόμενος δόλος (πκ27). Η διατύπωση αυτή δν επελέγη απ έλληνα νομοθετη αλλά διεθνή συμβ κείμενα κ εε γι περιγραφή αυτού του βασικού τρόπου νομιμοποίησης. Η γνήσια αυτή περ νομιμοποίησης συνεπάγεται την επιτυχία της νομιμοποίησης. Εδώ έχουμε περ όπου οι πράξεις του υπαίτιου του εξεταζόμενου εγκλ έχουν πράγματι οδηγήσει στη συγκάλυψη, έχουμε δλδ επέλευση συγκάλυψης αλήθειας παράνομης προελευσης. 1,περα: εδώ είμαστε ένα βήμα παραπάνω, κπς εδώ επιχειρεί να πετύχει αυτό π επιτυγχάνεται με περ β'. Έχουμε βέβαια αντικειμενικά κπ στοιχεία αλλά όχι τελική συσκότιση αλήθειας. Μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει γεγονότος. Αποκλεισμένος πάλι ο ενδεχόμενος δόλος. Μετατροπή περιουσίας, γνώση αλλά και ΣΚΟΠΟΣ εδώ. Έχουμε μια συ η οποία από μόνη της προσφέρει επιχείρημα γ να θεωρήσει κνς αναγκαίο η μετατροπή/μεταβίβαση να ναι κ πρόσφορη για εκπλήρωση επιδιωκόμενου σκοπού (έτσι, περιορισμός αυ εγκλ). Η συ εδώ επηρεάζει πεδίο εφαρμογής αυ. Ενώ στο β' έχουμε προσφοροτητα συμπεριφοράς για επίτευξη τελικού σκοπού που προκύπτει από μόνη της από αυ, αφού αυτονόητο ότι ήταν προσφορά τα μέσα για επίτευξη συγκάλυψης. Αυτή η προσφοροτητα προκύπτει στο α' από αυ που μας την υποδεικνύει μέσω προϋπόθεσης σκοπού απόκρυψης/συγκάλυψης/ συσκότισης. Μόνο λπν αντικειμενικά προσφορές συμπεριφορές για επίτευξη σκοπού εμπίπτουν στο α'. Η μετατροπή/ μεταβίβαση περ. θα πρπ να ναι προσπάθεια απονομής νόμιμου τίτλου στα παράνομα έσοδα γ να επιτύχει κνς κάτι τέτοιο.

Ήταν ανάγκη όλη αυτή η περιπτωσιολογία μεταξύ α-β; Πολλοί λένε όχι, ωστόσο για λόγους πληρότητας είναι η διαφοροποίηση αυτή καθολικά αποδεκτή, είναι κ αυτή μια περ. Η οποία προβλέπεται σ όλα τα διεθνή συμβατικά κείμενα π χει προσχωρήσει η Ελλάδα. Η πιο πρόσφατη οδηγία π πρπ να ενσωματώσουμε => κι εδώ η περ α' ίδια. Η συ ενισχύει εδώ την

θεωρία ότι αυτό π επιδιώκεται είναι η αυτονομία δικαιοσύνης με ενίσχυση της, εξ ου κ η ποινικοποίηση εδώ.

1,περδ' κι αυτή μια περ με ισχυρό υποκειμενικό στοιχείο π υποδεικνύει χαρακτήρα πράξης π συνιστά αυ αδικήματος. Δηλ είναι η χρησιμοποίηση χρημ/π τομέα για διακίνηση εσόδων από παράνομες δρ κ ο σκοπος η πρόσδοση νομιμοφανειας. Ελληνική πρωτοτυπία συγκριτικά με έννομες τάξεις άλλων κμ ομάδας χρημ/οικ δράσης. Εισήχθη διοτι θεωρήθηκε πως αποτυπώνει καλύτερα σκοπό του ν διοτι μια από τις θεωρίες π αφορά στο έννομο αγαθό νομιμοποίησης είναι η προστασία αυτού εδώ του τομέα. Σαφές έτσι ότι καλύπτονται οι περ χρήσης του, η χρήση τραπεζικών λογ/μυν. Μοιάζει με περ α' κατά το ότι δν έχουμε μια γνήσια νομιμοποίηση/ πετυχημένη υπό την εννοια συσκότισης προελευσης περ από το βασικό εγκλ, μια αποπεράτωση δηλ επιδιωκόμενου σκοπού μ τη συσκότιση αυτή όπως στο β'. Έχουμε όμως μια πράξη (χρήση τομέα) με τοποθέτηση χρημάτων όπου ο σκοπος τον οποίο οφείλει ν χει ο υπαίτιος = πρόσδοση νομιμοφανειας, υποδεικνύει κ πάλι χαρακτήρα χρησιμοποίησης, να υποδηλώνει δηλ προσφοροτητα πράξης γ επίτευξη νομιμοποίησης. Η απαιτούμενη λπν υυ (~β') προσφέρει επιχείρημα, πάτημα να πούμε ότι εμπίπτουν εδώ πραξεις χρήσης προσφορές να εκπληρώσουν τον επιδιωκόμενο σκοπό. Οι αντιρρήσεις κατά της διάταξης αυτής: συχνά καταχρήσεις, χωρίς εξέταση σκοπού αρκούμαστε μόνο στην τοποθέτηση κ κινούμε διαδικασια.ουτε λήψη υπόψη ότι πολλές φορές χρήση απρόσφορη για πρόσδοση νομιμοφανειας.εδω όμως με το να κάνουμε αυτό δένουμε θηλιά στον λαϊμό μας. Επιπλέον, η τοποθέτηση επιλήψιμων εσόδων ουσιαστικά καλύπτεται κ από περ α' στο μέτρο π συντρέχουν υυ (γνώση, σκοπος) κ από γ' (βλ παρακάτω, απλή κατοχή κ γνώση). Όχι μόνο τελικά δν προσφέρει κτ αλλά αντιθετα κατάχρησεις κ πλεοναζουσα ποινικοποίηση. Ιδίως για δωροδοκία, έχουμε κατηγορούμενους γ ενεργητική κ ξεπλυμα, με το τελ να συνίσταται στην κατάθεση δώρου στον λογαριασμό υπαλλήλου. Κ εδώ τίθεται εκ πρώτης κατά ποσο θεωρείται συμπεριφορά αντικειμενικά πρόσφορη για πρόσδοση νομιμοφανειας (στην πραγματικά το αντίθετο ισχυει) ή κατά ποσο προέλευση από παράνομη δραστηριότητα, καθώς όταν τοποθετώ τα λεφτά αυτά δεν προέρχονται από έγκλημα αλλά γ καθαρό χρήμα π στη συνέχεια καθίσταται πρόσφορη να ξεπλυθεί από υπάλληλο π την έλαβε στην κατοχή του. Έτσι καταλήγουμε σε ακροβασίες, ότι κ καλα είχε δοθεί προηγούμενων υπόσχεση για προσφορά δώρου που συνιστά εο lpsο δωροδοκία που βρώμισε χρήμα. Κ αυτή αρα προς κατάργηση από 4557 μ νομοσχέδιο κατά την ενσωμάτωση οδηγίας.

Γ': πρόβλεψη στα διεθνη συμβατικά κείμενα μαζί με α-β. Απόκτηση/κατοχή/χρήση περιουσίας εν γνωσει κατά χρονο κτήσης γεγονότος προελευσης εγκλ δρ ή συμμετοχής σ τέτοια. Εδώ ιδιαιτερότητα, το γεγονός ότι η πράξη π περιγράφεται στην αυ σε αντίθεση με α+δ δεν είναι πράξη προσφορη για νομιμοποίηση, ούτε χρειάζεται κτ τέτοιο για πλήρωση αυ. Αυτό ισχυει κυρίως γ κατοχή, η απόκτηση μπορεί να οδηγεί σε νομιμοποίηση. Η κατοχή δύσκολα. Σύμφωνα με κρ.γν. Δεν απαιτείται κ τέτοιος σκοπος για να χούμε εδώ ξεπλυμα. Αντιθετα, τον θελουμε στο α' κ δ'. Στο β' ήδη κατά την αυ το χούμε, αντιθετα στο γ' δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Μόνο γνώση κατά τον χρονο κτήσης του γεγ ότι προέλευση από εγκλ δρ. Παρα πολλά προβλήματα, διοτι η κατοχή ή χρήση περ στη συνέχεια μπορεί μεν να γντ από κπν τρίτο ο οποίος κατά τον χρονο κτήσης γνωρίζει την προέλευση, ήδη δηλ μπορεί να μιλήσει κνς ότι απ τη στιγμή π ως τρίτος αποκτά προιον από υπαίτιο κ έτσι συμβάλλει σε συγκάλυψη προελευσης διοτι δν είναι πια εμφανές ότι ο υπαίτιος βασικού εγκλ είναι κάτοχος περ (λογική η ποινικοποίηση εδώ). Όμως όταν μιλάμε για κατοχή ή χρήση περ από τν ίδιο τν υπαίτιο, προβληματική αυτο ξεπλύματος. Είναι δυνατό να μιλήσουμε για ξεπλυμα όταν έχουμε κπν κάτοχο ή χρήστη παράνομης περιουσίας από βασικό εγκλ; Θα χούμε πάντα νομ εσόδων από εγκλ δρ όταν ο υπαίτιος εγκλ εχει στην κατοχή του περ; Κπς αποκτά χρήματα από απάτη κ τα κρύβει στο στρώμα του. Δημιουργείται επιπλέον κακ εδώ; Διαφοροποιείται αυτό από από τραπεζική κατάθεση; Διοτι δημιουργούνται έτσι παράδοξα, στην τράπεζα αποκαλύπτονται ενώ εδώ κανένας τέτοιος κίνδυνος. Εδώ λπν απ την αρχη πολύ μεγάλη διχογνωμία εάν νοητό το αυτοξεπλυμα. Αντιρρήσεις: μιλάμε για πραξεις αυτουποθαλψης εδώ. Τάσεις

ποινικοποίησης διεθνώς κ έτσι ο νομοθέτης συμμορφώθηκε. Όχι μόνο διπλή τιμωρηση υπαίτιου βασικού εγκλ αλλά κ αποτύπωση στον νόμο => 39^{1ε'}, 4557/18. Περιορισμός στο τέλος, πράξη διαφορετική από την τέλεση του βασικού εγκλ. Παλιότερα είχε γν διαφορετική προσπάθεια περιορισμού εφαρμογής κ είχε εισαχθεί εξαίρεση για περ μη ένταξης στο συνολικό σχεδιασμό δράσης της πρ νομιμοπ. Έπρεπε δλδ να εντάσσεται σ αυτόν. Ήταν ρυθμιση π χρησιμοποιήθηκε απ νμλγ αλλά δεν προσέφερε βοήθεια διοτι πλ δύσκολη η διαπίστωση αυτής της ένταξης. Λύση για περιορισμό ευθύνης αυτό-: κατάργηση δυνατότητας θεώρησης ως αυτό- την απλή κατοχή όταν έχει ήδη τιμωρηθεί ή είναι υπαίτιος για βασικό εγκλ. Πραγματι, αυτό ετέθη στην οδηγία προς ενσωμάτωση (3⁵).

Next: διεθνής εφαρμογή νόμου ξεπλύματος, φουλ δυσκολίες, πολύπλοκο έγκλημα στην εφαρμογή.

2/12

Αλλαγή του και σε που. Ερωτημα: επηλθε και αλλαγή, ήτοι ο πκ καταστρώνει υποκ στοιχείο άδικου που αφορά συλλογικό υποκ κ όχι φπ. Και αφού το επιδιώκει η οργάνωση, το επιδιώκουν κ τα μελη της; Νμλγ=> ναι, Λιβος=> επ' ουδενι, το που είναι αναφορικό και αφορά σε στοιχείο αυ κ αυτήν περιγράφει. Έτσι είμαστε ακόμα στην αυ.αν πάμε στην συ, θα δούμε ότι εδώ αρκεί κ ενδεχόμενος δόλος ως προς τον σκοπό. Δν είναι ανάγκη κ το ίδιο να ε φοριέται από άμεσο δόλο α β. Δυνάμει πκ26. Επομένως, φαίνεται πως εδώ λιγότερες οι προϋποθέσεις γ φπ για τέλεση. Αφού πλέον αρκεί ενδεχ. Αντί για α' β. Η νμλγ όμως λει οτι δν άλλαξε τπτ. Δόλος που δεν περιλαμβάνει αυ εγκλήματος, τα νπ στο ελληνικο δικ δεν έχουν συ, Αρθρο2, σύμβαση Πατέρμο «ο.ε. Ομάδα» => το λει ως αγγλοσαξονικης προελευσης, αφού εκεί συλλογικά υποκ κ νπ μπορούν να αντιμετωπιστούν ποινικά. Σε εμάς υπαρχει πρόβλημα. Δεν μπορούμε να πούμε «επιδιώκει». Στο 5¹ «τα κμ συμβάσεως , αii». Ένα πρόσωπο δηλ π γνωρίζει τον σκοπό ή πρόθεση της ομάδας να τελέσει αδικήματα κ να συμμετέχει με τον ίδιο σκοπό (το φπ). Ο εθνικός νόμος δεν λει για οργάνωση κ μελη όμως.

Οι λοιπές οργ στο πκ 187¹ δν έχουν εφοδιαστική διανομή. Βέβαια ειδική διάταξη ⁴ γι' αυτές. Αλλα φαινομενικά προς αυτό συρρέει κ η ¹. Οι τρομοκρατικές έχουν εφ.διαν. (Οπλοστάσιο, πυρομαχικά, δεν πουλάνε αλλα αγοράζουν). Αν εξαιρέσουμε αυτές, όπου εσωτερική εφ.δ. Έχουμε κ άλλες (ΧΑ, σατανιστές κλπ) όπου δεν ξέρουμε εάν προσωποπαγείς ή πραγματοπαγεις περισσότερο. Πλεον ο πκ μιλάει για οργάνωσεις, αρα όλες κυρίως πραγματοπαγη οργ παρα προσωποπαγή. Αυτό σημαίνει πως αν έχω μόνο κλειστο κύκλο (λίγα άτομα) το προσώποπαγες ανιχνεύεται εύκολα, ενώ αν πολυμελή (λέσχη) και εναλλαγές. Μπορούμε να χούμε λπν πολυπρόσωπο υποκ με παράνομο σκοπό για τα μελη της και είναι συλ σωματείου. Εάν δη διευρυμένος χαρ, όχι προσωποπαγής δηλ, τότε το ερωτημα εδώ είναι ποτε έχω οργ; Το δομικό στοιχείο; Η απάντηση προκύπτει απ αυτό που επιδιώκει το συλλογικό υποκ. Έτσι πρέπει να ναι κ η υποδομή της, η οργάνωση της. Δεν είναι εκ των προτέρων καθορισμένη η δομή των οργ του οργ εγκλ και τρομοκρατίας (πχ ΧΑ). Τι υποδομή πρέπει να υπαρχει για εφαρμογή ¹. Πες μου τον σκοπό τους ν σου πω την υποδομή τους. Και τούμπαλιν. Ο σκοπος πλεον είναι η ταυτότητα αυτών των οργάνωσεων.

²: σοβαρό κακούργημα (5-15 χρ) για δ/ση ¹. Ιδιαίτερο έγκλημα, αφού εδώ θελω ιδιότητα. Δεν απαντάει πάνω σ αυτό ο πκ («αυτος»), νοείται όμως ότι είναι και μέλος της εγκλ οργ. Αρκεί να ασκεί δ/κα καθήκοντα για να είσαι μέλος, όχι ότι πρώτα μέλος κ μετα προαγωγή σε δ/ντη (κ αυτό βέβαια μπορεί να γν). Παντως στην εννοια της δ/σης εμπεριέχει κ την εννοια του μέλους. Αρα οποίος ² υποχρεωτικά πρώτα ¹ και φαινομενη συρροή. Τα παραπάνω εξυπακούονται αυτοδικαίως. Η δ/ση κομμάτι της εφ αλυσίδας. Τιμωρούμαι όμως γ ένα κακούργημα. «Διευθύνει»: (σος, θα μπει οπωσδήποτε) ξεχάστε εγκλ οργ, πάρτε παράδειγμα

μια οιαδήποτε επιχείρηση, εταιρία. Κι εδώ πρόβλημα όμοιο μ αυτό π είχαμε στην ^1 όταν μιλούσαμε για εγκληματική δράση, κ είχαμε πει εκεί ότι «δράση» δεν σήμαινει μια αλλά πλειονες πράξεις που αξιολογούνται υπο την εννοια δράση (επιμέρους). Αν έχω μια πράξη δν έχω δράση. Εκεί λπν είχαμε πρόβλημα ερμηνείας της νέας για πκ λέξης κ το ίδιο θέμα έχουμε κ εδώ με τη λέξη δ/ση. Μια ή σύνολο πράξεων; Και ποιες πράξεις από όλα όσα κάνει ένα μέλος είναι πράξεις δ/σης κ ποιες όχι; Ποια η ρατιο; Αν προσέξουμε τον αρχικό 2928/01 ν. Δν υπήρχε σχετική διάταξη. Σύμφωνα μ αυτόν, το ότι δν προβλεπόταν δν σήμαινε ότι δεν υπάρχουν. Απλώς απαξιολογούνταν κ τιμωρούνταν ως πράξη μέλους του νόμου μη διακρίνοντας, όχι δηλ ιδιαιτερη μεταχείριση. Και τότε ποτε προστέθηκε και γιατί; Με κυρωση Σ. Παλέρμο και ανάγκη προσαρμογής σε αυτήν. ΣΠ=> αρθρο 5^1: αρκεί κ ένα σοβαρό εστ κ πλημμέλημα. Ο Έλληνας νομοθέτης όμως δν το έβαλε έτσι, θέλει κακ για ^1. Αλλιως ^3 πκ187. Βλέπετε λπν ότι εδώ λει ο νομοθέτης (ΣΠ, 5^1 στοιχ β') κάθε κράτος να πάρει μέτρα για αντιμετώπιση δ/σης εγκλ οργ. Κατά τη ΣΠ δεν δίνεται ερμηνεία πάνω σ αυτό. Αν δείτε στον αγγλοσαξονικό κόσμο δεν υπαρχει γενικό μέρος, εγκλημα και γενικές εμφανίσεις αυτής (απόπειρα, συμμετοχή- με πολλές συμμετοχικές λέξεις απόδοση-, όχι συρροές). Οι δικές μας ειδικές εμφανίσεις σε αυτούς ως επιμέρους διατάξεις. Αρα για συμμετοχή είτε συν είτε ηα. Ο λογος λοιπόν πρόβλεψης εδώ, η νομοθεσία περιλαμβάνει περιγραφή αξιόποινης πράξης κ στη συνέχεια της ειδικότερες μορφές εμφάνισης της. Ο Έλληνας όμως δν το κάνει αυτό γιατί έχουμε γενικό μέρος για απόπειρα, συμμετοχή κλπ. (Πκ12). Ο,τι οι αγγλοσαξονες προβλέπουν σε κάθε νόμο ειδικά για εκπλήρωση rule of law εμείς το χούμε λυμένο. Αρκεί να καθοριστεί το αξιόποινο.

ειδικές λεξούλες: οργάνωση, υποκίνηση (σαν ηα αλλά όχι ακριβώς ταυτόσημες) διευκόλυνση, παροχή συμβούλων. Δηλ πράξεις συνέργειας, ηα κάτι σαν Αυτή κ τα βάζει όλα μαζι. Πάντως εδώ προβλέπεται ρητά η οργάνωση. Αυτή προφανώς δν είναι πράξη συνεργείας, παροχής συνδρομής. Από τη φύση της είναι κάτι περισσότερο. Βλέπουμε λοιπόν ρητή πρόβλεψη εδώ κ ο αρχικός ν 2001 δεν το έκανε. Διότι τότε έγραφε αυτός ο νόμος ότι την έλαβε μεν υπόψη τη ΣΠ ωστόσο δεν τηβ είχε κυρώσει κ άρα δεν είχε υποχρέωση ένταξης. Το 2010, με τον ν3875/10 κυρώθηκε η ΣΠ κ εκεί όντως υποχρέωση προσαρμογής. Η σύμβαση οποτε λέει τιμωρηση διεύθυνσης έγκλ οργ κ εισήχθη η^2 . Αυτό ήταν κ το μυστικό της ένταξης. Ομοίως κ στην ^4. Τι είναι λοιπόν αυτή; Για να προσεγγίσω ερμηνευτικά αυτή την έννοια, πρέπει να ξεκινήσουμε από αυτά π ξέρουμε από εμπορικό δίκαιο. Διοικ σύμβουλο, πρόεδρος Δς. Όλοι από τη νομική προπαιδεια έχουμε μια ιδέα.κυριως όσον αφορά στις νόμιμες επιχ κ εταιρίες έχουμε μια ιδέα περί τίνος πρόκειται, αλλά το ερώτημα είναι πως ξεχωρίζω πράξη διεύθυνσης από μια μη πράξη δσης (πράξη μέλους, πράξη συνέργειας σε εγκλ οργ ^4 κλπ). Πάντως έχω εγκλ οργ και πρέπει να καταλάβω τι σημαίνει πράξη μέλους εγκλ οργ. Τα μέλη που την απαρτίζουν διαπράττουν πράξεις μέλους(ιδιότητα μελους όταν πράξεις στο πρόσωπο του εφοδιαστικής υποδομής, κομμάτι εφοδιαστικής αλυσίδας, αλλιώς απώλεια ιδιότητας) άρα στον πυρήνα έχω μέλη π κπς διευθύνει. Άρα πολύ σοβαρότερο εγκλ.& συνδρομή από μη μέλη.

Ψάξε παραπεμπτικό βούλευμα για χα (215/2015) τι λει το Σ. Εφετών σχετικά με το τι αποτελεεί δ/ση. Συν το αρθρο του Λίβου που σχολιάζει. Θεωρητική παντως εκκρεμότητα κατά τα λοιπά.

Εντολή = απευθυντα δβ δεσμεύουσα αποδεκτή προς εκτέλεση. Αρχηγός κ αποδέκτης, διαφορα από ευχή. Τα δ/κα στελέχη έδιναν εντολές, γι αυτό κ παραπεμφθηκαν οι περισσότεροι. Ιδιαίτερη μορφή ηθικής αυτοσυργίας, με τη διαφορα ότι στην τελευταία δεν εξαναγκάζεται κ έλλειψη διαφυγής, τότε αυτό θυμίζει περισσότερο έμμεση αυτοσυργία. Προσταγή πκ21. (Νόμιμη προσταγή).κλασικη περίπτωση έμμεσης αυτοσυργίας. Αν ο άλλος είναι υποχρεωμένος να τηρήσει αυτή τη νόμιμη διαταγή, όπου κπς δεσμεύεται σε ιεραρχικά συστήματα => έτσι καθίσταται ο εντολέας έμμεσος αυτοσυργός. Πρόκειται για α. Όχι για ηα., συμμετοχική πράξη, αυτά βέβαια στα νόμιμα ιεραρχικά σ. Βέβαια ομοιως κ στα παράνομα. Εάν ιεραρχική εγκλ οργ κ δίνονται εντολές π δεσμεύουν, τότε ανάλογα με τα μέσα π

χρησιμοποιούνται (θάνατος, απειλή) και αδυναμία αποφυγής (εξαναγκασμός) δεν έχω διεύθυνση αλλά έμμεση αυτοурγία. Δέσμευση λόγω εξαναγκασμού δηλ. Αρα εδώ η διεύθυνση είναι διακεκριμένη αυτοурγία, ο εντολέας εδώ θα είναι έμμεσος αυτοурγός (α) και ο άλλος το όργανο, το υποχέριο. Σ αυτήν λπν την περίπτωση η ^2 δεκτική συναυτοурγίας αλλά είδος αυτοурγικής συμπεριφοράς και διακεκριμένη αυτοурγία του να είσαι μέλος. Εάν είσαι μέλος (^1) και ως μέλος δίνεις εντολές σε άλλα μέλη να κν κτ σ αυτήν την αλυσίδα κ αυτό υποχρεωτικά τους δεσμεύει διαφορετικά θα πάθουν κακό , τότε όργανα και εσυ ο (έμμεσος) αυτοурγός. Αρα εάν υποχρέωση κ μη οδός διαφυγής λόγω δομής οργάνωσης, τότε διεύθυνση σημαίνει έμμεση αυτοурγία κ δεν είναι ακριβώς η δ/ση που θέλουμε. Εάν αντιθετα υπάρχει διαφυγή, τότε είμαι ηθικός αυτοурγός κ όχι δ/ντης εγκλ οργ και διακεκριμένη ηθική αυτοурγία, η οποία τιμωρείται περισσότερο από εκείνη του πκ46. Για να βάλω περισσότερη ποινή, θέλω περισσότερο άδικο.προσθετο άδικο η ιδιοτητα του μέλους; Δεν είναι ακριβως διεύθυνση αυτό. Το βούλευμα περιγράφει την δ/ση ως πράξη εντολής, κάτι προβληματικό. Διοτι αν δίνω εντολές είτε αναγκαστικές κ αρα έμμεση αυτοурγία είτε δ.ε. Αποδεκτή κ η.α. (Όχι επαπειληση). Μολονότι αυτονόητο ότι πρόκειται για εντολές, παρουσιάζονται διαφορα προβλήματα. Οργανώσεις οργ εγκλ: εκεί η κοινωνιολογία διδάσκει πως έχω αρχινονο,αρχιμαφιόζο π πάντοτε είναι 1 πρόσωπο (δες μήπως έχασες κτ). Δεν υπάρχει στην εγκλ οργ δημοκρατική δομή. Δεν γίνονται ψηφοφορίες. Δεν υπάρχει παντως δημοκρατία. Η μειοψηφία υπακούει διοτι αλίμονο της. Η δομή είναι τέτοια ώστε τα 1^α θύματα να ναι πάντοτε τα ίδια της τα μέλη. Διοτι ασκείται πίεση, εξαναγκασμός, ο νόμος της σιωπής. Σε εμάς ο πκ προβλέπει ευνοϊκά ποινικά μέτρα για τα μέλη αυτά που είναι και θυματα. Σκοπος η εξάρθρωση εγκλ οργ. Νόμος της ομερτά. Δεν είναι λπν σωματεία με δημοκρατικό τροπο λειτουργίας. Είναι αδιανόητο ν μιλάει κνς για απλή ιεραρχική οργάνωση, αφού τιμωρηση αποκλίσεων. Η δομή δηλαδή είναι τιμωρητική, όχι συμμετοχική όπως οποιαδήποτε άλλης επιχείρησης. Εδώ έμμεση αυτοурγία, όχι διεύθυνση. Όμως οι εντολές έχουν κάτι παραπέρα: είδος πράξεων κ πραξεις ως επιχ δράση- ποιο κομμάτι της αγοράς καλύπτουν.

Ουσιαστικό περιεχόμενο έννοιας δ/σης: παράνομες επιχειρήσεις με παράνομα προϊόντα/υπ. Έχουν κομμάτι μαύρης αγοράς υπο έλεγχο. Το εάν δραστηριοποίηση κατά τομέα είναι απόφαση π αφορά την ταυτότητα της εγκλ οργ κ αυτή την καθορίζει ο αρχηγός της. Δεν είναι υπόθεση των μελών, αντικείμενο ψηφοφορίας. Αδυσώπητος παντως αγώνας για κυριαρχία στην αγορα. Εξ ου και τα καρτέλ. Οι εγκλ οργ είναι όπως η επιχ. Καθορισμός ταυτότητας κ πεδίου δράσης μιας εγκλ οργ, γίνεται διοτι οι επιμέρους πράξεις των μελών απαρτίζουν τη δράση, αλλά η δράση αποφασίζεται από δ/ση, από αρχηγό. ~ τουβλάκια λεγκο. Χτίσιμο συνολικής εικόνας, οικοδομήματος από δ.ση που δν τη γνωρίζουν τα μέλη (μεμονωμένη δράση κ ορισμένα πρόσωπα συνεργαζόμενα). Ο φαινοτύπος λπν οργ εγκλ διδάσκει ότι διευθύνων είναι πάντοτε ένας. Ομοιως κ σε νόμιμες επιχ. Δεν έχω εδώ συναυτοурγία, είναι αδιανόητο. Συνεπώς, δεν νοείται συναυτοурγία στην δ/ση εγκλ οργ του οργ εγκλ. Αποκλείουμε έτσι δ.ση εγκλ οργ που δεν είναι οργ εγκλ; Εκεί εξαρτάται από δομή κ σκοπό (αλληλοκαθορισμος). Εάν μιλάμε για εγκλ οργ, μιλάμε για εγκλ (όχι δημ διαδικασίες, για λέσχη). Από τη δομή της εγκλ προκύπτει ότι ένας εξαναγκάζει κ άλλοι εξαναγκάζονται. Αποκλείεται εδώ συναυτοурγία; Δεν παιζει να αποδέχονται τον εξαναγκασμό; Η δομή μιας εγκλ οργ κι εκεί π δν είναι οργ εγκλ δεν επιτρέπει από την ίδια της τη δομή (εξαναγκασμός,βία, απειλή) συναυτοурγική δ/ση (άποψη Λιβου). Κάποια στιγμή θα έχουμε έναν (αλληλοφαγωνονται οι συναυτοурγοί). Γενικά δεν μπορούμε να σκεφτούμε συναυτοурγία γενικώς, ειδικώς δε για οργ εγκλ. Ο δ/ντης εξαναγκάζει σε σκοπό.

Εάν λπν δίνεται εντολή που λαμβάνεται ως δεσμευτική=>εα.

Εάν δ.ε. => ηα.

Ειτε εντολή (ε.α./η.α. Κ δεν με νοιάζει πραγματικά δ/ση) ειτε καθορισμός ταυτότητας(είδος δρ, πεδιο δρ., δουλειές)

Next: συμμετοχή

Πράξεις, Αντίκ ξεπλύματος , περιγραφόμενο ο στον ελληνικο ν τέλεσης νομιμοποίησης κ υπό κατάργηση κπ. Μένει να δούμε τελευταία παράγραφο α2, διεθνείς προεκτάσεις. Χωρίζουμε τη θεματική σε : 1) ρύθμιση παρ 3 του άρθρου 4557. Βασικό αδίκημα σε άλλο κράτος, αδιάφορη εδώ η πράξη νομ που συνέβη. Πρέπει αξιόποινο κ στο άλλο κράτος, διπλό αξιόποινο απαραίτητα. Κι εδώ ισχυει ο,τι ισχυει σ όλες τις περ 2πλου αξιόποινου. Γντ πάντα κατάλληλη προσαρμογή στοιχείων που στοιχειοθετούν αντίστοιχη αξιόποινη πράξη στο άλλο κράτος με εκείνα π ισχύουν στο δικό μας. Δεν μας νοιάζει ο χαρ/μος βασικού αδικήματος με τον ίδιο τροπο κ στα δυο κράτη ουτε να φέρει ίδια απαξία, ουτε να επαπειλείται με ίδια ποινή ουτε ίδια ονομασία. Αυτό που ενδιαφέρει είναι γενικά το κατά ποσο τα πρ.περ.απο τα οποία προήλθε η προς νομιμοποίηση περ να στοιχειοθετούν ένα αδίκημα κ στο ξένο κράτος. Προσαρμογή όρων υπο τους οποίους έγινε η ποινικοποίηση γ να δούμε αντιστοιχία του εκεί με το εδώ. Η προϋπόθεση του διπλού αξιόποινου δέχτηκε κριτική σε διεθνες επίπεδο κ ήδη έγινε δεκτός ο περιορισμός της ώστε ορισμένες κατηγορίες αδικημάτων π αποτέλεσαν εγγενεί αποτελεσμα πρωτοβουλιών ποινικοποίησης, ούτως ώστε γι αυτές να μην ισχυει το 2πλο. Στην οδηγία (1673/18),α4-κατάλογος υπαρχει ρυθμιση όπου επιβάλει στα κμ ΕΕ να εξαιρέσουν από αυτό ορισμένα αδικήματα κ ειδικότερα τα αδικήματα της συμμετοχής σε οργ εγκλ ομάδες κ η παροχή προστασίας έναντι χρημάτων δηλ όλα αυτά που εμπίπτουν στο οργανωμένο εγκλημα, τρομοκρατία, εμπορία και διακίνηση μεταναστών 323^α πκ, παράνομη διακίνηση ναρκωτικών. Γι αυτά λοιπόν δεν θα υπαρχει σύντομα αυτή η προϋπόθεση του διπλού αξιόποινου, ενδεχομένως να εχει ψηφιστεί ο σχετικός νόμος και πριν τα τέλη Ιανουαρίου. Η υποχρέωση εκπνέει τωρα τον Δεκέμβριο. Αυτό λοιπόν είναι το ένα σκέλος της προβληματικής που εχει να κν με νομιμοποίηση με διεθνείς πτυχές.

2) νομιμοποίηση στο έδαφος άλλου κράτους. Δηλ βασικό εγκλ ελλαδα αλλα νομιμοποίηση άλλου. Σκεφτείτε πραξεις διαφθοράς. Εκεί λοιπόν είχαμε βασικά αδικήματα με νομιμοποίηση στο εξωτερικό, πχ καταθέσεις χρημάτων (στο μέτρο που είναι τέτοιες). Τι ισχυει εδώ; Ο νόμος 4557 δεν περιέχει σχετική διάταξη, οποτε ανατρέχουμε στο γενικό μέρος πκ που αφορα σε όλους τους ποινικούς νόμους. Επομένως κοιτάμε α5 επ πκ. Ως προς το α5 αφορα σε περ νομιμοποίησης εδώ, ακόμη κ από αλλοδαπούς. Πρόβλημα όταν η πράξη λαμβάνει χώρα στο εξωτερικό, αυτές οι πραξεις καλύπτονται στο μέτρο που ισχυει 2πλο αξιόποινο α6, προβλήματα θα έχουμε όμως όπου η πράξη τελείται από αλλοδαπό στην αλλοδαπή πχ χρημ/οικονομικοί σύμβουλοι στην Ελβετία – άνοιγμα λογαριασμών -έλεγχου- επένδυση χρημάτων σε χώρες με αγορα ακινήτων. Ίσως εδώ α7- αρχη παθητικής προσωπικότητας, προστατευόμενο έννομο αγαθό – στρέφεται κατά έλληνα πολίτη, ώστε να θεωρηθεί πληττόμενος το ελληνικο δημόσιο ή ο φορέας εννόμου αγαθού βασικού αδικήματος ; Αν κπς θεωρήσει εδώ πως ταυτίζονται οι φορείς βασικού-νομ, και περαιτέρω πλήγμα κ βαθαίνει η προσβολή του, τότε δυνατό να θεωρηθεί υπαρκτή η δικαιοδοσία ελληνικών δικαστηρίων ακριβως λόγω του ότι το γεγονός στρέφεται κατά έλληνα πολίτη. Καθόσον αφορα το δημόσιο αποκλείεται να εφαρμόζεται το α7 διοτι δεν είναι πολίτης (περιοριστική διατύπωση διάταξη). Αν όμως μπορεί κπς να θεωρήσει κπ άλλο φπ ως φορεα εννόμου αγαθού νομ εξαιτίας του ότι είναι και φορέας βασικού, τότε ίσως και να εφαρμοστεί το α7. Δεν γίνεται να πούμε εδώ ότι τα 2 έννομα αγαθά ταυτίζονται, ουτε για διακριτή ζημιά εξαιτίας της πράξης της νομιμοποίησης επιπρόσθετης εκείνης την οποία κπς εχει υποστεί απ το βασικό, ουτε ήταν εν γενεί αυτος ο σκοπος νομοθετη (υπέρ ατομικά αγαθά, προστασια χρημ συστήματος, πρόληψη κ καταστολή νομιμοποίησης εσόδων). Επομένως νμζ ότι στις πλείστες τν περιπτώσεων αποτυγχάνει η κατασκευή αυτή κ η οποιαδήποτε προσπάθεια επίκλησης α7 για κάλυψη τέτοιων περιπτώσεων. Πραγματι επι αλλοδαπών στο εξωτερικό η

νμλγ δεν έχει αποπειραθεί σχετικά. Αυτό όμως π έχει παρατηρηθεί είναι η προσπάθεια επίκλησης α8 κ όχι α7 και ειδικότερα η τελ.περ που αναφέρεται σε κάθε άλλο έγκλημα γ το οποίο ειδικές διατάξεις ή ΔΣ επικυρωμένος προβλέπουν εφαρμογή ειδικών ποινικών ν. Η νμλγ κατ'επαναληψη σε περ ιδίως δωροδοκίας που έχει μάλιστα παραγραφεί νομιμοποιείται με πράξεις στο εξωτερικό (αλλοδαπών);> μόνο μέσω νομιμοποίησης εδώ μπορούσαν να τιμωρηθούν. Η νμλγ λει πως αφού πρόκειται για έγκλημα π προβλέπεται σε ΔΣ κ η ποινικοποίηση ομοίως, αυτό συμβαίνει ότι είναι ένα διεθνές έγκλημα, ένα έγκλημα γ το οποίο (ια,α8) ΔΣ υπογεγραμμένες κ επικυρωμένες (ΟΗΕ 2003, Σύμβουλιο Ευρώπης 2005 – αυτή κυρίως) προβλέπουν ποινικοποίηση ήτοι υπο μια εννοια την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων. Η θεώρηση του όμως ως διεθνούς εγκλ είναι τελείως λανθασμένη, διότι η περ ια δεν αναφέρεται σε υπαρχη ΔΣ προς ποινικοποίηση ούτε για εγκλ που προβλέπονται μέσω ΔΣ κ κατά τούτο διεθνοποιηθήκαν. Επίσης, είναι αλήθεια ότι οι ΔΣ αναφέρουν για δικαιοδοσία πως κμ συμβάσεων αυτών υποχρεούνται να θεμελιώσουν δικαιοδοσία τους επι συμπεριφορών οι οποίες έχουν κπ εξωεδαφικότητα. Ωστόσο όταν η περ ια,8 μιλάει για ΔΣ που προβλέπουν εφαρμογή ελληνικών ποινικών ν, εννοούν ΕΥΘΕΩΣ-. Δηλ μια ΔΣ να λει πως κμ εφαρμόζουν δικαιοδοσία ποιν δικ όπου μια πράξη νομ τελείται στο εξωτερικό. Αυτ πραγματι θα σημαίνει ότι μετα την επικύρωση θα ήταν διάταξη άμεσης εφαρμογής κ ο Έλληνας δικαστής οφείλει να την εφαρμόζει απευθείας για θεμελίωση δικαιοδοσίας ελληνικού ποιν δικ. Οι ΔΣ όμως π αναφέραμε λένε πως τα κμ πρπ να ποινικοποιούν το ξεπλυμα εντός στη χώρα, από πολίτη της χώρας αυτής κ προαιρετικά επέκταση δικαιοδοσίας κ σε άλλες περιπτώσεις. Με άλλα λόγια δν περιέχουν διατάξεις άμεσης εφαρμογής αλλά εισαγωγή υποχρέωσης κμ με εσωτερική νομοθετική πράξη θέσπισης κανονα επέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας κ σε πράξεις στην αλλοδαπή ή (συνηθέστερο) δυνητικά δυνατότητα να το κν. Η νομοθετική αυτή ρύθμιση δν υπαρχει. Οι νμλγ αυτές διακυμάνσεις π δέχονται αρχη οικουμενικότητας κ που δέχονται δικαιοδοσία Ελλάδας σε κάθε πράξη παντού στον κόσμο είναι κόντρα λεγκεμκ δν θα έπρεπε να γίνονται δεκτές. Με αυτή τη λογική, αν θεωρήσουμε ότι έχουμε διεθνές έγκλημα, κάθε πράξη οπουδήποτε στον κόσμο π τελείται στη Γερμανία από αμερικανό με προιον εγκλ τελεσθέντος (βασικού) ε άλλη χώρα στο μέτρο π είναι αυτό αξιόποινο στην ελλαδα, υποχρεούται η ελλαδα να ασχοληθεί σε περ σύλληψης ακόμη κ παρα το γεγονός ότι η ελλαδα δν έχει την παραμικρή σύνδεση με συμπεριφορά αυτή (πράξη, θύτη, θύμα). Ακρότητα λοιπόν εάν δεχθούμε την οικουμενικότητα εγκλ νομιμοποίησης κ περι εφαρμογής αρχής παγκόσμιας δικαιοσύνης γ τις περ αυτές. Και καταλήγω, η τελευταία οδηγία την οποία θα ενσωματώσωμε οσονουπω, 1973/18 οδηγία => (α10) «κάθε κμ λαμβάνει αναγκαία μέτρα (θέσπιση υποχρέωσης) για θεμελίωση δικαιοδοσίας όταν το αδίκημα στο έδαφος κ δράστης υπήκοος. 2 βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας (ενεργητικότητα, διεθνής προσωπικότητα). Α5 + α6 πκ. Γι αυτές; Τις περ υποχρέωση θεμελίωσης δικαιοδοσίας άσχετα από 2πλο αξιόποινο, αίτησης/ επίκλησης κυβέρνησης (όπως λει το πκ6^3). Όλα αυτά θα καταργηθούν κ θα μας νοιάζει μόνο υπηκοότητα. Μόνο αυτή η υποχρέωση υπαρχει. Αλλά κ δυνητική επίλογη επέκτασης (10^2 οδηγίας) => ενημέρωση επιτροπής για επέκταση εκτος εδάφους εγκλ όταν συνήθης διαμονή δράστη ελλαδα κ αδίκημα προς όφελος νπ με εδρα στην ελλαδα. 2 πρόσθετες δυνητικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας. Αν κάνομε χρήση πρπ να ενημερώσουμε γ να το ξέρουν κ τα άλλα κράτη κ απ τις 2 αυτές αν γίνουν δεκτές θα εισαχθεί στο δικαιο μας η σύνδεση της πράξης νομιμοποίησης με ένα ελληνικο, εγχώριο νπ. Οι δυνητικές αυτές βάσεις δικαιοδοσίας ποιν δικ υπάρχουν κ σε άλλες χώρες. Στο επόμενο μάθημα θα μιλήσουμε για ποινές κ ειδικότερα α 39 του ν 4557. Ζητήματα ποινών κ ιδίως δήμευσης κ δέσμευσης περιουσίας με τεράστιο πρακτικό ενδιαφέρον.

Το α8 λοιπόν δν εφαρμόζεται διότι αναφέρεται στην περ που ΔΣ προβλέπουν ευθέως την εφαρμογή αρχής παγκόσμιας δικαιοσύνης. Τέτοια σ δεν υπαρχει, μόνο κάποιες π υποχρεώνουν ή δίνουν δυνατότητα ποινικοποίησης πχ οδηγία που είπαμε, όμως πουθενά

άμεσης εφαρμογής. Πουθενά παγκόσμια δικαιοδοσία πουθενά παγκόσμιο εγκλημα κ εσφαλμένη εφαρμογή της.

9/12

Αξιόποινο δ/σης εγκλ οργ (187^2). Τα τελευταία χρόνια και στη χώρα μας γντ συζήτηση στο θέμα εγκλ οργ,είχαμε προβλήματα να διακρίνουμε τη δ/ση στο βούλευμα παραπομπής χα στο δικαστήριο. Αναφέρονται διαφορα σχετικά με εντολές, ότι δηλ η δ/ση έγκειται ο διευθύνων εντολές στους κατώτερους. Αυτό το ζήτημα έχει γενικότερα απασχολήσει τη διεθνη έννομη τάξη για το αν έχω έμμεση αυτοουργία. Πήγαινε στο γενικό ποινικό σελ για συμμετοχή στο εγκλημα (θεωρία κυριαρχίας στην πράξη). Είναι θεωρία που αφορά το ζήτημα θεμελίωσης αυτοουργίας, ποτε δηλ κπς είναι αυτοουργός. Σε εμάς είναι η τυπική αντικειμενική θεωρία, ότι δηλ κπς πρέπει να χει αρχίσει να εκτελεί την πράξη που περιγράφεται στην αυ εγκλήματος, πραγμάτωση στοιχείων αυ. Τότε έχω αυτοουργία. Μια ουσιαστικά θ θα εξέταζε περισσότερο τη βαρύτητα συμβολής στην πραγμάτωση εγκλήματος, θα στάθμιζε σημασία συμβολής κπ στην τέλεση. Εάν πάω να κλέψω από χρηματοκιβώτιο κ κπς μακριά αλλά που ξερει τον κωδικό κ μου τηλεφωνήσει κ ανοίξω κ κλέψω, τιμωρηση ως φυσικός αυτοουργός κλοπής αλλά. Ο άλλος έδωσε δυνατότητα προσβολής εννόμου αγαθού τιμωρείται ως έμμεσος αυτοουργός. Εμείς κάνουμε διάκριση αυτή διοτι ενας απ τους 2 πλήρωσε στοιχείο αυ. Αν στάθμιζε κανεις εκτος από τη δίκη μου αφαίρεση κ τη δίκη του συμβολή στο προσώπου του πληρούνται στοιχείο αιτιώδους συνδέσμου αρα η βαρύτητα η δικιάς του είναι ίδια με δίκη μου. Μια ουσιαστικά θεωρία με στάθμιση θα τον έκανε κι εκείνο αυτοουργό. Επικρατεί η τυπική αντικειμενική θ και όχι η ουσιαστική (βαρύτητα συμβολής) αρκεί η πλήρωση αυ. Αντιθετα στη Γερμανία. Θεωρία κυριαρχίας στην πράξη, εξετάζεται ποιος συμβάλλει κ ελέγχει πραγματικά αυτό που συμβαίνει (ανεξάρτητα από πλήρωση αυ). Σε ορισμένες περ που δημιουργείται μηχανισμός εκβιαστικός που υποχρεώνει κπς σε τέλεση εγκλ- μελη του μηχανισμού αυτου- θεωρείται οποίος είναι στην κορυφή αυτου του μηχανισμού ως αυτοουργός. Όχι ο αυτοουργός πίσω από αυτοουργό (εμαυτ) ουτε συναυτουργός. Πρόκειται για το φαινομενο που συζητήθηκε περι χα (και Κλαουζ Ροξιν, Αφροδίτη Βολη) για αυτούς τους εκβιαστικούς μηχανισμούς. Υπήρχε ευθύνη σε όσους πυροβολούσαν δια εξουσιαστικού μηχανισμού στην Ανατολική Γερμανία- τείχος Βερολίνου. Η διαφορα από ηθικό αυτοουργό είναι ότι ο φυσικός αυτοουργός εδώ έχει κυριαρχία κ αποφασίζει. Εδώ δεν ισχυει κτ τέτοιο. Αυτος που συντηρεί εξουσιαστικό μηχανισμό δεν δίνει εντολή σε κπν προσωπικά, δεν σε ξερει καν (αυτος που είναι στην κορυφή). Αρα όχι έμμεσος αυτοουργός κ φυσικός αυτοουργός. Ουτε ηθικός αυτοουργός, ο φ.α. Αποφασίζει ελεύθερα δεν εξαναγκάζεται. Πρόκειται για κανονική αυτοουργία, με την ουσιαστική εννοια ορου. Σταθμίζουμε τη συμβολή κ λέμε ότι αφού πως συντηρεί μηχανισμό δεν γινεται να μείνει ατιμώρητος. Όχι φυσικός αυτοουργός αφού όχι αυ, αλλά αυτοουργός βάσει ουσιαστικής αντικειμενικής θεωρίας. Όχι έμμεσος, όχι ηθικός, όχι φυσικός, σκέτο αυτοουργός μέσω μηχανισμών εξουσίας. Αρα δεν χρειάζεται προσθηκη στο 187 εγκλ οργ, αφού έχουμε αυτοουργό βάσει αυτής της θεωρίας. Όχι απλώς δ/ση. Αυτή η θεωρία έχει επικριθεί – Αθανάσιος Αναγνωστόπουλος. Ψάξαμε όρο δ/σης για επίλυση δογματικών ζητημάτων, αφού δεν θέλαμε να δεχθούμε ότι σε όλες τις περ τυπική αντικ αλλά ουσιαστική σε δικτατορίες κ εγκλ οργ. Για μη εισαγωγή της 2ης θεωρίας φτιάξαμε το κονσεπτ της δ/σης εγκλ οργ. Μετάθεση προβλήματος από γενικό π στο ειδικό π και έτσι λύσαμε το πρόβλημα.

^4: διευκόλυνση ή υποβοήθηση~ κλασική περιγραφή συνέργειας, τιμωρηση με βάση πκ47,83 γ και πκ187^1. Αρα συνεργεία σε κακ και τιμωρηση από 1-6 ετη. Ενώ λοιπον βάσει γενικών διατάξεων ο συνεργός τιμωρείται εντός αυτου του πλαισίου στο 187^1 φυλάκιση τουλ 3 ετών. Το κατώτερο όριο είναι υψηλότερο και αφού έχω φυλάκιση μέχρι 5 έτη (3-5 και χρηματική ποινή). Δηλαδή ως προς κατώτερο όριο ποινής πολύ αυξημένη τιμωρηση για συνεργό. Αρα βάσει ^3 , η διάταξη αρθρου 47 συρρέει φαινομενικά αφού εδώ έχω αυστηρότερη τιμωρηση. Και αφού τιμωρείται τότε μόνον, όταν το εγκλημα τελέσθηκε διοτι

εχει παρακολουθήμ. Χαρ κάθε συμμετοχική πράξη. Εδώ όμως η συνεργεία δεν συναρτάται με βασικό εγκλημα, είναι αυτουργική συμπεριφορά. Η ^4 ανήγαγε συνεργεία σε τέτοια, τιμωρεί ως αυτουργό αυτόν που βάσει 47 θα λέγαμε ότι είναι συνεργός 187^1. Αν υπάρχουν κ άλλες πράξεις συνέργειας (ψυχική) τιμωρούμαι βάσει 47 και 187^1. Συνεργός που δεν περιγράφεται στο ^4, αρα τιμωρούμαι βάσει 47. Για πράξεις όμως που περιγράφονται στο 4 δεν πάω στο 47, έχουν αναχθεί από μόνες τους σε αυτουργία – προβιβάστηκε σε εγκλ αυτουργίας. Επομένως, δεν χρειάζεται παρακολουθ.χαρ. Είδος περίεργης, διακεκριμένης συνέργειας. Αυτουργικής συνέργειας, σχήματος οξυμωρου. Πράξεις συνέργειας που αναβάθμιστηκαν σε κανονικά εγκλήματα. Ο συμμετοχος, ο συνεργός είναι αυτουργός εγκλήματος της ^4 και όχι ως συνεργός ^1. Εάν όμως ψυχική συνεργεία, 187^1 και 47. Δυο ειδη: κλασική και αυτουργική συνεργεία (διευκόλυνση ή υποβοήθηση, ανεξάρτητη από ^1 βασικού εγκλήματος- αυτοτελής όχι παρακ.χαρ.ειναι αυτουργική συμπεριφορά). 187^1 και 47 ή 187^4.

^3: όχι στην ^1, για εκείνο το κομμάτι οργ εγκλ όπου φτιάχνω εφοδιαστική υποδομή αλλά τελώ ένα κακούργημα μόνο, όχι περισσότερα. Η περισσότερα πλημ. Εφοδιαστική υποδομή έχει νόημα μόνο με πλειονα πλημ. Σε αυτές τις περ τιμωρηση βάσει ^3 για συμμορίτικη οργάνωση (συμμορία). Αντώνιος Αλαπαντας, μελέτη για διάκριση συμμορίας ή συμμορίτικη σ οργ από εγκλ οργ. Αρκεί και ένα κακ βέβαια. Φυλάκιση έως 6μ ή έως 3 έτη αν η οργάνωση έγινε για διάπραξη πλημμελήματος ή -ων (εφοδιαστική υποδομή για όφελος, Σύμβαση Παλέρμο θεωρεί ότι είναι οργ εγκλ όμως εμείς δν μπορούμε να το πάμε βάσει ^1, θέλουμε να ναι πραγματοπαγής εκεί ενώ εδώ αρκούκ κ 2 πρόσωπα αλλά αν έχουμε κ 3-4 πρόσωπα είναι προσωποπαγής~ ο.ε. Όχι α.ε. Αυτό το κομμάτι οργ εγκλ τιμωρείται σ βαθμό πλημ ως συμμορίτικη οργ). Αρα με ποιους τρόπους αντιμετωπίζεται ποινικά το οργ εγκλ στον πκ; ^1 όταν έχω πραγματοπαγή οργ αλλά ^3 όταν συμμορίτικη οργ.

14/12

4557 - Πολύ αυστηρό ποινικό πλαίσιο, α39. Δρακόντεια ποινική μεταχείριση για υπαίτιους νομιμοποίησης, που έρχονται σε επαφή με βρωμικό χρήμα. Και φτάνει μέχρι απειλή ποινής κάθειρξης τουλάχιστον 10 ετών (περ γ). Προσπάθεια από νωρίς περιορισμού σχετικών διατάξεων, εξεύρεση τρόπων μη ισοπεδωτικής επιβολής ποινών, βελτίωση πλαισίου κ αντιμετώπιση διαφορετικών περιπτώσεων. Πραγματι σε σχέση με αρχική πρόβλεψη η ισχύουσα έχει βρει ορισμένους τρόπους για επίτευξη επιεικέστερης μεταχείρισης υπαιτίων σε ορ περ. Ωστόσο αυτό δεν έγινε με τρόπο ομοιόμορφο, συνεπή παντού για την εξασφάλιση διαφάνειας ως προς το τι αναμένει κανείς να αντιμετωπίσει όταν τελεί ξεπλυμα. Ποια η λογική πίσω από τις ρυθμίσεις; Μια πρώτη παρατήρηση είναι η επιβολή σε βάρος ποινής κάθειρξης. Περ α' ^1. Ο νέος πκ έριξε την ποινή (μεταβατικές διατάξεις, α463^3 -> 1-6 το πλαίσιο ποινής για ξεπλυμα). Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι δεν ξεκινάμε από κακούργημα, η πορεία δικονομικά θα ναι η ίδια. Η λογική της θεώρησης της πράξης ως κακούργηματος έχει δεχθεί σοβαρές επικρίσεις κ αυτό οδήγησε στην προσπάθεια απαλύνσης αυστηρότητας με διαφορετικές προβλέψεις παρακάτω ώστε τουλάχιστον σε ορ περ να καταστεί αυτή πλημμεληματική. Ένα από τα βασικά χαρ του νέου ν. Είναι η μετατροπή του ξεπλύματος σε πλημ (βασική ποινή κακ αλλά παρα πολλές εξαιρέσεις για πλημ). Κριτήριο της αξίας της περιουσίας η οποία νομιμοποιείται. Το κριτήριο συχνά είναι ποσοτικό, κακ σε πολλές περ που χω περιουσιακό όφελος ή ζημιά είναι 120κ πλας. Παρ 1 -> κλασική μορφή κατ εξακολούθησης εγκλ κ παρ 2 πκ98 . Ομοειδής πραγματική συρροή στην ^1 περ εγκλ, Για να μην επιβάλλονται περισσότερες ποινές, μια για κάθε πράξη οι οποίες θα πρπ να συγχωνευθούν κατά τα 94-96 πκ. Ωστόσο και περ όπου στην ειδική υπόσταση εγκλ περιλαμβάνεται αναφορά στο όφελος κ στη βλάβη -> ^2. Εδώ αθροίζεται η αξία της πράξης, οφέλους, βλάβης κατ'εξακολουθησιν τελεσης για διαπίστωση ποινικού χαρακτήρα κ κρίση για διαδικασία που θα ακολουθηθεί. Ετέθη δηλ εδώ το ζήτημα τι πράττουμε όταν έχουμε να κάνουμε για παράδειγμα με περ

πραξεις κατ εξακ αλλά που κάθε πράξη αφορά σε όφελος ή σε βλάβη που υπολείπονται σε αξία του ορίου των 120κ προκείμενου να θεωρηθεί κακούργημα. Σε αυτήν την περ θα χω πολλά πλημ κατ εξακ και επομένως η μια ποινή που θα επιβάλει το δικ βάσει ^1 θα ναι πλημ ποινή φυλάκισης ή συνάθροιση βάσει ^2 και κακούρηματική ποινή; Γι αυτό εισαγωγή ^2. Να επεδίωκε ο υπαίτιος το συνολικό αποτέλεσμα. Τι σημασία έχουν όλα αυτά για το ξεπλυμα; Κάποια στιγμή άρχισαν να έρχονται τέτοιες υποθέσεις στα δικαστήρια, όπου το βασικό εγκλημα είχε παραγραφεί (υποθέσεις δωροδοκίας) ετέθη το ερωτημα εάν τα περισσότερα εγκλήματα μπορούν να ενταχθούν στην ^2. Και ποια η διαφορά εδώ περα; Από τη στιγμή που έχουμε κακούργημα. Η διαφορά είναι ότι από τη στιγμή που κ η μια πράξη ξεπλύματος είναι κακ. Η διαφορά είναι ότι αν ενταχθεί στην ^2 χάνει την αυτοτέλεια της διоти σύμφωνα με κρ.γν σε αυτές τις περ (ενώ στην παρ 1 κάθε πράξη λογίζεται αυτοτελώς κ αρ αληθινή συρροή) στην ^2 έχω ΕΝΑ εγκλημα κ γι αυτό κ η παραγραφή ξεκινάει να τρέχει να από την τέλεση της τελευταίας. Λέει το πκ 386^1 «κάθειρξη κ χρημ ποινή». Αντίστοιχα κ άλλα άρθρα για κακούρηματοποίηση. Κάτι τέτοιο θα έπρεπε να ισχυει κ για ξεπλυμα αλλά αυτό δεν ισχυει. Αν διαβάσετε το α39 ν. 4557/12 το ποσοτικό κριτήριο δεν υπάρχει στην ειδική υπόσταση. Επομένως, η επίκληση της εφαρμογής της πκ98^2 δεν έχει έρεισμα στον νόμο κ θα έχω υπέρβαση γράμματος έτσι σε περ εφαρμογής. Σημ ότι κ η αιτιολογική έκθεση του αρχικού ν.1999 (με τον οποίο εισήχθη πρώτη φορά το α98) η επιδίωξη ήταν η κάλυψη απάτης, κλοπής, Υπεξ. Όχι περ όπως εκείνης της νομιμοποίησης. Στην περ. Δηλαδή της απάτης η ζημιά κ ο σκοπος είναι στοιχεία ειδικής υπόστασης, κάτι που δεν συμβαίνει στο ξεπλυμα. Αυτό ενδέχεται να αλλάξει με την ενσωμάτωση οδηγίας κ να τεθεί κ εκεί μια αντίστοιχη αναφορά για νομιμοποίηση κατά κάποιον τροπο κ αυτής της πρακτικής. Πέραν αυτού του ζητήματος, το κακ του ξεπλύματος τιμωρείται σμρ με ποινή κάθειρξης 5-10 που πλεον υπολογίζεται με ευνοϊκές ρυθμίσεις πκ δηλ 1-6 (ανώτερο κ κατώτερο έτος)> η τέλεση όμως υπο συγκ συνθήκες επιφέρει βαρύτερη ποινή πχ στοιχείο β' ^1 α39 που έχει να κν με περ εκείνες όπου ο υπαίτιος δρα ως υπάλληλος υπόχρεου νπ (όπου ο δράστης είναι πχ τραπεζικός, εργάζεται σε ένα νπ το οποίο υποχρεούται να λαμβάνει ιδιαίτερα μέτρα δέουσας επιμέλειας για αποφυγή ξεπλύματος). Αυτό συνδέει τη διάταξη αυτή περι ποινών με τις διοικητικού χαρ διατάξεις λήψης μέτρων δέουσας επιμέλειας για καταπολέμηση ξεπλύματος (αυτή είναι η μια περ στοιχ β') και η άλλη περ έχει να κν με το είδος του βασικού αδικήματος. Αν περ γ και ε αρθρου 4 τότε προβλέπεται ποινή κάθειρξης (έως 15 ετών με τον νέο πκ) ανεξαρτήτως της ποινής που προβλέπεται για βασικό αδίκημα στις περ αυτές. Οι περ αυτές είναι η δωροληψία, δωροδοκία υπαλλήλου κ πολιτικών προσώπων κι δικαστικών λειτουργών. Είναι με άλλα λόγια τα αδικήματα 159-159^α και 235 επ ΠΚ. Και για τις 2 αυτές επιβαρυντικές περιστάσεις που επαυξάνουν όπως είπαμε την επαπειλούμενη ποινή μέχρι 15 χρ κάθειρξης υπάρχουν αντιρρήσεις. Ως προς το πρώτο (υπόχρεος νπ) δεν είναι συνεπής αυτή η ρύθμιση, διοτι δν είναι μόνο τα νπ που είναι υπόχρεα για λήψη μέτρων δέουσας επιμέλειας (πχ υποχρέωση τραπεζών ελέγχου πελάτη- επαρκή δικαιολογητικά, εξουσιοδοτήσεις, πραγματικοί δικαιούχοι πίσω από λογαριασμούς, συναλλαγές που δικαιολογούνται από επιχ σκοπούς ή είναι ύποπτες διοτι δεν στηρίζεται σε κπ εμπορική σχέση ή βάσει προφίλ κλπ). Όλα αυτά πρπ να τα κάνει ένα νπ υπόχρεο (είτε τράπεζα είτε ασφαλιστικός οργανισμός είτε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα/εταιρία, μεσιτική εταιρία κοκ). Πέραν όμως αυτών των νπ που είναι υπόχρεα υπάρχουν και φπ που είναι αντίστοιχα επιφορτισμένα με καθήκοντα όπως είναι πχ οι μεσίτες, οι ορκωτοί ελεγκτές, οι δικηγόροι κ συμβόλαιογροφιοι, οι ενεχυροδανειστές. Για τα φπ δεν υπάρχει πρόβλεψη κ αυτό δείχνει ποσο δύσκολο είναι να ναι κνς συνεπής κ να αντιμετωπίζει με συστηματική συνοχή τις αναρίθμητες που δεν ρυθμίζονται. Αν κπς ήθελε να ναι επιμελής θα πρέπει και για νπ κ για φπ το ίδιο. Κ πάλι εδώ σημειωτέον δρακόντεια ποσά. Αντιρρήσεις κ για 2^ περ, όπου αρκεί το βασικό εγκλ να ναι δωροδοκία ή δωροληψία -> α)υπάρχουν αδικήματα από αυτά που προβλέπονται στα γ κ ε'' που δεν δικαιολογούν τέτοια ποινική μεταχείριση όταν κάποιος ξεπλένει τ προϊόν από αυτά. Για παράδειγμα, στην περ της ^3 πκ235 έχω παράνομο πλουτισμό. Καλλιέργεια κλίματος, με

έναν υπάλληλο που ζητεί ή λαμβάνει παράνομη παροχή λόγω ιδιότητας χωρίς όμως η παροχή αυτή να συνδέεται με συγκ επιχειρησιακή ενέργεια. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα πλημμέλημα το οποίο μολονότι αντιμετωπίζεται ως τέτοιο, η νομιμοποίηση του τιμωρείται εκάθιρη (και μάλιστα βαρύτατη). Και ερωτάται εάν αυτό είναι συνεπές, όπως στις περιπτώσεις που πραγματικά έχω κακουργηματική δωροληψία που συνδέεται με συγκ πράξη ή παράλειψη κ μάλιστα τέτοια που να αντίκειται κ στα καθήκοντα του (ήτοι βαρύτερη περ δωροληψίας). Τα 235 επ αφορούσαν αποκλειστικά κ μόνο σε ημεδαπούς (ως προς την υπηρεσία που υπηρετούσαν). Από ένα σημείο κ μετα ποινικοποιήθηκε εξαιτίας πίεσης διεθνών οργ και η δωροληψία κλπ αλλοδαπών (υπο την εννοια της ένταξης σε ξένες υπηρεσίες) ετέθη όμως το ερώτημα αν πρέπει οι ποινές να είναι αντίστοιχες ή χαμηλότερες (αυτό υποστηρίζει ο Ανδρου). Ο νομοθέτης ευτε ίδια πλαίσια ποινών, όχι διαφοροποίηση στα αντίστοιχα αδικήματα πκ. Τουλάχιστον όμως στο θέμα του ξεπλύματος είναι αμφίβολο αν θα πρπ η μεταχείριση, η επιβαρυντική περίσταση της περ β. ^1 συγκεκριμένα να ισχύει κ στις περ που η δωροδοκία δεν αφορά σε ημεδαπούς αλλά σε αλλοδαπούς. Είναι πραγματικά αναγκαίο να εκφράζεται έτσι ο νομοθέτης την ανησυχία του; Με πρόβλεψη αυστηρότερης ποινής ακόμη κ στις περ όπου αποδέκτης είναι κάποιος εκτός της ημεδαπής υπηρεσίας; Νμζ είναι κάτι ανοιχτό προς συζήτηση. Ποιο είναι το έννομο αγαθό, ποια η βαρύτητα του αγαθού, σε ποιον βαθμό να προστατεύεται κκοκ. Παντως φαίνεται πως ο νομοθέτης του 3631/08 κ 4557/18 δεν απασχολήθηκε, διότι σε επίπεδο διατυπωσης της παρ αυτής έγινε χωρίς συναίσθηση του τι κάνει κνς, εξομοίωση μέσω αλλαγής στοιχείων αρθρου 4- εκεί συντελέστηκε- μέσω ένταξης στις περ γ,ε'' α4 χωρίς κπς να ασχοληθεί με τις συνέπειες καθόσον αφορά στην εφαρμογή α39. και έτσι καταλήξαμε στην υπερβολική αυτή μεταχείριση. Πάλι ασυνέπεια νομοθετη εδώ, σημ.οτι στις περ αυτές εμπίπτει πια κ η περ.δωροληψίας/-δοκίας κ αλλοδαπών υπαλλήλων.εδώ θα πρέπει η νομιμοποίηση εσόδων να συνιστά επιβαρυντική περίσταση ή αν θα έπρεπε να αποτελεί/εμπίπτει στη βασική μορφή περ α'. Υπάρχουν κπ που υποστηρίζουν πως σε τπτ δεν διαφέρει η απαξία αλλοδαπού από ημεδαπούς κ ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχει διαφοροποίηση (ευνοϊκότερη). Αλλά άλλοι λένε πως ναι μεν ο νομοθέτης δεν διέκρινε εξαιτίας κυρίως λόγω διεθνών υποχρεώσεων κ πίεσης από διεθνείς οργανισμούς, οπωσδήποτε όμως υπάρχει διαφορά στην απαξία κ ακόμη περισσότερο θα έπρεπε να εκφραστεί αυτή η διαφορά στο πλαίσιο πρόβλεψης ποινών νομιμοποίησης όταν έχουμε από τη μια αλλοδαπό κ απ τν άλλη ημεδαπό. Παλιότερα υπήρχε τέτοια διαφοροποίηση διότι στον κατάλογο βασικών αδικημάτων δεν υπήρχαν εκείνα των αλλοδαπών, ωστόσο αυτό άλλαξε με τον 4254/14 κ υπήρξε θα λέγαμε ισοπέδωση π να περιλαμβάνονται όλες αυτές οι πράξεις στο αρθρο. Και αυτή η δυσκολία αντικατοπτρίζεται κ παρακάτω, αρκεί να αναφερθούμε στην δυσκολία εφαρμογής των περιπτώσεων στα στοιχεία στ,ζ,η,θ (πλημμεληματική βασικά αδικήματα, αυτοξεπλύμα κλπ). Νεξτ ολοκλήρωση ζητημάτων α39 για να μπούμε κ στα περι δήμευσης (σος). Έχουμε να κάνουμε με εξαρτημένο εγκλημα παντως, που αφορά σε πράξεις με διαφορετική απαξία, ποινές κ επομένως το στη,α που έχει να κν με πλαίσια ποινής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη κ την ποικιλομορφία βασικών αδικημάτων απ τα οποία εξαρτάται η νομιμοποίηση. Εξ ου κ η πολυπλοκότητα α39 προς ανταπόκριση σε αυτήν την ανάγκη διαφοροποίησης.

16/12, κπδικ 254

Ουσιαστική πλευρά οργ.εγκλ (πκ)και εξιχνίαση (δικονομία)

Έρευνες : Ανακριτικές έρευνες = έλεγχοι εδώ (έλεγχοι διοικ δικ αντιδιαστολή). Εξατομικευμένες υπόνοιες ενοχές έρευνα τελεσης πράξης, ενώ έλεγχοι = ενέργειες διοικ για διαπίστωση διοικ παρραπτωμάτων κατασταλτικά ή προληπτικά . Ανακριτική έρευνα, ανάκριση = α)τέλεση, β) υποκείμενο, γ) θύμα (εάν υπάρχει, υπερατομικά έννομα αγαθά-παθών), δ) ζημιά κάθε είδους ή όφελος , ε) διεξαγωγή δίκης, εξασφάλιση. Μετα την τέλεση, όχι προληπτικά. Α187 ^1-2 => ανακριτικές πράξεις στην ^2, στην ^3 τροπος διενέργειας, ^4

πρόσωπα που θίχθηκαν, ^5 αξιοποίηση αποδ στοιχείων , σχέσεις πράξεων αυτού του άρθρου με διατάξεις άλλων ποινικών νόμων.

Ανακριτικές : Γιατί χρειαζόμαστε ειδικές ανακριτικές πράξεις;πκ 187, πρώτον πρέπει να διαπιστώσουμε εάν η αξιωματική πράξη συνιστά δραστική οργ εγκλ, μέλη αυτής.πρόσωπα εφοδιαστικής διανομής. Ο συσχετισμός πράξεων, ο συσχετισμός διακίνησης ναρκωτικών συνιστά μια υποδομή; Αν όχι, όχι 187. Επίσης, η εγκλ οργ έχει στεγανά κ συνωμοτικό χαρα επικοινωνίας. Συνεπώς, εάν η διείδυση αδύνατη, πρέπει να βρούμε ανακριτικές πράξεις για να σπάσουμε το κέλυφος ή έστω να αποκτήσουμε πρόσβαση. Ομοίως κ για συνωμοτικό χαρα επικοινωνιών. Άντληση λοιπόν πληροφοριών εσωτερικά για δομή κ επικοινωνία. Οι πράξεις αυτές θιγούν στον πυρήνα τους τις ελευθερίες. Στην πράξη είναι αποτελεσματικές.

Ειδικές: αντιδιαστολή προς άλλες, γενικές. Ποιες είναι αυτές; Στον κπδ γενικώς γινόταν λόγος για ανακριτικές πράξεις χωρίς να γίνεται λόγος. Με τον νέο κώδικα ειδικές. Αφής στιγμής λέγονταν ειδικές, υπήρξε μια αντιδιαστολή. 1^ο χαρακτ είναι ειδικές, γενικές είναι οι έρευνες για απάντηση σε ερωτήματα π μπορούν να λάβουν χώρα για εξιχνίαση οποιουδήποτε εγκλ. Συνεπώς, η έρευνα στην κατοικία προσφέρεται καταρχήν για εξιχνίαση κάθε εγκλ. Αυτές οι ανακριτικές πράξεις (ενν οι ειδικές), ακόμη κ αν προσφέρονται έτσι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κάθε εγκλ αλλά για ορισμένα (νομοθετικός περιορισμός). Όταν εισήχθησαν αφορούσαν μόνο 187, όταν προστέθηκε το 187^α τότε προστέθηκε κ στο 254(NYN) το 187^α. Αρα είχαμε μόνο για μαφιόζικο, οργ εγκλ, εγκληματικότητα κ τρομοκρατία εγκλ οργ επιτρέπονταν μόνο αυτές οι πράξεις. Στη συνέχεια με ευρωπαϊκές συμβάσεις (ευρωπαϊκά κείμενα) κ υποχρεώσεις κλπ προστέθηκαν κ άλλα (και μη οργανωμένα) εγκλ, πχ σεξουαλικά εγκλ κατά ανηλίκων. Αποκάλυψη συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων.

Επιβάλλεται καταρχήν να ξεκινήσω με γενικές.

Είναι λοιπόν εκείνες π προβλέπονται μόνο για συγκεκριμένα εγκλ .κ στον κώδικα οδικής κυκλο κάποιος πλημ κ κακ το προληπτικό αλκοτέστ. Κ σε άλλες διατάξεις (δακτυλικά) κ στον κπδ, 254 αλλά και 201(για όλα τα σοβαρά πλημ κ για τα κακ)=> είναι γενική θα λέγαμε, κ όχι ειδική.

Οι ειδικές ανακριτικές πρ δεν είναι τόσο ειδικές διότι επιτρέπεται η χρήση μόνο για συγκ εγκλ, δεν είναι θέμα προσφοροτητας αλλά ωφέλειας. Εχω οργ εγκλ ή εγκλ οργ; Κ τι χαρ; Είναι ειδικές όχι μόνο για τον τυπικό λόγο ότι προβλέπονται για ορισμένα εγκλ αλλά και γιατί πρόκειται για ειδική ανάκριση, όχι επιμέρους πράξεις. Εισαγωγή αντίληψης για πολίτες ξένης προς το φιλελεύθερο δημοκρατικό Σύνταγμα (δικτατορία, περιορισμένη δημοκρατία. Ancien regime => οι αρχές κρ δεν εμπιστεύονται τν πολίτη. Αντίρρηση στο καθεστώς το βασικότερο εγκλημα. Δυσπιστία, υπήκοοι, όχι απαραίτητες αποδείξεις για κατηγορία. Αντιθετα, ο ιδεοτυπος φιλελεύθερου δημοκρατικού καθ: τεκμήριο αθωότητας, αρχή εμπιστοσύνης. Αντιθετα σε ένα αυταρχικό καθεστώς, ανατρέπονται αυτά (αντιμετώπιση ως αντιτιθέμενους στο καθεστώς κ εγκλ, δυσπιστία, συλλογή αποδείξεων). Ομοίως κ για προβοκατορα. Φέρνουν ξένη νοοτροπία στον κπδ! Στο ανακριτικό στόχαστρο κ τρίτα πρόσωπα.

Τυπικός λόγος: συγκ εγκλ, ουσιαστικός: εισαγωγή στον κώδικα αρχής δυσπιστίας στον κώδικα, το κρ συμπεριφέρεται όπως κ ένα κράτος π δυσπιστεί. Κατά τούτο λπν διαρρηγνύεται η φιλελεύθερη δημ αντίληψη, ανσιαν ρεζιμ. Χρήση διάταξης από δικτατορικά καθεστώτα. Και τότε γιατί να τν έχουμε; Η νομιμοποίηση της διάταξης δεν είναι νομιμοποίηση νομιμότητας. Δεν συμφωνεί με Σ αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιως. Θα δούμε κ στην ανακριτική διείδυση (με τον θεό ή τον δαίμονα;). Αρα εισαγωγή διαφορετικής ανακριτικής διαδικασίας άλλης αντίληψης. Εξ ου κ ο «τρομονόμος».

Ειδικές => διαφορετική νοοτροπία και συγκεκριμένα εγκλ.

Όταν καθιερώθηκε το 254, ο Μανωλεδάκης ειπε πως θα μεταβληθούν σταδιακά σε γενικές. Οι ανακριτικές αυτές πράξεις προβλέφθηκαν στον ν.2928/1999 α132, ^6 (αθλητικός ν, δωροδοκία κ δωροληψία για νοθεία αγώνα). Ερμηνευτικό ζήτημα αλλά κ συνταγματικότητα.σάφέστατα αντιΣ.

2^ο χαρ είναι μυστικές, ο καθ ου όχι μόνο μπορεί να μην πληροφορείται το ότι γντ ανάκριση σε βάρος του αλλά ενδεχομένως κ να μην το πληροφορηθεί ποτε. Το κράτος φέρει τα

διακριτικά του, όχι διαφάνεια. Το κράτος δεν εμφανίζεται ως κράτος. Η αρχή μυστικότητας υπάρχει μ εν στην προανάκριση γ δημοσιογράφο. Δημοσιότητα μερών κατ'εξαιρεση. Εδώ ο μαφιόζος θα μάθει, όχι όμως η μάνα του κλπ , παρακολουθούνται όλα. Απόκτηση γνώσης στην οποία μπορεί να μην έχουμε ποτε πρόσβαση. Υπερεθνική υπηρεσία πληροφοριών όταν διεθνικός χαρ εγκλ. Φύλακας πληροφοριών.

3° χαρ: πανοπτικός χαρακτήρας. Panopticum(εποπτεία σε φυλακές υψίστης ασφαλείας)

Ευπρέπεια κ κοσμικότητα:ελεγχος κατ, σωμ ερ =>. Έρευνα σε τρίτους κ όρια. Μερικές φορές λοιπόν κ στον κώδικα υπάρχουν διατάξεις που κατ'εξαιρεση προβλέπουν διεξαγωγή όχι ανακριτικών πράξεων σε βάρος υπόπτων κ κατηγ αλλά κ σε βάρος αμέτοχων στο εγκλ. Εάν αυτό συμβαίνει κατ εξαιρεση, στις περ των ειδικών συμβαίνει εξ ορισμού κ κατά κανονα. Εξ ου κ η ^4. Πανοπτικός χαρ, όλοι εντός ανακριτικού στοχάστρου.

4° χαρ αρχή νομιμότητας, υπο προισχυον καθεστως ίσχυε ανεξαιρέτως, στον ισχύοντα δεν είναι απολύτως σαφές. Επιτρέπεται κ μια ρωγμή, υπέρ αρχής της σκοπιμότητας. Είναι δηλ μερικές φορές κατ'εξαιρεση επιτρεπτό να μην ασκηθεί δίωξη για εγκλ εάν δεν συντρέχει το δημ συμφέρον ή εάν αυτό ικανοποιήθηκε. Εάν μπορεί να υπάρξει κοιν ειρήνευση ή το δ συμφ δεν επιτάσσει ποινική δίωξη δν χρειάζεται (σκοπιμοτητα). Κυρίως αρχή νομιμότητας (υποχρέωση δίωξης μόλις λάβεις γνώση τελεσης) -> εάν, ποτε (πάντοτε, αμέσως – αυστηρή εκδοχή στον προΐσχύοντα κ στον τωρινό υπο τις δειλές εξαιρεσεις). Ρωγμή εδώ όχι ως προς το εάν αλλά το ποτε. Μπορεί λοιπόν όχι αμέσως αλλά για ένα ολόκληρο 6μ να μην κάνω τίποτα, να ψάχνω για εφοδιαστική υποδομή.. επιπλέον, Σύστημα μεταφοράς διαδικασιών δυνατή (όχι ποινική δίκη στην ελλαδα).

Ειδικές (2 λόγοι), μυστικότητα (κράτους), πανοπτικός χαρ (όχι μόνο κατά υπόπτων κ κατηγ αλλά κ τριτων), με αυτές ρωγμή στο συστημα αρχής νομιμότητας δηλ

21/12 δεν κάναμε

23/12

2 αποφάσεις ΑΠ: 527/2020 διαφοροποίηση από παλιά νμλγ κ ζητάει πλεον στοιχειώδη δομή κ οργάνωση (για συμμορία) και 1024/2019 στοιχεια αυ 187^1 και λει ποια είναι γ τη στοιχειοθέτηση εγκλ οργ και περιγραφή επιχειρησιακου χαρ και περιγραφή συμπραξης περισσότερων ατόμων για τέλεση εγκλήματος εγκλ οργ. Αυτές οι 2 περιγράφουν τα υπο κρίση εγκλήματα υπο καθεστως νέου ΠΚ.

Στα χαρακτηριστικά ειδικών ανακριτικών πράξεων (ειδικές, μυστικές, πανοπτικές, ιδιόμορφες ως προς νομιμότητα κατά άσκηση ποινικής δίκης) στο πρώτο θέμα, την ειδικότητα δηλ έχουμε και α132 αθλητικό νόμο. Είναι μια διάταξη σημαντική διoti ξεχνάει ο νομοθέτης το χαρακτηριστικό ειδικού χαρ και τις επιτρέπει όχι μόνο για κακ αλλά κ για αθλητικά πλhm.

Είδαμε το 254 και στην ^1 αναφορά στις επιμέρους ειδικές ανακριτικές πράξεις, περιγραφή στα στοιχεία α-στ (1-6) είναι έξι. Εάν προκειται για εγκλήματα α187 ^1-2 επιτρέπεται συγκαλυμμένη έρευνα, αστυνομική παγίδευση police intrapment (προσφορά διευκόλυνσης ήδη προαποφασισσης πράξης) και σύνταξη εκθεσης (ο,τι δεν γράφεται εκεί δεν λαμβάνεται υπόψη για καταδίκη) και ανακριτική διείσδυση infiltration (ανακριτικός υπαλληλος με συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτοτητας για διακρίβωση εγκλ ^1 που είχαν προαποφασιστει). Αποδεικτικά που δεν αναφέρονται επισης στην έκθεση δεν λαμβάνονται υπόψη.

Σ.Ε: γιατί υπάρχει; Προαποφαση κ προσφορά διευκόλυνσης ~ agent provocateur, προβοκάτορας- η διάταξη αυτή στην κπδικ επιτρέπει αυτό που απαγορεύει ο πκ (20) λαα . Αντιθετα εδώ άσκηση δικαιώματος είτε ανακριτικού υπαλλήλου είτε ιδιώτη. Τελικά κατ'εξαιρεση δεν είναι άδικη εδώ η συμπεριφορά διoti συνιστα εκπλήρωση νόμιμου καθήκοντος. Καταρχήν όμως είναι άδικη αφού την απαγορεύει το πκ 46^2. Δεν θέλει όμως ο φυσικός αυτουργός να τελέσει εγκλημα αλλά να το επιχειρήσει ο δράστης ή τεσπα προπαρασκευαστικές πράξεις στα εντεύθεν χρονικά της τελεσης. Πρόκληση πράξης μέχρι

στάδιο απόπειρας κ μερικός δόλος, μέχρι την απόπειρα κ ανακοπή και λόγω ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης πεπ αλλιως και δια παραλείψεως εγκλημα (θέλει έκθεση). Εδώ άτομα συνεργαζόμενα με βασιλιά ή καθεστώς εξουσιοδοτημένα κυρίως για εγκλήματα κατά καθεστώτος. Γι αυτό απαξιολογηση από νομοθέτη (εγκλ συμπεριφορά) αν κ μειωμένη ποινή. Υπάρχουν διαφοροποιήσεις ως προς το τι επιτρέπεται. Ενώ στον πκ πρόκληση απόφασης σε άλλον χωρίς θέληση ο ίδιος να ολοκληρωθεί το εγκλημα από φυσικό αυτουργό, αντιθετα στην αστυνομική παγίδευση δεν προκαλείται η αποφαση τελεσης, εχει παρθεί αυτή από φυσικό αυτουργό ή προδιάθεση τελεσης εγκλήματος. Ένα υποκειμενικό στοιχείο. Προαποφαση σημαίνει υπαρξη ναρκωτικών τέτοιας ποσότητας που προκύπτει μη ίδια χρήση. Αρα ο παγιδευων στήνει παγίδα όχι προβοκάτορα για εκδήλωση φρονήματος αλλα ευκαιρία στον καθ ου ολοκλήρωσης πράξης προαποφασισμένης, πώληση παράνομου προϊόντος ή υπηρεσίας. Αρα εφοσον οργ εγκλ κ εφοδιαστική αλυσίδα, υπαρχει αυτη κ είναι έτοιμη να λειτουργήσει. Και η τέλεση εγκλήματος εξαρτάται από τν πελάτη. Υπαρχει μια προσφορά/ προταση προς πώληση και ολοκληρώνεται με την αποδοχή της πρότασης από αγοραστή. Η ολοκλήρωση εξαρτάται από τον παγιδευοντα. Υπαρχει μεν το εγκλημα της κατοχής, αλλα το εγκλημα της πώλησης εξαρτάται όχι από πωλητή αλλα από αγοραστή. Αυτή τη δουλεια του αγοραστή παιζει ο ανακριτικός υπάλληλος που δρα συγκαλυμμένα-όχι αστυνομικός αλλα ενδιαφερόμενος αγοραστής κ ευκαιρία σε πωλητή (χωρίς στοιχεία ταυτότητας ή με άγνοια συνεργασίας με αρχές – δηλ ειτε όχι εμφάνισης με πραγματικά στοιχεία ειτε όχι ρόλου). Καθόσον αφορα το οργ εγκλ εφοδιαστική αλυσίδα, γνωρίζουμε ποια είναι η κατάλληλη στιγμή που αναμένεται. Λογος ύπαρξης: δεν υπήρχε πάντα, αναφερόταν στον νόμο για τα ναρκωτικά (28 και κάτω). Η ίδια δραση αναφέρθηκε κ σε άλλα νομοθετήματα. Γρηγορόσημο, έγκριση οικοδόμησης επιπλέον ορόφου. Επέκταση και σε δημόσιους υπαλλήλους η σύνολα δυη η δημόσιες υπηρεσίες με πρόβλημα διαφθοράς.και επιτρέπει συγκαλυμμένη δραση. Δεν αφορα τοσο οργ εγκλ, έχουμε άλλο πρόβλημα εκει – εξάρθρωση. Θα κάναμε αλλα εκει. Αν όμως δεν γνωρίζουμε αν το κν εμφανιζόμαστε ως συγκ δρώντες.

Διευκόλυνση πώλησης, συγκαλυμμένη ιδιότητα -> κατοχή ναρκωτικών κ αγορα. Γιατί την έχουμε αυτήν την ανακριτική πράξη; Δεν αφορα τοσο το οργανωμένο εγκλημα κ γι αυτό στον τέως κποιנד δεν υπήρχε (από ανακριτική διείσδυση κ κάτω). Αυτή η διάταξη *συγκαλυμμενη δραση* δεν αφορα τοσο οργ εγκλ (εξάρθρωση εφοδιαστικής αλυσίδας, θα κάναμε έρευνα ή άλλη ανακριτική πράξη), εδώ μας αφορα ο πωλητής, όχι η αλυσίδα – αντικατάσταση πωλητών από άλλος. Στο οργ εγκλ παιζει ρόλο η δουλεια, όχι το επιμέρους πρόσωπο που είναι αντικαταστατό. Μπήκε στον κώδικα διоти μέρδευε η αστυνομία τις 2 ανακριτικές πραξεις. Διείσδυση κ παγίδευση. Κ ο κάθε αστυνομικός είχε στον νου του τη διείσδυση. Υπάρχουν μεν συγγένειες (καλυμμένα χαρ κ στις 2 περ) αλλα ο ρόλος του αστυνομικού είναι άλλος, εξάρθρωση ή συγκαλυμμένη έρευνα απλώς των πωλητών. Σύγχυση στην πράξη. (Intrapment vs infiltration πλεον ξέχωρα στον κώδικα). Το μόνο κοινό είναι η συγκαλυμμένη ταυτότητα. Αλλα πράγματα επιτρέπονται στον διεισδυοντα (όλες οι ενέργειες) ενώ εδώ ο παγιδευων απλώς δίνει κπς ευκαιρία στον άλλον να τελέσει εγκλημα (πώληση προϊόντων κ υπηρεσιών παράνομων) ~ εσωτερικές υποθέσεις αστυνομίας, νομος – γραφεία αυτοκαθαρσης. Α255 (προβλέπονται ανακριτικές πραξεις π μοιάζουν με αυτές π αναφέρουμε, αστυνομική παγίδευση εγκλήματα διαφθοράς -> ευρυς, εγκληματολογικός όρος σε δημόσιες κ ιδιωτικές δραστηριότητες (χρηματισμός δικαστών, δωροδοκία υπαλλήλων κλπ, στημένοι αγώνες). Επειδή λοιπόν ο νομοθέτης το είχε προβλέψει στα ναρκωτικά, μετα για εσωτερικές υποθέσεις αστυνομίας, τελωνειακών υπαλλήλων, ΣΔΟΕ κ σε όλη σχεδόν τη διοίκηση. Γραφεία ες υπόθ κ. Καταγγελίες για εγκλήματα διαφθοράς.μάρτυρες του στέμματος -> αστυνομικοί υπάλληλοι δρώντες ως προβοκάτορες που παγίδευσαν κ τωρα καταθέτουν σε βάρος του παγιδεύοντος. Όταν λοιπόν μιλάω για παγίδευση κ για στέμμα ίδια θεματική από άλλες απόψεις (τι ενέργειες κάνει- εμφάνιση για κατάθεση). Το εδδα προσέθεσε μια φράση “ως διευκόλυνων, ως ενδιαφερόμενος” κ

κριτήριο είναι τι έχει προαποφασιστεί. Δημάκης. Η δράση αστυνομίας να ελέγχεται (ανακριτική πράξη) κ για την κρίση δράσης αστυνομίας εκτιμάται το αν ήταν γνωστός κπς στην αστυνομία ή εκείνη έψαξε τον βρήκε κ άρχισε να τον δελεάζει.(ποινικό μητρώο ή άγνωστο πρόσωπο). Τέλος, κυρίως αυτό που μας ενδιαφέρει είναι αν ο υπαίτιος είχε ο ίδιος πρωτοβουλία τελεσης ή τα αστυνομικά όργανα. Έθεσε λοιπόν η νμλγ εδδα περιορισμούς για αστυνομική δράση. Βουλγαρά- μωρό (έρευνα), παπας ευχές -> αλλά δεν ήταν απάτη (όχι γεγονός διυποκ ελέγχιμο, όχι περιουσιακή διάθεση), η αστυνομικός μπήκε στο σπίτι για να κν ανακριτική πράξη. Εδώ παραβίαση οικιακού ασύλου. Το κράτος που δεν εμφανίζεται ως κράτος κ λέει ο ,τι γουστάρει, θα κάνει τον δικαστή να καταδικάσει εμένα; Θέλω αναλυτική καταγραφή, αποδεικτικά στοιχεία π αποκτήθηκαν μ ενέργειες δρώντος μη μνημονευόμενα αναλυτικά στην έκθεση δεν λαμβάνονται υπόψη (επόμενο εδάφιο αρθρου). Το εδάφιο έχει αυτή την προιστορία (...). Οι ανακριτικοί υπάλληλοι δν δρουν στο φως του ηλίου, συγκαλυμμένα. Συνεπώς, τα στοιχεία που προσφέρονται, προσφέρονται για καταδίκη κπ αλλά ταυτόχρονα αποκάλυπτουν κ τροπο δράσης αστυνομίας και εκείνη δεν είναι πάντα πρόθυμη να το κάνει. Ποιος λοιπόν θα αποφασίσει για τη βαρύτητα ώστε να αποφανθεί ότι ο άλλος το έχει προαποφασίσει; Εάν το δέλεαρ μεγάλο, τότε έχω πρόβλημα. Ορισμένα ποιοτικά χαρ και στη διάταξη νόμου για προσβολή δικαιώματος (να αναφέρεται εξαντλητικά,ρητά σαφώς η ανακριτική πράξη), 251. Αυτό το κάνεις υπο τον όρο ότι δεν παραβιάζεις δικαιώματα. Συνεπώς απαγορεύεται να κάνω ανακριτική πράξη με γενικές διατάξεις με τις οποίες θίγονται ατομικά δικαιώματα. Προϋποθέσεις νόμιμης διεξαγωγής ανάκρισης. Τμήμα αστυνομικής παγίδευσης που αφορά ανακριτικό υπάλληλο. Για ιδιότη την επόμενη φορά.

11/1

Ολοκλήρωση ποινών για εγκλημα νομιμοποίησης πλην δήμευσης (next)

Η δήμευση αποτελεί κεντρικό μέγεθος κ απώτερο σκοπό ν 4557 γύρω απ το οποίο περιστρέφονται οι υπόλοιπες ρυθμίσεις. Με αφορμή αυτήν, αποτέλεσε κ η κλασική δήμευση πκ αντικείμενο διεργασίας. Απόκτηση κ πρακτικής σημασίας, από περιθωριακό σχήμα.

Κακουργηματική τιμωρηση ξεπλύματος, σημασία κατάστρωσης α39 για κατ'εξ ακ τελούμενα εγκλήματα νομιμοποίησης. Νμλγ: εκλαμβάνεται ως εγκλημα για πκ98^2 μολονότι το ύψος ποσού νομιμοπ δεν συνιστά στοιχείο αυ εγκλήματος, σημασια ιδίως για παραγραφή.

A39^1: περίπλοκη διάταξη, χρήση περισσότερων κριτηρίων (όχι ποσοτικό κριτήριο ήτοι ύψος ποσού), συγκεκριμένα: κακούργημα ή πλημ; (Κάθειρξη ή φυλάκιση)- το ύψος χρησιμοποιείται σε περιθωριακή περίπτωση (αρ.θ' 39^1, πλημμέλημα + ύψος εσόδων μαξ 15κ, β' εδάφιο διακεκριμένη παραλλαγή ήτοι επαύξηση αν δράση κατ'επαγγελμα ή σε εγκλ/τρομοκρ ομάδα-> φυλάκιση 5ετη, χρημ ποινή). Εδώ διπλό κριτήριο (είδος ποινής κ ύψος εσόδων προκειμένου να χούμε μια συγκριτικά επιεικέστερη μεταχείριση υπαίτιου ξεπλύματος. Σε άλλες περ έχω μόνο είδος βασικού αδικήματος κ όχι μόνο το θέμα φυλάκισης αλλά κ το είδος/ φύση βασικού αδικήματος. Κατά κανονα κακούργημα το ξεπλυμα, εκτος από Περ στ,θ (επιείκεια). Υπάρχουν όμως κ σ αυτές εξαιρέσεις (Η': εδώ κι άλλο κριτήριο , τα βασικά αδικήματα που εξαιρούνται από ευνοϊκή μεταχείριση- δωροδοκία) με αυστηρή μεταχείριση από νομοθετη, απαγόρευση πλημμεληματική μεταχείρισης όταν έχω δωροδοκία- αρα εδώ κακουργηματικό το ξεπλυμα. Γιατί; Πεποίθηση νομοθετη ότι είναι εξαιρετικά επιβλαβες αλλά κ εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων δίχως αιτιολογημένη στάθμιση βλάβης ξεπλύματος συγκριτικά με βλάβες άλλων αδικημάτων, έκφραση τάσης μεταχείρισης της ως σανίδας σωτηρίας όταν αδυναμία τιμωρησης επαρκώς της δωροδοκίας για κάποιο λόγο (παλιότερα, ήταν πλημμέλημα σε κάθε περ κ οι περισσότερες παραγράφονταν). Ποινή που ικανοποιεί δημόσιο αίσθημα. Τα κριτήρια είναι μπλεγμένα και δημιουργούν αμφισβήτηση σχετικά με αναλογικότητα αποτελεσμάτων εφαρμογής τους. Ζ': εδώ ο νομοθέτης λαμβάνει υπόψη αντίρρησης καθώς περίπτωση αυτουποθαλψης κ κατάστρωση διάταξης περι ποινής αντίστοιχης προς την αναγκη αντιμετώπισης αυτων των αντιρρήσεων,

ωστόσο δογματικά προβλήματα κ θέμα συρροής που πρπ να γίνει δεκτή σε σχέση με βασικό εγκλημα κ παρεπόμενο, περιλαμβάνονται εδώ ακόμη κ οι τρίτοι που δν είναι άλλοι από οικείους δράστη – για ποιο λόγο ο οικείος υπαίτιος να τιμωρείται επιεικέστερα από κάποιον άσχετο που παρέχει συνδρομή για νομιμοποίηση; Κ αλλά τέτοια θέματα. Παντως τάση αναθεώρησης διάταξης με νέο ν. Για να καταστεί στη βασική του μορφή πλημμέλημα η νομ και μόνο σε συγκεκριμένες περ (επάγγελμα, ομάδα, 120κ πλας) να έχω κακούργημα.

A39^3: προκάλεσε πολύ μεγάλη συζήτηση στην εφαρμογή της επι υποθέσεων όπου ασκήθηκαν διώξεις σε βάρος πρώην υπουργών για βασικά εγκλ κατά την άσκηση καθηκόντων κ νομιμοπ. Σε όλες τις περιπτώσεις απαλλαγής υπαίτιος για βασικό εγκλημα (εξάλειψη αξιόποινου, ανεγκλητο πράξης, ικανοποίηση ζημιωθεντος) αντίστοιχη απαλλαγή κ για νομιμοποίηση. Εξαιρεση: εξάλειψη αξιόποινου λόγω παραγραφής – συνέπεια: τέλεση ξεπλύματος ες αι κ τιμωρηση όπου κ να τελεστεί κ οποτε κ αν τελεστεί. Για υπουργούς, προηγούμενο Σ86^3 (έπρεπε να μπορούσε η Βουλή να ασκήσει αρμοδιότητα μέχρι περας β τακτικής συνόδου μετα τέλεσης αδικήματος, 2005 – εκλογές 2006 κ έναρξη καινούργιας βουλευτικής περιόδου – περιθώριο 2 τακτικών συνεδών για άσκηση αρμοδιότητας, ήτοι 2 συνεδών – αν εκλογές 1 μηνά μετα τέλεσης περιθώριο 2 ετων) στενά περιθώρια δηλαδή, αποσβεστική προθεσμία = παραγραφή; Νμλγ: ναι, εξομοίωση εν τοις πραγμασι αυτή με τ θεσμό της παραγραφής – σοβαρές αντιρρήσεις. Με πρόσφατη αναθεώρηση Σ καταργήθηκε η αποσβεστική προθεσμία βέβαια.

Εξαιρεση από καθ' υλην αρμοδιότητα (όχι μικτό ορκωτό): Τριμελές εφετείο κακουργημάτων. ^1 τελ περίπτωση: επιβολή υποχρέωσης συνεργασίας για ανταλλαγή πληροφοριών κμ όχι μόνο εε αλλά κ συμβουλίου ευρωπης (σχεδόν όλα) & υποχρέωση δικαστηρίου στο μέτρο που μαθαίνει αποφάσεις να τις λάβει υπόψη ως κριτήριο για επιβάρυνση ποινικής μεταχείρισης. Συστηματικές αστοχίες ν 2008 και 2018: πέρα από ποινές υπάρχει και ξεχωριστό αδίκημα (^1 στοιχείο δ')-> 22επ . Συνεργεία στο ξεπλύμα κ κακούργημα αντί απλού πλημμελήματος. Πρόβλημα στην οριοθέτηση αξιόποινης παράλειψης αναφοράς κ συνέργειας στο ξεπλύμα.

13/1

Σος έρευνα Δημακη

Εργαλείο στην ένωση που λέγεται «κοινές ομάδες ανακριτικής έρευνας», ξένοι ανακριτικοί υπάλληλοι δρουν νόμιμα στην ελλάδα όταν διεθνικό εγκλημα (συνθήκη Λισαβώνας, συν ν. 3663/2008), πράξεις που την επιτρέπουν στον ν. 4531/2018 (α24).

Εμπειρία με διείσδυση

187πκ: Δημόσια τάξη (οικείο έννομο αγαθό κεφαλαίου) & αγαθό που προστατεύει η ποινική διάταξη (κατάλογος κακουργημάτων μ ζωή περιουσία υπόμνημ)-> λύση: εγκλημα αφηρημένης διακ (Τζανετής). Μετα είπαν ότι είναι εξωτερικό το εκάστοτε περίβλημα άλλων (ατομικών) έννομων αγαθών. Τελικά είναι ή όχι (αυτοτελές & υπερατομικο) έννομο αγαθό; Αν είναι αυτοτελές, ποια η σημαντικότερη βλαβη του; Τελικά βλαβη ή διακ; Τι τιμωρείται βαρύτερα; Η βλαβη, αφού βάσει κεφαλαίου εγκλ δημόσιας τάξης, η βαρύτερη ποινή είναι εκείνη της εγκλ οργ αρα εκείνη είναι η πράξη βλαβης εννόμου αγαθού. Αρα: είτε λες ότι δν υπάρχει ανεξάρτητο έννομο αγαθό (εξωτερικό περίβλημα οικείων ατομικών αγαθών, όχι έννομο αγαθό δημόσιας τάξης – κ αυτη τι είναι;;;) είτε δέχεσαι ως έννομο αγαθό την δ.τ. Οι προσβολές του οποίου (ως αυτοτελούς) έχουν ποινικοποιηθεί (=βλαβη, διακινδύνευση. Και πάμε να δούμε τι είναι στα των ποινών, έτσι το 187πκπ είναι εγκλημα βλάβης εννόμου αγαθού δ.τ. Με ένδειξη την βαρύτητα ποινής). Έτσι ο Λιβος. Αρα η ΧΑ έπληξε κ αυτοτελές έννομο αγαθό και έτσι δικαιολογούνται κ οι ανακριτικές πράξεις. ~Νόμισμα: κιβδηλία/παραχάραξη προστασία υπερατομικο (νόμισμα) και ατομικά (περιουσία). Εξ ου και συρροή 299 και 187. Γι αυτό το 254 αναφέρεται σ αυτό (είναι αυτοτελές ε.α.).

Στα εγκλήματα δ.τ. Δεν φαίνεται ξεκάθαρα η προσβολή(και δη βλαβη). Χρειάζεται συναγωγή (δεν υπάρχει δτ όταν υπάρχουν εγκλ οργ, αίρεται η έννομη τάξη με την παρακοινωνία. Απλώς θες λογική σκέψη για να το βγάλεις, δεν περιγράφεται στον ν.).

αστυνομική παγίδευση: περ α στοιχ α¹ 274 κπδικ προβλήματα όταν ανακριτικός υπ αυτός π τη διεξάγει, συγκ έρευνα όμως και από ιδιώτη ! (Όχι φορέας εξουσίας κ δη ανακριτικής ! Αν είσαι δημόσιος υπ αλλά όχι ανακριτικός πάλι εκλαμβάνεσαι ως ιδιώτης. Αρχή προδιάθεσης (Δημάκης σελ 600). Δημιουργώ προδιάθεση κ συλλέγω αποδεικτικό υλικό. Για πρώτη φορά ορίζεται στον κώδικα όμως υπό όρους. Υπό εισαγγελέα, εμφάνιση υπό συγκαλυμμένη λειτουργία (όχι απαραίτητα ταυτότητα), de facto όχι de jure λειτουργικά κ τυπικά δεν είναι ανακριτικός υπ . Αυτό ρήξη στη σύστημα για λόγους σκοπιμότητας. Προβλήματα όμως , ο ιδιώτης μπορεί να παίζει.

Αυτές οι ανακριτικές πράξεις έχουν μυστικό χαρ (κάνεις δεν θα μάθει ενδεχ για περισυλλογή). Εμείς όμως θέλουμε νόμιμη συλλογή στοιχείων για λήψη υπόψη. Εδώ είναι σα να συνεχίζω παρανομία κ στο δικαστήριο (κοριός κ δικαστήριο, 2 φορές έχει τρωθεί το απόρρητο επικοινωνιών). Το θέμα είναι ποτε τα αποδεικτικά στοιχεία είναι παράνομα; Α)όταν παραβιάζω νόμο για συλλογή β) παράτυπη συλλογή, με βία γ) με παραπλάνηση (Γερμανικός κώδικας, «πες τα γιατί μου τα ειπε. η γυναίκα σου»).

Κατέξοχην περιπτώσεις παραπλάνησης , κυρίως αυτοενοχοποίηση διoti κπς μιλάει επειδή δεν γνωρίζει την ταυτότητα μου . Έτσι παραβιάζεται η αρχή της μη αυτοενοχοποίησης (Nemo tenetur). Τεκμήριο αθωότητας: έως ότου αμετάκλητη απόφαση κατηγορουμένου/υποππου. Αντιθετα, η μη αυτοενοχοποίηση αφορά κάθε πολίτη για επιβάρυνση ποινικά του εαυτού του.

Αυξημένης τυπικής ισχύος κείμενο το κατοχυρώνει : ΔΣυμφωνο ατομικά κ πολιτικά δικ, τυποποίηση αρχής στο α14³ στοιχ β (ή ζ).. όχι καταναγκασμός, βία «εξαναγκάζεται» και κατά σωστή ερμηνεία με παραπλάνηση δεν εξαναγκάζεται, αλλά άγεται στο να ομολόγησει! Αρα θελω: ύποπτο/ κατηγορούμενο & όχι περίπτωση παραπλάνησης

Νμλγ και Ιδίως όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις Δημακη/Καγιαφα: δεν δημιούργησα στον άλλον απόφαση τελεσης πράξης, ευκαιρία έδωσα για εξωτερίκευση με την παραπλάνηση (omnimodo facturur) . Ήξερα ότι αυτός εμπορεύεται ναρκωτικά αλλά δεν εχω αποδείξεις. Του δίνω ευκαιρία να το κν. Δεν αυτοενοχοποιησα δημιουργώντας απόφαση τελεσης αλλά δημιουργώντας ευκαιρία για εφαρμογή απόφασης ήδη ειλημμένης. Έτσι περιορίστηκε η αξία της αρχής memo. Σ άλλες περ εχω κατάφωρη παραβίαση της αρχής. Συνεπώς δεν είμαι agent provocateur. Εμφανίζομαι ως η ευκαιρία, ως ο κατάλληλος πελάτης. Αρα κατά νμλγ εδδα όχι αυτοενοχοποίηση (όχι εξαναγκασμός) και όχι παραπλάνηση για λήψη απόφασης αλλά για ευκαιρία (όχι nemo).

18/1

Δέσμευση (α42) κπδ και ν4557/2018

Κπδ 261 και 262 + 34²

Χαρακτηρας δεσμευσης: Δικονομικός καταναγκασμός, ανακριτική πράξη (κπδ239). Άτυχης διατύπωση, όχι μόνο κυρία ανάκριση αλλά ανάκριση εν γενει. Έτσι, προανάκριση. 251² διαγράφονται όρια αναλογικότητας. Αναγκαιότητα. Η δεσμευση δεν θα έπρεπε να θεωρείται ως ανακριτική πράξη. Διαφέρει από δήμευση. Α261 -> αφορά στο πάγωμα περιουσιακών στοιχείων. Α 42 ν 4557/2018. Δεν αφορά λοιπον στη διαπίστωση της τελεσης εγκλ! Άλλος σκοπος, η εξασφάλιση δυνατότητας δήμευσης περιουσιακού στοιχείου. Ότι η θυρίδα θα παραμείνει ανέγγιχτη . Αυτό φαίνεται περισσότερο κ στο αρθρο 261 κπδ. Βασική παραδοχή αυτό, δεν αποσκοπεί στην διαπίστωση πράξης αλλά στην εξασφάλιση περιουσιακών στοιχείων για την εκδήλωση στο μέλλον ενδεχομένως μέτρου δήμευσης. Όχι στην πραγματικότητα ανάκριση.

Αρμόδιος: αν δεν εχουμε τακτική ανάκριση, προκ εξ ή προανάκριση διαταγή από δικαστικό συμβούλιο. Αυτό δεν ισχυει για εγκλήματα πλην όσων είναι στον ν 2018, διoti κπδ 243. 1 εξαιρεση, όταν ενέργεια εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Δυνατή λοιπον στο ξεπλυμα στο πλαίσιο προκ εξ / προανάκρισης. Όχι σε άλλα βασικά εγκλήματα. Γνωστοποίηση με

οποιοδήποτε μέσο στον φορέα αγαθού (τράπεζες) και ενεργοποίηση υποχρέωσης για δεσμευση κ άρνηση οποιαδήποτε μεταβολής περιουσιακού στοιχείου. Πρακτική ενημέρωση ενδιαφέρει, με έγγραφο τροπο. Αρκεί αυτό για ενεργοποίηση δέσμευσης. Αυτοτελές εγκλημα η παράβαση (α42^2). Αίτηση στο συμβούλιο (πλημμελειοδικών ή εφετών) ως δικαίωμα προσφυγής με προθεσμία 20 ημ από επίδοση. Ανακριτής ή συμβούλιο.

Γιατί τέτοιο κακό; Δεν είναι ικανοποιητική η ύπαρξη ως μέτρου της δέσμευσης για πρώτη φορά στο στάδιο προκ εξ ιδίως όταν μιλάμε για ξέπλυμα. Δικαίωμα δεσμευσης όχι μόνο στις δικαστικές αρχές (εισαγγελία) αλλά κ στον πρόεδρο αρχής για ξέπλυμα α42^5 και δικαιώματα ^4. Ο νομος για το ξέπλυμα υποχρεώνει σε τη λήψη μέτρων δέουσας επιμέλειας, χρηματιστηριακές εταιρίες, ορκωτοί ελ/λογ, δικηγόροι, φορείς παροχής υπηρεσιών σε εμπιστευματα, μεσίτες, έμποροι. Α11 επ. Τα υπόχρεα πρόσωπα οφείλουν να ενημερώνουν, να προβαίνουν σε αναφορά ύποπτης συναλλαγής προς την αρχη καταπολέμησης του ξεπλύματος. Η παράλειψη είναι ξεχωριστό αδίκημα. Γνωστοποίηση αμελλητί με κάθε μέσο. Πριν ξεκινήσει ανακριτική διαδικασία, προκ εξετ χορήγηση στον πρόεδρο της αρχής η δυνατότητα δεσμευσης. Βέβαια μπορεί να έχω κ καταχρηστικές δεσμεύσεις. Υπάρχει όμως κ περαιτέρω αρμοδιότητα προέδρου για δράση σε χρόνο πρότερο για στοιχεία- ενδείξεις -> α48 ^2 περ δ' προσωρινή δεσμευση περιουσίας, υπο όρους: γνωστοποίηση σε αρχη & υπόνοιες (έστω κ απλές). Αν η αρχική έρευνα δυνάμει της οποίας η αναστολή κ προσωρινή δεσμευση οδηγήσει σε διαπίστωση, δυνατή η κήρυξη κανονικής δεσμευσης. Πλεον ^5: το χρονικό όριο είναι 9 μήνες με παράταση βάσει βουλεύματος για άλλους 9. Κριτική.

Δυνατότητα κ αίτησης για μερική άρση δέσμευσης, απευθείας αίτηση στην αρχή που την αποφάσισε. Αυτά όλα έγιναν σταδιακά, προς βελτίωση ρυθμίσεων. Αρχικά είχε τιμωρητικό χαρακτήρα. Αρα, δεσμευση -> εξασφάλιση δήμευσης

Δήμευση: Παρεπόμενη ποινή (και μέτρο ασφαλείας). Α40 -> άλλαξε τους όρους του παιχνιδιού. Συνολικά η νομοθεσία για ξέπλυμα αποσκοπεί στην εξασφάλιση της δήμευσης.πολλοί θεωρούν ως έννομο αγαθό προστασίας την απονομή της δικαιοσύνης. Δημεύσεις κ ανεξάρτητα από μέτρα δεσμευσης. Επίσης, τροποποίησε σημαντικά πκ68 ή 66 , υιοθέτηση στοιχείων ν 4557 αλλά κ λεπτομέρειες. Αναμένεται με την ενσωμάτωση οδηγίας η εναρμόνιση των δυο διατάξεων κ να έχουμε ένα αντιδάνειο από διάταξη πκ προς διάταξη νόμου για ξέπλυμα.

Α40) εδώ η δήμευση είναι υποχρεωτική , αντιθετα με πκ 66. Να γίνονται σεβαστά κ τα δικαιώματα ιδιοκτήτη δικαιώματος εγκλήματος -> αυτό εκφράζεται κ στο 40. Παντως μπορείς ελεύθερα να δημεύσεις έμμεσο προιον. Γενικά αναγκη προστασίας θύματος ως γενική τάση(~68πκ).

Τι δημεύεται ακριβως; Τα άμεσα ή έμμεσα προϊόντα εγκλ και τα μεσα τελεσης. Για το προιον, μπορεί αυτό να μην έχει αρχική μορφή σε σχέση με όταν αποκτήθηκε από υπαίτιο ή και να αναμείχθηκε με νόμιμη περιουσία. Για περ ανάμειξης -> δήμευση μέχρι ποσού αδικήματος / αξίας προϊόντος. Επίσης, δυνατότητα αναπληρωματικής δήμευσης: προϊόντα ίσης αξίας (πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία) προς εκείνα εγκλήματος. Αν κ αυτό αδύνατο, χρηματική ποινή από δικαστήριο δυνατή μέχρι αξία προϊόντος. Ο νομος προσέθεσε περισσότερες δυνατότητες για εξασφάλιση Δημοσίου κ ολιστική προσεγγιση προκειμένου ο δράστης να μην ικανοποιηθεί απ το προιον. Κ άλλοι νόμοι το κάνουν αυτό (πχ τελωνειακός κωδικας). Δήμευση χωρις καταδίκη σε βάρος τρίτου που τελούσε εν γνωσει βασικού αδικήματος (καταδίκη υπαίτιου μονο). Θάνατος ή παραγραφή κ παύση όμως καλείται το συμβούλιο για επιβολη παρεπόμενης ποινής σε βάρος περι ου (παραβίαση τεκμηρίου αθωότητας, εδδα απλώς διαπίστωση τελεσης εγκλήματος κ ίσως έτσι δυνατή η επιβολη δήμευσης – από πολλούς είναι μέτρο όχι με ποινικό αλλά μάλλον αποζημιωτικο χαρακτήρα του κρατους για ικανοποίηση του για την εγκληματική ενεργεια που έλαβε χώρα-> αυτή η άποψη την καθιστά ευκολότερη την εφαρμογή της). Έτσι, διανοίγεται ο δρόμος για επιβολη χωρις καταδίκη έστω σε περ θανάτου υπαίτιου ή φυγοδικία (όχι απαράδεκτη δίωξη κλπ) -> αυτά λειι η οδηγία. Σε περίπτωση μη ασκήσης ποινικής δίωξης ή απόρριψης ως απαράδεκτης, θεωρητικά το

δικαστικό συμβούλιο πρέπει να διεξάγει μια νέα διαδικασία, θα είναι δημόσια ή όχι; Παντως με απουσία υπαίτιου αλλά με πλήρη αποδεικτική διαδικασία. Α41 -> εδώ πάλι προσπάθεια εισαγωγής μορφής δήμευσης χωρίς καταδίκη για συγκεκριμένο αδίκημα απ το οποίο προέρχεται η δημευομενη περιουσία. Εισάγεται εδώ αντίστροφη τεκμηρίου βάρους απόδειξης. Εμείς το μετατρέψαμε σε είδος αστικής αποζημίωσης κρατους για συγκεκριμένα αδικήματα. Η διάταξη είναι ανεφάρμοστη στην πράξη.

Ανακριτική διαδικασία -> πρόεδρος της αρχής
Προκ εξ -> βάσει ν 4557/2018 (ανακριτής)
Δες 262^4

20/1

(Έχασες κπ λεπτά)

Μαφιόζικες τακτικές, πρέπει να τεθούν όρια διότι από ένα σημείο κ ύστερα κ το ίδιο το κράτος γίνεται μαφιόζος

Συγκαλυμμένη έρευνα(αστυνομική παγίδευση): αυτός που δρα με καλυμμένα στοιχεία προσφέρεται να διευκολύνει τον άλλον στην τέλεση εγκλήματος που χει προαποφασιστεί, παίζει ρόλο πελάτη/ αγοραστή όταν ο άλλος παίζει ρόλο πωλητή

Στο οργ εγκλ το εγκλημα τελείται όταν εμφανιστεί ο πελάτης, προωθημένα/ υποδομή για πώλησης κ αναμονή αγοραστή.

Αντίθετα, ανακριτική διείσδυση- infiltration: δεν εμφανίζομαι ως αγοραστής, ξέρω ότι είσαι μαφιόζος αλλά δεν ξέρω υποδομή. Δεν έχει νόημα να συλλάβω αποθηκάριο, μεταφορέα κλπ διότι θα αντικατασταθούν. Να καταλάβω συνολικά εφοδιαστική υποδομή για να τους ξηλώσω όλους μαζί. Όμως στεγανότητα οργάνωσης, πώς τη σπάω; Αν χλώσω διπλό πράκτορα, κπν με διπλο ρόλο (ανακριτική διείσδυση), κπς σπάει περίβλημα κ επικοινωνιακό κώδικα. Γίνομαι κι εγώ μαφιόζος. Οποιαδήποτε καθήκοντα εκτός από πέντε: βία κατά προσώπου, ζωής, υγείας, κατά πραγμάτων, γενετήσιας υγείας κ ελευθερίας (διότι δεν είναι τελεσφορα). 5 προσωποπαγή έννομα αγαθά που δεν επιτρέπεται να θίξω.

Τι θα πει προαποφαση; Στοιχεία εδδα (Δημάκης & καιαφα) για κριτήρια αν κπς το χει κάνει. Ελεγχόμενες Μεταφορές (τρίτη ανακριτική πράξη) -control deliveries: παράνομη μεταφορά, ενώ η αστυνομία την έχει καταλάβει – ελεγχόμενη κ επιτρεπόμενη. Εμφανίζεται συνήθως σε συνδυασμό με υπόλοιπες ανακριτικές πράξεις κ είναι η λιγότερο προβληματική των 254^1. Σος η άρση περιεχομένου επικοινωνιών (τηλ απορρήτου) – επισυνδεση: για το περιεχόμενο επικοινωνιών, επικοινωνία = όχι τόσο ο προφορικός λογος, είναι κυρίως τεχνολογική επικοινωνία μέσω τεχνολογικής υποδομής συνήθως δια τηλεφώνου. Όσες δηλ επικοινωνίες προστατεύονται κατά το Σ19 => κάθε μορφή επικοινωνίας, αλλά εμάς μας ενδιαφέρουν όσες λαμβάνουν χώρα μέσω τεχνολογίας (μέσω τηλεφώνου κ' ίντερνετ). Τότε υπεισέρχεσαι με δίκη σου τεχνολογία κ λαμβάνεις γνώση περιεχομένου. Προβλήματα που επήλθαν με αναλογική. Πλέον μεταφορά με ψηφία. 1)... 2) να περιμένω να μάθω τι λένε(αυτά ήταν ίχνη που μπορούσαν να αντλησω απ το παρόν στο παρελθόν)- αυτό το πράγμα δεν προστατεύεται, είναι εξωτερικά στοιχεία επικοινωνίας- επικοινωνιακό συμβάν όπως συμβαίνει στον χώρο – αυτό δεν προστατεύεται απ το Σύνταγμα. Μήπως όχι σαν δομή αλλά ως στοιχείο επικοινωνίας πρπ να υπαχθεί στο αρθρο κ να το προστατέψω για να μάθω τι λένε; Εδώ υπήρχε αμφισβήτηση- πχ 47/2005. Όλα αυτά πλέον συνταγματικά προστατεύονται όσο το περιεχόμενο όσο κ τα συνδετικ δεδομένα, λύθηκε λοιπον αυτό το πρόβλημα από κπδ. Ίσως να υπαχθώ κ στη διάταξη του Σ9α. Τα δεδομένα αυτά προστατεύονται ως δεδομένα, με το α19 όσο και ως 9^α. Προστασία και ως δεδομένα (προσωπικά) και ως τηλεπικοινωνιακά δεδομένα. Για πρώτη φορά στην έννομη τάξη, η τεχνολογία που απαιτείται για επίτευξη επιχ συμπροστατευεται μαζί με περιεχόμενο επικοινωνίας (διάρκεια, προσπάθειες, κομμάτια επικοινωνίας). Εξίσωση λοιπον.

Ο κπδ εν μέρει διατήρησε κακή πρακτική κώδικα κ λειπει τα εξης “με την τηρηση εγγυήσεων κ διαδικασίες ...». Περιστροφή γύρω από βασικά νομοθετήματα. Με αυτή τη διατύπωση παραπέμπω συνέχεια στο σ, είναι σα να περιστρέφεται ήλιος γύρω από ουρανό. Αυτή σύζευξη που γίνεται, ωθεί κπν να νομίζει πως τα νομοθετήματα είναι ίδια κ μιλάνε γ ίδια ανακρ πράξη. Όμως είναι 2 τελείως διαφορετικές πράξεις (ν2225, έχει κατάλογο για άρση απορρήτου) όπως κ στον κπδ που δεν προβλεπεται για όλα τα εγκλ η άρση. Επίσης, στον κπδ όλα γίνονται για εξιχνίαση εγκλ οργ ενώ στον ν 2225 γινεται για να δω αν τέλεσε ανθρωποκτονία. Αρα, ο στόχος κάθε ανακριτικής πράξης είναι. Με ποιον τροπο διαφορετικό αντιμετωπίζουμε τα δεδομένα, αυτό θα το πούμε στο επόμενο μάθημα.

Αρα, γνωρίσαμε ανακριτική διείδυση, ελεγχόμενες μεταφορές, άρση απορρήτου επικοινωνιών. Καταγραφή δραστ.

25/1

A43, χρηματοδότηση τρομοκρατίας (απωλεσε σημασία)~ νομιμοποίηση, όμως εδώ η διαχείριση περιουσιακών στοιχείων μπορεί να μην είναι βρωμικο χρήμα. 2001 ΗΠΑ, τρομοκρατικές ενέργειες από διαφορες πηγές που ο εντοπισμός κ η τιμωρηση ηταν επιτακτικά. Προτάθηκε να χρησιμοποιηθεί ως όχημα η νομοθεσία π υπήρχε τότε, υπο την εννοια ότι ηταν ήδη έτοιμος μηχανισμός ελέγχου – πρακτικότερο κ για λόγους ταχύτητας. A187β: αυτος είναι ο πρώτος πυλώνας καταπολέμησης χρηματοδότησης, ο δεύτερος είναι η λήψη μέτρων δέουσας επιμέλειας όταν κπς τίθεται ενώπιον υπόπτων πρακτικών , γι αυτό αρμόζει η ένταξη στο πλαίσιο νομιμοποίησης. Αρα όπου βλ νομιμοποίηση, ο νομοθέτης έχει κολλήσει κ καταπολέμηση τρομοκρατίας (χρηματοδότησης). Τρίτη προσπάθεια: η επιβολη κυρώσεων από διεθνείς οργανισμούς αφιερωμένοι στην ταυτοποίηση κ δημιουργία καταλόγων υπόπτων & κυρώσεις από εθνικές αρχές που έχουν σε κπς χώρες αντίστοιχες αρμοδιότητες . Όχι ποινικές κυρώσεις εδώ (απόδειξη ενοχής για επιβολη ποινής), όχι διαδικασίες ελέγχου πρόληψης κ ενεργοποίησης μιας ποινικής διαδικασίας για καταπολέμηση πρακτικής π επιδιωκει κανεις να καταπολέμηση. Υβρίδιο διοικητικής κύρωσης είτε από πλευράς κπ διεθνούς οργανισμού που υποδεικνύει πρόσωπα είτε από εθνικές αρχές με αποστολή εντοπισμού τέτοιων προσώπων.

A43 ν 2018: δεσμευση κ απαγόρευση χρηματοοικ υπηρεσιών, αρμοδιότητα 3^{ης} μονάδας αρχής για ξεπλυμα -> κατ'εξουσιοδοτηση αποφασης αρχής 2^{ης} μονάδας αρχής για επιβολη κυρώσεων σε βάρος φπ/νπ με βάση αποφάσεις Σ ασφαλείας ΟΗΕ ή αποφάσεις/κανονισμούς ΕΕ. Πρακτικά, κατά καιρούς , ο ΟΗΕ (ΣΑ) και μετα η ΕΕ δημοσιεύουν καταλόγους με ύποπτα πρόσωπα (φπ/νπ) για νομιμοποίηση ή χρηματοδότηση τρομ. Ικανότητα προσφυγής κατά κυρώσεων & δυνατότητα διαγραφής από κατάλογο αν υπάρξει αποφαση Σα ή ΕΕ (αναθεώρηση/ τροποποίηση προηγ αποφασης με κυρώσεις). Η αρχη έχει δυνατότητα να προβεί κ σε αυτόνομη επιβολη κυρώσεων (α50, προβλεπεται ευθέως)- τελείως αυτόνομη εξουσια αρχής (2^{ης} μονάδας- μονάδα επιβολής χρημ/οικ κυρώσεων) να προσδιορίζει μόνη της πρόσωπα & να επιβάλλει μόνη της κυρώσεις. Αρα όχι απαραίτητα αναμονή αποφασης ΟΗΕ κ εε, κινούμαι αυτοβούλως εδώ. Επιβολη κυρώσεων, προσφυγή ενώπιον διοικ δικαστηρίων (ΟΗΕ , εε). Ενώ, ειδική πρόβλεψη για αυτόβουλη επιβολη της αρχής (προσφυγή στην αρχη την ίδια & μετα στο ποινικό τμήμα ΑΠ). Σε επίπεδο δικαστικής προστασίας, ισχυρή προστασια διοτι ο νομοθέτης έχει συναίσθηση προβλημάτων κ ενδεχόμενου κατάχρησης.

1^η μονάδα: αρχη καταπολέμησης ξεπλύματος (fiu)

2^η μονάδα : επιβολη κυρώσεων για στήριξη τρομοκρατίας (fsu)

3^η μονάδα: ελεγχος περιουσιακών στοιχείων – κατάσταση (πόθεν εσχες)

Εφαρμογή διοικητικών κυρώσεων σε βάρος νπ- νομιμοποίηση εσόδων από εγκλ δραστηριότητες. Θα αυξηθεί η σημασια της εν λόγω διάταξης. Στο ελληνικο ποινικό δικαιο δν αναγνωρίζουμε ποινική ευθύνη νπ. Αρχη ενοχής, ένα νπ δεν πράττει υπο την εννοια πκ και ουτε αποτελεί αποδεκτή ποινικής κύρωσης (έκφρασης αποδοκιμασίας δράστη. Αντιθετα τα

λοιπά κμ ΕΕ («ποινική», «διοικητική» ευθύνη παντως με καταδίκη από ποινικό δικαστήριο εκεί). Νπ που επωφελούνται ή για λογ/μο των οποίων τελείται η νομιμοποίηση. Οι ΔΣ δεν επιβάλλουν ντε και καλά επιβολή κυρώσεων, ωστόσο τα περισσότερα κράτη ακολουθούν μέθοδο πρόβλεψης ευθέως κυρώσεων (ως ανώτερω), εμείς στο α45 ν2018 θέσαμε πλαίσιο διοικητικών s.s. Κυρώσεων. Ακολουθείται δομή ΔΣ που προβλέπουν θεσμοθέτηση νομικών κυρώσεων σε βάρος νπ ακόμη κ για περιπτώσεις π δεν αφορούν νομιμοποίηση.

Σε 2 περ διοικητικές κυρώσεις σε βάρος νπ για ξεπλυμα:

1)τέλεση ξεπλύματος από φπ με εξουσία εκπροσώπησης νπ ή δ/κη θέση εντός αυτού.

Πρόστιμο (χαμηλά γνκ) κ ιδιαίτερα επαχθείς κυρώσεις (διακοπή λειτουργίας, απαγόρευση εγκατάστασης υποκαταστημάτων, αποκλεισμός από διαφημίσεις επιχορηγήσεις δημοσίου κλπ).

2) αδυναμία ταυτοποίησης φπ ισχυρού σε ιεραρχία επιχείρησης, ξεπλυμα εδώ από υφιστάμενο στην ιεραρχία. Προκύπτει όμως από πραγματικά περιστατικά ότι κατέστη δυνατή η τέλεση ξεπλύματος εξαιτίας έλλειψης ληψης επαρκών μέτρων για αποτροπή (ανεπαρκής εποπτεία εντός νπ) τη στιγμή που ο έλεγχος αυτός ήταν αρμοδιότητα ανώτερων ιεραρχικά προσώπων κ αμέλεια. Διοικητικές κυρώσεις χαμηλότερης βαρύτητας. Νοβαρτις- υψηλή αποζημίωση/ πρόστιμα για να αποφύγει καταδίκη στις ΗΠΑ. Κι εδώ ένα όχημα για επιβολή κυρώσεων (ίσως κ το μοναδικό) είναι ακριβώς το α45. Το πρακτικό ενδιαφέρον είναι αναμενόμενο πως θα αυξηθεί στο μέλλον.

Πρόβλημα:επιβολή προστίμων από αρμόδια εποπτική αρχή (αν προκειται για υπόχρεο πρόσωπο, δηλ ΤτΕ πρόστιμα σε Τράπεζα ενώ αν προκειται για εταιρία -> Προϊστάμενος ΣΔΟΕ). Οι λεπτομέρειες για ενεργοποίηση διαδικασίας κ επιβολή προστίμων δεν είναι σαφής – δυστοκία, αποτελεσμα -> καμία επιβολή! Καμία χρήση διάταξης για επιβολή κυρώσεων για ξεπλυμα σε βάρος νπ. Μοναδική προσπάθεια Ziemens από Υπουργείο Δικαιοσύνης & διακανονισμός . Εν τελεί κανείς δεν πήρε τίποτα.

Αληθής συρροή βασικού εγκλ & ξεπλύματος . Πρόβλημα στο αυτοξεπλυμα. Ιδίως το θέμα της κατοχής - > νμλγ: φαινόμενη συρροή για αποφυγή 2πλης τιμωρησης εδώ. Πλήγμα ίδιου εννόμου αγαθού που έχει ήδη πλήξει ο υπαίτιος μ το ξεπλυμα.

Μεσα τελεσης: δημεύονται , όχι χαρακτήρας παρεπόμενης ποινής- μέτρο ασφαλείας εδώ.

27/1

Αν στρατολογηση μελη κ εγω μπω σε άλλη οργανωση:σωρευτικως μικτο

Μπερδευεται η ανακριτική διεισδυση κ η αστυνομική παγίδευση

Καλυμμενη δραση, κοινα στοιχεια (στα 2 αρθρα του ηκλας) αλλιως διαφοροποιω – γραφτηκαν πριν τον κωδικα

Κριτηριο – ποτε γινομαι μελος;

Οργάνωση οργ εγκλ- οργάνωση εφοδιασμου αγορας με παρανομα προιοντα- γινομαι αφης στιγμης αναλαβω καθηκοντα στην υποδομη αυτή (καθήκοντα εν τοις πραγμασι πχ ταμια, οδηγου κλπ)

Κι άλλες οργανωσεις καλυπτονται στο 187πκ: με αυτές τι γίνεται; Αν είναι τρομοκρατική, βλέπουμε στοχους και από κει καταλαβαινουμε ποτε αναληψη καθηκοντων. Να εισφερει στην πραγματωση στοχων οργανωσης. Πώς διακρίνω συμμετοχο από αυτουργό; Και πανω και εδώ εχω θεμα διακρισης, γι αυτό και καναμε ολοκληρο μαθημα ως προς συμμετοχη κ ειδαμε ότι υπαρχει ειδικη ρυθμιση που την ανηγαγε σε αυτουργικη συμπεριφορα.

Αν εχω αλλου τυπου εγκλ οργ (ΧΑ, σατανιστες κλπ) πώς το καταλαβαινω ; από τα καθηκοντα που ασκει, συμπεραινεις για τον στοχο της οργανωσης κ αντιστροφα, αν ξερεις ποιος είναι ο στοχος της θα κτλβεις αν εξυπηρετουν ένα ατομο ή όχι. Εισφορα αποφασιστικα, αιτιωδως, ουσιωδως (χωρις συμβολη, δεν θα υπηρχε εκπληρωση σκοπου). Σκοπος -> καθηκοντα, καθηκοντα-> σκοπος.

Πότε χάνεται η ιδιότητα μέλους; Και πάλι κοιτάω αν σταμάτησε η άσκηση καθηκόντων. Εκτός εάν μέχρι τότε, η συμπεριφορά μου έχει εισφέρει στην τελέση ενός εγκλήματος (ανθρωποκτονία, μεταφορά ναρκωτικών κλπ) αρκεί η απλή παύση; ~ πρόβλημα συναυτουργίας, τέλεσε ο ένας το κομμάτι του κ οι άλλοι όχι, τι γίνεται; Τρυπημα χρηματοκιβωτίου, υπαναχώρηση του άλλου. Υπολογίζαμε στη βοήθεια όμως, δεν μπορεί να φύγει. Παραλείψει εδώ λόγω προγενέστερης επικίνδυνης συμπ και ιδιαίτερη υποχρέωση για ανακοπή. Αυτά λοιπόν μεταφέρονται και εδώ και λέμε, εάν ένα μέλος εγκλ οργ με ενεργειες είχε συμβάλει στην τελέση εγκλ, τότε δεν μπορεί να σηκωθεί να φύγει, αλλά ως προς το συγκ αυτό εγκλημα έχει ΠΚ 15 (άναιρεση ενεργείας, κατάδοση). Χάνεται η ιδιότητα μέλους με την παύση καθήκοντος, όταν όμως εν εξελίξει ένα εγκλημα – ως προς αυτό δεν μπορεί κπς να πει ότι δεν έχει ευθύνη με το να σηκωθεί να φύγει (προγενέστερη συμπεριφορά, υποχρέωση ανακοπής).

Απορρητο τηλ/ων, άρση απορρητου- αρχή μη αυτοενοχοποίησης -> ενδιαφέρει κ στην παγίδευση και στη διείσδυση, παραπλανώ για συνεργασία με ανακριτικούς υπαλλήλους κ καταθεση σε βάρος του. Ή παρακολουθούμε τηλ., μαθαίνουμε πληροφορίες όταν αυτοενοχοποιείται κ το ερώτημα είναι αν η παραβίαση της αρχής καθιστά το αποδεικτικό μέσο μη αξιοποιησιμο.

Πού προστατεύεται το δικαίωμα αυτό; (νεος κπδ αλλά και σε αυξημένης τυπικής ισχύος νομοθετήματα ήτοι ΔΣ ατομικά κ πολιτικά δικαιώματα, άρθρο 14 : κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για ποινικό αδίκημα – άρα η διαταγή αυτή κατά γραμμή αφορά μόνο κατηγορούμενο αλλά και τον υποπτο με εξατομικευμένες υπονοίες ενοχής- καιτοι δεν κατηγορείται τυπικά & απαγορεύση εξαναγκασμού ομολογίας. Εδώ αυτοενοχοποίηση καλύπτεται; Παραπλάνηση = εξαναγκασμός σε ορισμένες εννομες τάξεις (γερμανία). Δεν υπάρχουν στοιχεία ότι οδηγούμαστε σε παράνομο αποδεικτικό μέσο. Τι σημαίνει συνεργασίας, εξαναγκασμός; Όλα αφορούν σε ομολογία. Άρα μπορώ να εξαναγκάσω όταν κπς δεν χρειάζεται επικοινωνιακά να έρθει σε επαφή μαζί μου για να ομολογήσει. Έχουμε 2 πράγματα, όταν κν μια ανακριτική πράξη απαγορεύεται ο εξαναγκασμός για καταθεση ή ομολογία. Εξαναγκασμός = βία σωματική, απειλές. Μπορώ όμως να αποσπασω στοιχεία χωρίς συνεργασία όταν δεν την χρειάζομαι, πχ μπορώ να πάρω δνα με απλούστατο τρόπο, έρευνα στην κατοικία- σπασω πόρτα. Το ερώτημα είναι αν μπορώ να τον εξαναγκάσω να το δώσει. Άλλοι: όχι, προσβάλλει προσωπικότητα. Λίβος κ άλλοι: ναι, δεν εξαρτάται από αυτόν αν θα κάνω ανακρίση ή όχι. Η απονομή δικαιοσύνης δεν εξαρτάται από βούληση κατηγορούμενων! Θες δεν θες. Όταν κπς είναι αντικείμενο αποδείξης, μπορώ να τα πάρω με εξαναγκασμό τόσο-όσο, αναλογικότητα. Όταν όμως χρειάζομαι συνεργασία για απόδειξη (να μιλήσει, να φύσει) δεν μπορώ να τον εξαναγκάσω. Βίασμός, υλικό από σύνολο αντρών. Όμως εδώ μόνο 2 ενήργησαν. Οι υπόλοιποι όχι. Μήπως τους εκθέτουμε σε μια ανίση μεταχείριση, προσβλητική για προσωπικότητα τους. Όμως θα το κάνω, ειδαλλως δεν μπορώ να απονείμω δικαιοσύνη. Τα ανθρωπινά δικαιώματα τηρούνται όπως τηρείται κ το καθήκον απονομής δικαιοσύνης. Άλλο το υποκείμενο στην ποινική δική, άλλο αντικείμενο αποδείξης! Μπορεί κπς να ναι και τα 2. Αντικείμενο= χωρίς συνεργασία παίρνω αποδεικτικά στοιχεία. Αν θέλω συνεργασία, τότε δεν μπορώ. Δεν μπορώ να εξαναγκάσω τότε να μιλήσει κλπ. Στα επικοινωνιακά ζητήματα δεν αναγκάζω, το σώμα όμως μπορώ να το αντιμετωπίσω ως αντικ αποδείξης (όχι δικής). Πολιτευματική λειτουργία που συχνά συγκρούεται με ατομικά δικαιώματα. Αλλά αυτό είναι συνηθές. Θα βρούμε λύση αλλά το ένα δεν αναιρεί το άλλο.

Παραπλάνηση έχω στη διείσδυση κλπ όταν αυτοενοχοποιούμαι.

Αρχή μη αυτοενοχ. & διασταύρωση στοιχείων (ηλεκτρονικής)

2 ανακριτικές πράξεις

-καταγραφή ηχου/εικονας: σημαντική αναφορικά με δικαιώματα, όχι σημαντική στην πράξη. Στη δημοσία ζωή σου μπορώ να σε παρακολουθώ (χαβιέδες ιστορικά) αλλά διακρίνω επειδή η παρακολούθηση γίνεται με ειδικά τεχνικά μέσα. Διακρίνω φυσική παρακολούθηση/ σκίαση (observation)-> είναι παλιά ανακριτική πράξη αλλά με

περιορισμούς. Η επιτήρηση (surveillance) είναι 24ωρη κ δεν μπορώ να ξεφύγω. Εκτός κατοικίας: απαγόρευση θέσης των μεσών μέσα στο σπίτι (αναιρεση αξίας ατομού εδώ). Άλλο όμως το να συναναγώ συμπεράσματα για το τι γντ εντός κατοικίας. Παρακολουθώ από το εξωτερικό το εσωτερικό κ βγαζώ συμπεράσματα. Δεν μπορώ με μέσα εκτός να παρακολουθώ τι γντ εντός(θερμικές καμέρες) κ συναγωγή ότι φυτώριο χάσις βάσει θερμοκρασίας. Μετά ζητάω έρευνα σε κατοικία για να δώ αν υπάρχει ή όχι φυτώριο. Επιτρέπεται; Όχι, καταστράτηγηση διατάξης.

Συσχετισή – συνδυασμός δεδομένων προσωπικού χάρ (διασταύρωση) – στοιχείο στ’ Δεδομένα = τεχνικοί κ νομικοί ορίσμοι (γενικός κανονισμός προστασίας δεδομένων)- δεδομένο είναι κάθε πληροφορία δεκτική αυτοματοποιημένης επεξεργασίας. Δύο ειδών: προσωπικού χάρ (πληροφορίες που επιτρέπουν να οδηγηθώ σε συγκ προσωπό για ταυτοποίηση) κ μη προσωπικού χάρ (εταιρικά, της επιχείρησης). Ο ν. επιτρέπει συνδυασμό προσωπικών κ μη προσωπικών. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται κ επι υπολοίπων ο συσχετισμός, αλλά ιδίως αυτά πληττούν το έννομο αγαθό της πληροφορικής αυτοδιαθέσης (Σ9α). εναντί του κράτους κατ’ αρχήν κ μετενέργεια σε ιδιώτες. Εδώ το κράτος δεν μπορεί να μάθει τπτ για μένα εκτός αν πάρει άδεια μου. Λήψη δεδομένων για έναν συγκεκριμένο σκοπό, που είναι πακτωμένος στη φύση του κάθε δεδομένου. Πχ λέξεις νίκος λίβος στα κομπιούτερ της δεη τελείως διαφορετικές από κομπιούτερ οτε. Γιατί; Ιδία πληροφορία, διαφορετικό προσωπικό δεδομένο (πακτωμένο- ταυτισμένο με έναν σκοπό) κι εδώ οι σκοποί διαφέρουν. Άρα έχω 2 διαφορετικά προσωπικά δεδομένα, ίδια στο περιεχόμενο όμως. Ο σκοπός και το δεδομένο είναι η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Ακόμη κ αν το δεδομένο ως πληροφορία είναι ίδια, αν μεταβάλλεται ο σκοπός του μεταβάλλεται κ το δεδομένο. Όταν σε ένα δεδομένο αλλάξω τον σκοπό και κάνω χρήση άλλου σκοπού τότε αλλάζω κ το δεδομένο. Ηλ. διασταύρωση σημαίνει ακριβώς αποξένωση δεδομένων από αρχικό σκοπό για τον οποίο αυτά αρχικά αντλήθηκαν, συγκροτήθηκαν, υπάρχουν, «εξοριχθήκαν». Κάθε δεδομένο (πληροφορία δεκτικής επεξ αυτομ) έχει σκοπό. Αν την καπελώσεις κ μεταβάλλεις τον σκοπό, μεταβάλλεις κ το δεδομένο καθαυτό. Ετσι, μεταβάλλω κ χρήση για αποδ σκοπούς. Υπουργείο οικονομικών: Έκαλη, «μένω σε διαρί» κ φοροδιαφυγή. Αν ζητήσω από δεη λογ/μο κ δώ ότι παρέχεται ρεύμα για περισσότερα τμ θα τον πιασω. Ομοίως κ για αγρότες - επιδομάτα από κράτος, ζητάω πληροφορίες από εε ή από υπουργείο μεταφορών για να δώ τι οχήματα έχει. Κυρίως για διοικητικό αδίκημα φοροδιαφυγής κ μεταγενέστερα ως ποινικό εγκλημα (από ένα υψος κ πάνω έχω μεταβολή διοικ σε ποινικό). Η αποξένωση από τον σκοπό είναι σημαντική, διότι μαθαίνω πληροφορίες που δεν βρίσκονται στα αρχικά δεδομένα. Κάθε πολίτης δίνει στο κράτος δεδομ τόσο- όσο για εξυπηρέτηση σκοπών όταν νόμος το ορίζει= πληροφορική αυτοδιαθέση, πληροφορίες που μεταβλήθηκαν σε δεδομένα. Καταργήση θρησκευματος από ΑΤ, αφού δεν εξυπηρετεί καθόλου διοίκηση. Πάντως όσα περισσότερα δεδομένα έχει το κράτος, τόσες περισσότερες πληροφορίες συναγονται (γραφείο κπ -> μεγαλοδικηγόρος) κ οδηγούμαστε σε άλλη γνώση, φυλάκος γνώσης ο οποίος είναι δημοκρατικά ανομιμοποιήτος (κίνδυνος). Νομιμοποίηση όταν υπάρχει ν κυρωθείς από βούλη που να το επιτρέπει. Άλλως παρανομία, το κράτος μονοπωλίο βίας (πώληση δεδομένων κλπ). Διασταύρωση δεδομένων χωρίς να το προβλέπει ο νόμος. Άρα ο ανακριτής μπορεί να πάρει να ζητήσει δεδομένα κάθε βάσης, να τα αποξενώσει κ να τα χρησιμοποιήσει για να μάθει αν κπς είναι μαφιοζός πχ.

A254 ^4-5: τι κάνουμε με τα τυχαία ευρήματα. κάθε φορά που κάνουμε ανακριτική πράξη, αυτή πρέπει να έχει έναν σκοπό- όχι εν λευκώ. Δίνω πχ παραγγελία έρευνας σε κατοικία Λίβου για να μάθω αν έχει ναρκωτικά. Όχι «κάντε έρευνα» σκετό. Στην πράξη αυτό μν λέμε, αλλά για να υπάρχει νομιμότητα θέλω σκοπό. Πακτωμένος ο σκοπός στην ανακριτική πράξη. Αν πχ ψάχνω ναρκωτικά κ βρίσκω οπλά, αυτά τι τα κν; Αυτά είναι τυχαίο εύρημα, αποκτηθείσα γνώση, αποδεικτικό στοιχείο πάνω στο οποίο σκονταψάμε, δεν επιδιώκαμε να το βρούμε. Τι κν με αυτά; Άσκηση δίωξης, λήψη υποψη κλπ ^4. Δημιουργούν

προβλήματα κ δεν είναι παντοτε η απαντηση ότι δεν μπορω ν τα χρησιμοποιησω ή ανευ ορων χρηση (νμλγ). Κάθε φορά το τσεκάρω, ποια είναι η βαρυτητα πραγματος, για ποια δικη μιλάμε κλπ αν πχ κπς ναρκεμπορος κ οπλα ευκολο. Αν ναρκεμπορος κ βιαστής, δεν είναι δυνατόν να ασκήσω ποινική δίωξη εδώ. Δεν είναι τόσο ευκολα τα πραγματα διοτι η γνώση δεν πηγαζει από ανακρ πράξη η οποία επιτρεποταν για το συγκ ζήτημα. Είναι βεβαια αξιοποιησιμο (περιορισμοι όχι αποκλεισμος, ^5).

Τριτα προσωπα: ανακριτικές πράξεις τα πληττουν. Αν πληροφορηθω ότι τριτοι τελεσαν εγκλημα, τι κν; Εκτος τελειως από ανακριτική στοχευση, ο τριτος δεν θα εμφανιστει στην κυρια δικη ως μαρτυρας ως διαδικος κλπ για να ελεγχθει η νομιμοτητα της ανακριτικής πράξης, ποιος τον προστατευει αυτόν τον πωλητη από τυχον υπερβασεις κρατους;

Τερατωδες κεφαλαιο για ατομικα δικαιωματα. Η ελληνική εννομη τάξη ψελλιζει κτ στο ^4, όμως σε άλλες εννομες τάξεις το ζήτημα έχει αντιμετωπιστει πιο ριζικα. Όχι ότι έχει λυθει αλλά έχει παντως αντιμετωπιστει με κπ τροπο. Πχ αυστρια διεξαγωγή αρση τηλ απορρητου σε βαρος τριτου αμετοχου προσωπου, διορισμος αυτεπαγγελτως συνηγορου προστασιας χωρις το προσωπο αυτό να το ξερει. Ετσι αποφευγονται τυχον παραβιασεις κ ελεγχεται η νομιμοτητα ανακρ πράξης.